

Teoria koloru – kolory przedmiotów. Color theory – colors of objects.

Dogmas in optics: world is colorless! color is an illusion! selective absorption of light! black light does not exist! Wrong color theory of Newton!

Czy teoria koloru Newtona jest błędna i przez 400 lat nie została potwierdzona dowodowo? Czy świat jest bezbarwny, a kolor jest iluzją? Bezbarwna tęcza! Czerń, ciemność w świetle? Czarne światło! Wrażenia psychiczne fotoaparatu cyfrowego! Kolor w ciemności! Czy pomidor jest szary? Katastrofa w czerni i logice! Nullius in verba. Kto był pierwszym odkrywcą? Isaac Newton Vedaś! Selekttywne rozjaśnianie i ściemnianie! Experimentum crucis. The color is real !

Scientific revolution !

•

XVII w. był wiekiem **rewolucji naukowej**, której prekursorem był **Mikołaj Kopernik** (1473–1543), po wydaniu przełomowego Traktatu „**O obrotach sfer niebieskich**” w 1543 r.

„Pierwszą pracą formułującą zasady optyki geometrycznej i działania wzroku w sposób w jaki do dziś przedstawia się te zagadnienia w szkołach, była książka **J. Keplera** *Ad Vitellionem paralipomena* (1604). Formułuje po raz pierwszy zasadę **prostoliniowego rozchodzenia się światła** we wszystkich kierunkach z każdego punktu świecącego przedmiotu. Objasnia też **optyczną konstrukcję oka**: jest ono rodzajem *camera obscura*, w której światło wpadające przez źrenicę tworzy obraz przedmiotu na siatkówce. Wyjaśnienie roli oka w tworzeniu się obrazów pozwoliło na **rozdzielenie teorii widzenia i optyki**. Oko stało się przyrządem optycznym o znanym działaniu. Aż do utworzenia się obrazu na siatkówce można posługiwać się optyką, a objaśnienie w jaki sposób obraz z siatkówki może zostać przekazany do mózgu i zrozumiany, należy już do fizjologii. **Kepler pierwszy przedstawia tworzenie się obrazów jako odwzorowanie punktów przedmiotu na punkty obrazu**. Oznacza to, że nie istnieje nigdzie w świecie zewnętrznym gotowy obraz przedmiotu, lecz tworzy się dopiero punkt po punkcie na siatkówce oka. Całość obrazu jest po prostu sumą jego części. Nie tylko **nie postrzegamy przedmiotów bezpośrednio takimi jakimi są**, lecz nawet nie postrzegamy ich jako wyodrębnionych całości, **widzimy jedynie zbiór świetlnych punktów**.

Galileusz w 1623 r. w *Il Saggiatore*, wprowadził słynny podział jakości **zmysłowych** na pierwotne i wtórne – stwierdził że wrażenia zmysłowe takie jak smaki, zapachy, dźwięki i **barwy, są skutkiem ruchu cząstek zwanych korpuskułami**, które od tego momentu uważane są za subiektywne wrażenia, pośrednio informujące o rzeczywistości.

Kartezjusz w 1637 r. w *La dioptrique*, obalił rozróżnienie barw **pozornych** – takich jak barwy tęczy, i barw **prawdziwych** – takich jak **barwy przedmiotów**, które istnieją jak wierzone nawet w **ciemności**. U Kartezjusza **wszystkie barwy stają się barwami pozornymi**: nie tylko więc nie widzimy bezpośrednio samych przedmiotów, lecz jedynie wysyłane przez nie światło, ale również nie widzimy ich barw, lecz jedynie barwę światła wpadającego do naszych oczu.

Odrodzenie **atomizmu** w XVII wieku było w znacznej mierze zasługą **Pierre'a Gassenda**. Jedną z zasadniczych różnic między dawnym a nowym obrazem świata był **ciągły ruch cząstek**. W świecie **Arystotelesa** ruch był stanem przejściowym (z wyjątkiem ruchu planet), filozoficznym ideałem była zaś harmonijna równowaga. Roztańczone atomy musiały być podłożem świata zmian, gdzie nic nie trwa, a równowaga jest jedynie chwilowym spoczynkiem. W nowej wizji świata wyjaśnień szukano wyłącznie wśród przyczyn mechanicznych. Czyniło to z mechaniki naukę najbardziej fundamentalną. Filozofię, która zjawiska przyrody pragnęła sprowadzić do mechaniki, nazwano **filozofią mechanistyczną**.”

przetworzone fragmenty z książki J. Kierul – Izaak Newton ze str. jerzykierul.toya.net.pl

Czy Sir Isaac Newton mógł się pomylić ?

Wielki uczony i odkrywca **Sir Isaac Newton** był zwolennikiem **korpuskularnej** teorii światła i oddzielenia wrażeń zmysłowych od tego co je wywołuje, czyli drgających cząstek światła. Rozszczepiając w pryzmacie światło białe, stwierdził że światło jest heterogeniczną mieszaniną promieni o różnym stopniu załamania, które są selektywnie odbijane przez przedmioty. Promienie widma są bezbarwne – mają jedynie energię o różnej vibracji, wywołującej wrażenie różnych barw. Łącząc te wnioski z wiedzą poprzedników, wywiódł że kolory w przyrodzie nie istnieją i są wrażeniem psychicznym wywołanym przez vibrację promieni widma, powodujących drgania siatkówki, przenoszonych nerwami do mózgu.

Sir Isaac Newton (1642 – 1727)

New Theory about Light and Colours (1672)

That the Colours of all natural Bodies have no other Origin than is, that they are varioufly qualified, to reflect one sort of Light in greater plenty than another. And this I have experimented in a dark Room, by illuminating those Bodies with uncompounded Light of divers Colours. For by that means any Body may be made to appear or any Colour. They have there no appropriate Colour, but ever appear of the Colour of the Light cast upon them, but yet with this Difference, that they are most brisk and vivid in the Light of their own Day-light Colour.

Opticks (1704), Second Edition

Exper. 6. *And as these Colours were not changeable by Refractions, so neither were they by Reflexions. For all white, grey, red, yellow, green, blue, violet Bodies, as Paper, Ashes, red Lead, Orpiment, Indico, Bise, Gold, Silver, Copper, Brass, blue Flowers, Violets, Bubbles of Water tinged with various Colours, Peacock's Feathers, the Tincture of Lignum*

NepkriNephriticum, and such like, in red homogeneous Light appeared totally red, in blue Light totally blue, in green Light totally green, and so of other Colours. In the homogeneous Light of any Colour they all appeared totally of that fame Colour, with this only difference, that some of them reflected that Light more strongly, others more faintly. I never yet found any Body which by reflecting homogeneous Light could sensibly change its Colour.

From all which it is manifest, that if the Sun's Light consisted of but one fort of Rays, there would be but one Colour in the whole World, nor would it be possible to produce any new Colour by Reflexions and Refractions, and by consequence that the variety of Colours depends upon the composition of Light.

DEFINITION.

THE homogeneous Light and Rays which appear red, or rather make objects appear so, I call Rubrific or Red-making; those which make Objects appear yellow, green, blue and violet, I call Yellow-making, Green-making, Blue-making, Violet-making, and so of the rest, And if at any time I speak of Light and Rays as coloured or endued with Colours, I would be understood to speak not philosophically and properly, but grossly, and accordingly to such conceptions as vulgar People in seeing all these Experiments would be apt to frame. For the Rays to speak properly are not coloured. In them there is nothing else than a certain power and disposition to stir up a Sensation of this or that Colour. For as Sound in a Bell or musical String, or other sounding Body, is nothing but a trembling Motion, and in the Air nothing but that Motion propagated from the Object, and in the Sensorium 'tis a Sense of that Motion under the form of Sound; so Colours in the Object are nothing but a Disposition to reflect this or that sort of Rays more copiously than the rest; in the Rays they are nothing but their Dispositions to propagate this or that Motion into the Sensorium, and in the Sensorium they are Sensations of those Motions under the forms of Colours.

(FIRST BOOK - Part II)

Queries – Book III

Qu.12 *Do not the Rays of Light in falling upon the bottom of the Eye excite vibrations in the Tunica Retina? Which Vibrations, being propagated along the solid Fibres of the optick Nerves into the Brain, cause the sense of seeing ...*

Qu.13 *Do not several sorts of Rays make Vibrations of several bignesses, which according to their bignesses excite Sensations of several Colours, much after the manner that the Vibrations of the Air, according to their several bignesses excite Sensations of several Sounds? And particularly do not the most refrangible Rays excite the shortest Vibrations for making a Sensation of deep violet, the least refrangible the largest for making a Sensation of deep red, and the several intermediate sorts of Rays, Vibrations of several intermediate bignesses to make Sensations of the several intermediate Colours?*

books.google.pl

Newton realized that colours other than those in the spectral sequence do exist, but he noted that „all the colours in the universe which are made by light, and depend not on the power of imagination, are either the colours of homogeneous lights [i.e., spectral colours], or compounded of these.” Newton also recognized that „rays, to speak properly, are not coloured. In them there is nothing else than a certain power...to stir up a sensation of this or that colour.”
britannica.com/science/color

Selektywne odbicie i pochłanianie barw widma światła białego przez przedmioty:

- barwa odbita jest **dopełniająca** do barwy pochłoniętej (dopełniają się do światła białego)
- widoczna jest tylko barwa **odbita** – barwa **pochłonięta** jest niewidoczna (jest **całkowicie** absorbowana).

Światło białe zawiera wszystkie dł. fal, w widzialnym zakresie widma opt. 380-780 nm.

Barwa ciała - zabarwienie ciała wynikające z: **selektywnego odbicia światła** (tzn. odbicia fal o określonych długościach; barwa ciała w świetle odbitym), selektywnego przepuszczania światła (barwa ciała w świetle przepuszczonym), interferencji światła (barwy interferencyjne).

encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa-ciala;3874754.html

Przyczyną **zabarwienia ciał** jest selektywna (występująca intensywnie tylko dla pewnych długości fal) absorpcja, odbicie lub transmisja światła.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa;3874753.html

widzenie barw – rozróżnianie przez człowieka i zwierzęta poszczególnych części **widma** promieniowania świetlnego;

encyklopedia.pwn.pl/haslo/widzenie-barw;3995513.html

Widmo optyczne - fiz. rozkład natężenia promieniowania widzialnego uzyskany w wyniku jego rozszczepienia na **jednobarwne** składowe (którym odpowiadają określone długości fal) za pomocą przyrządów spektralnych, np. monochromatora czy spektrografu optycznego; również skład widmowy tego promieniowania.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/widmo-optyczne;3995492.html

Dyspersja światła, rozszczepienie światła - rozkład widmowy światła złożonego (np. białego) na składowe **jednobarwne** w wyniku dyfrakcji, interferencji lub załamania.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/dyspersja-swiatla;3895537.html

Kolor jest cechą tworzoną przez mózg, a nie właściwością rzeczy samych w sobie.

wikipedia.org/wiki/Widzenie_barwne

Słów kilka o barwie – Widzenie barwy w dwóch polach:

„Chociaż początkowo przyjmujemy to z pewną dozą sceptycyzmu, to po zastanowieniu stwierdzamy sami, że **barwę „widzimy” mózgiem** oraz że bez światła nie widzimy ani kształtu przedmiotu, ani barwy tworzonej przez jego powierzchnię. A zatem, gdyby ludzki mózg nie miał zdolności do swoistego interpretowania reemitowanych (odbitych) strumieni światła, to wszystkie otaczające nas przedmioty byłyby bezbarwne. Oznacza to, iż obiekty, **przedmioty same w sobie bez światła i naszej zdolności postrzegania barw nie mają barwy** lub, jak mówią inni, „koloru”. Światło po dotarciu do siatkówki oka zostaje przez kilka milionów barwoczułych receptorów przetworzone w impulsy. Są one przesyłane przez nerw wzrokowy (ok. miliona włókien nerwowych) do części mózgu, w której wywołane barwne wrażenia wzrokowe są subiektywnym odpowiednikiem danego pobudzenia.”

archiwum.swiatdruku.eu/archiwum/2000_09/01.htm

•
Nieistnienie kolorów. Kolory to czysto subiektywne wrażenia. Istnieją tylko jako wrażenia wewnątrz organizmów, które je postrzegają. **Kolory nie istnieją!** Istnieją fale elektromagnetyczne!

cft.edu.pl/edu/festiwal_nauki/2004/slajdy/rozowy.pdf

•
Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że **barwa nie jest właściwością przedmiotów**, jak ich kształt czy masa. Identyfikowanie barwy, jej ocena, wymaga zawsze uwzględnienia trzech elementów: źródła światła jako miejsca tworzenia promieniowania, właściwości oka jako detektora oraz **mózgu** jako miejsca powstania **wrażenia**.

Fizyka procesu widzenia / o-nauce.pl/?p=3845

•
! Przede wszystkim należy stwierdzić, że barwy w przyrodzie nie występują. Jest to wrażenie psychiczne, jakie powstaje w naszym mózgu jako reakcja na podrażnienie czopków w siatkówce oka falami elektromagnetycznymi w przedziale 380–780 nm.

Instytut Fizyki Politechniki Wrocławskiej / F. Ratajczyk - Kolorymetria Praktyczna 2008

Stwierdzenie to mówi, że **kolor przedmiotu** nie jest wynikiem selektywnego odbicia i pochłaniania **barw** widma światła, ale że kolor powstaje jako wynik odbicia i pochłaniania **bezbarnych fal EM**, wywołujących w **mózgu barwne wrażenia psychiczne**.

Moje obserwacje dowodzą że kolor przedmiotu nie wynika z odbicia i pochłaniania **bezbarnych fal EM**, wywołujących **barwne wrażenie psychiczne!**

Kolor przedmiotu nie jest też wynikiem selektywnego odbicia i pochłaniania **barw widma światła białego!**

o

Oświetlając w ciemności latarką (**białym** światłem stożkowym), **barwną** płaską powierzchnię ograniczoną **białymi** ściankami (światło prostopadle do powierzchni, tak by nie oświetlało ścianek) – ścianki zabarwiają się barwą powierzchni. Podobnie oświetlając **barwną powierzchnię, barwnym światłem** – powierzchnia zabarwia się barwą światła, a światło odbite barwą powierzchni (ścianki – syntezą barwy światła i barwy powierzchni).

☀ **Realny kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite – kolorem przedmiotu.**

Stopień zabarwienia **przedmiotu** zależy od **jasności i nasycenia** koloru przedmiotu i barwy światła, i zmienia się płynnie od przewagi koloru przedmiotu, przez równowagę, do przewagi i dominacji barwy światła o dużej jasności i nasyceniu. Ze światłem odbitym dzieje się podobnie – światło odbite jest syntezą barwy światła i koloru przedmiotu.

o

Selekcja odbicia i pochłaniania barw widma światła białego przez przedmioty, polega na wybraniu (odbiciu) **jednej** z barw i odrzuceniu (pochłonięciu – **zniknięciu**) pozostałych. Kryterium selekcji jest **właściwość powierzchni** przedmiotu do odbicia fal widma, tylko w określonym – **stałym** zakresie długości fal. Przedmiot powinien odbijać tylko **jedną wybraną, stałą barwę własną** (także w **świecie barwnym** – o barwnej dominancie).

W rzeczywistości w **świecie barwnym**, przedmiot odbija: **barwne światło + barwę własną** (widoczną w świetle białym). Czyli barwa własna (**kolor przedmiotu**) nie wynika z barwy światła, ale się z nią miesza (ulega **zabarwieniu**). Jeżeli przy różnych światłach barwnych, przedmiot odbija **każdą barwę światła + barwę własną**, tzn. że **nie ma selekcji odbicia i pochłaniania barw widma światła białego**, oraz że przedmioty mają własne stałe kolory – **kolory właściwe** dla tych przedmiotów. ☀

! Dotyczy to średnich warunków świetlnych, gdyż światło o dużej jasności i nasyceniu (zagęszczone – reflektorowe) całkowicie zabarwia przedmiot swoją barwą, bez względu na kolor przedmiotu – **kolejny dowód na brak selekcji !** Nie dowodzi to jednak że przedmiot nie ma **stałej barwy własnej**, lecz że jasne nasycone światło **zdominowało** kolor właściwy przedmiotu.

◦
Światło słoneczne – widzialne „białe”, o neutralnej temp. barwowej i o średnim natężeniu jest w naturze **wizualnie przejrzyste bezbarwne** i ukazuje rzeczywiste kolory przedmiotów. Wzrost natężenia, rozjaśnia światło do **bieli** w max światłach – spadek, ściemnia światło do **czarnej barwy**. Zależnie od pogody, pory dnia i roku, zmienia temp. barwową na ciepłą, neutralną lub zimną. Barwy widmowe światła, ukazują się dopiero po jego **rozszczerpieniu!**

☀ **Światło bezbarwne – widmo barwne**
◦

Jeśli kolor przedmiotu jest wynikiem **selektywnego** odbicia i pochłaniania barw widma – **rozszczerpionego** światła białego, to przedmiot musi być oświetlony światłem **rozszczerpionym**. Czyli albo światło białe jest z **natury** rozszczerpione, albo przedmioty rozszczerpiają go swą **powierzchnią** i dokonują jego selekcji? **Światło i jego widmo** to dwa różne stany fizyczne, nie występujące **pospolicie i jednocześnie** w naturze (wyjątek – tęcza).

światło białe (widmo połączone) ≠ światło rozszczerpione (widmo rozdzielone)

Z obserwacji wynika, że światło białe odbija się od przedmiotu jako **całe - nie rozszczerpione**, nie ma więc selekcji odbicia i pochłaniania jego barw widmowych.

Jeżeli mimo braku selekcji barw widma światła białego, przedmioty w świetle dziennym mają stałe kolory właściwe, tzn. że **ukazują się** w bezbarwnym nie rozszczerpionym świetle. Światło białe rozszczerpione ukazuje swoje barwy widmowe – jeśli światło białe o średnim natężeniu jest przejrzyste bezbarwne, tzn. że nie zostało rozszczerpione.

☀ **Światło odbija się od przedmiotu jako całe - nie rozszczerpione.**

światło całe - nie rozszczerpione – światło o barwie wynikającej z syntezy światel składowych.
◦

Kolory (barwne powierzchnie) odbijają światło białe z różnym natężeniem (współ. odbicia):

- kolor **biały** odbija światło białe o największym natężeniu (jasności)
- kolor **czarny** odbija światło o najmniejszym natężeniu (powstaje **czarne światło** odbite o niskiej jasności – RGB po ~ 25% do 10% jasności)

☀ **Zróznicowanie natężenia odbicia światła białego przez kolory, jest indywidualną cechą koloru.**

Jeżeli światło białe ukazuje kolory przedmiotów w postaci światła odbitego zabarwionego barwą przedmiotu, to: przedmiot biały odbija białe światło, zielony – zielone, a **czarny odbija czarne światło**. ☀ Czyli czarny kolor przedmiotu nie wynika z całkowitego pochłonięcia światła białego, ale z odbicia światła od **czarnego przedmiotu**, dając czarne światło o niskim natężeniu.

Dla obserwatora widoczne jest tylko barwne „czoło” odbitej fali świetlnej (na linii przedmiot – oko) – neutralne średnie światło słoneczne w widoku bocznym jest przejrzyste bezbarwne, co zapobiega tworzeniu się barwnej poświaty światła odbitego od przedmiotów, która uniemożliwiałaby obserwację rzeczywistości.

☀ **Jeżeli w świetle barwnym zgodnym z kolorem przedmiotu (selektywnie odbitą barwą światła białego), przedmiot rzuca cień o barwie dopełniającej, to zjawisko selektywnej absorpcji nie występuje, a kolor przedmiotu nie wynika z selektywnej absorpcji i odbicia światła, ale jest realną właściwością przedmiotu.**

Potwierdza to barwny filtr niebieski B, który wg nauki pochłania barwę dopełniającą Y, a przepuszcza barwę filtra. Światło białe W przechodzące przez filtr B, oświetlając przedmiot daje cień o barwie żółtej, co dowodzi że filtr B nie absorbuje selektywnie barwy Y!

Barwa cienia jest dopełniająca do barwy światła, bez związku z realnym kolorem przedmiotu.
•

Przykłady

! Modele uproszczone w celu przejrzystego pokazania problemu. Światło ma średnie parametry, gdyż światło **jednobarwne** o dużej jasności i nasyceniu (zagęszczone – np. reflektorowe), całkowicie zabarwia (dominuje) przedmiot swoją barwą, co nie dowodzi że przedmiot utracił swój **kolor właściwy**.

światło + światło dopełniające = światło białe, szare, czarne (zależnie od jasności światel dopeł.)
pigment + pigment dopełniający = pigment szaro-czarny (farba pigmentowa, barwnik)
kolor wł. przedmiotu + światło dopełniające = szaro-czarny kolor lokalny

Przykład 1

Przedmiot jest **żółty Y** bo selektywnie odbija barwę **Y**, a całkowicie pochłania barwę **B**.

światło słoneczne + przedmiot **Y** = barwa odbita **Y** i barwa niebieska **B** w cieniu.

Jeżeli przedmiot **Y** całkowicie pochłania dopełniającą barwę **B**, to dlaczego **za przedmiotem** w cieniu jest barwa **niebieska**?

Wniosek: **dowodzi to, że przedmiot Y nie absorbuje dopełniającej barwy B, a zjawisko selektywnej absorpcji nie występuje i ... nie istnieje!**

Przykład 2

Przedmiot jest **B** bo odbija światło **B**, a pochłania św. **Y** – światło **Y znika** w przedmiocie (?)

Przedmiot **B** oświetlony światłem **Y** staje się **czarny** ($B+Y = K$) – światło **Y nie znika** w przedmiocie, lecz **zabarwia** przedmiot! RGB po 25% - 10% jasności $\rightarrow Y (R+G)$ jest w **czarnym świetle** odbitym.

Wniosek: **czern** nie wynika z pochłaniania, lecz z **syntezy światła i koloru** przedmiotu. Światło **Y** nie jest pochłaniane, ale jest **odbijane** od przedmiotu **B** i zabarwiając dopełnia się do **czerni**. Zbliżając światło **Y** do przedmiotu **B**, światło zaczyna przeważać i przedmiot lokalnie staje się **żółty** (nie pochłania światła **Y**). Przedmiot **B pochłaniając** światło **Y**, nie może być raz **niebieski**, raz **czarny**, a raz **żółty**! Kolor **niebieski** nie jest wynikiem selekcji barw widma światła białego! [św. - światło, light]

Przykład 3

- Przedmiot **R** + światło **Y(R +G)** = światło odbite **orange**.

Przedmiot jest **R** bo selektywnie odbija barwę **R**, a całkowicie pochłania barwę **C** ($G + B$).

Jeżeli całkowicie pochłania **G**, to ze św. **Y** zostaje tylko barwa **R**, a p. $R + \text{św. } R \neq \text{orange} !$

- Przedmiot **G** + światło **Y(R +G)** = odbite światło **żółto-zielone**.

Przedmiot jest **G** bo selektywnie odbija barwę **G**, a całkowicie pochłania barwę **M** ($R + B$).

Jeżeli całkowicie pochłania **R**, to ze św. **Y** zostaje tylko barwa **G**, a p. $G + \text{św. } G \neq \text{św. żółto-zielone} !$

Przykład 4

Żółty przedmiot **Y** oświetlony w ciemności światłem **cyjanowym C** staje się **zielony G**, zaś oświetlony światłem **magenta M** – staje się **czerwony R**.

Wniosek: Barwa światła miesza się z kolorem przedmiotu, dając kolor lokalny w świetle. Jeśli **kolor wł. przedmiotu** zabarwia się **barwą światła**, a **światło odbite** zabarwia się **kolorem przedmiotu**, tzn. że przedmiot ma swój **realny kolor właściwy**, który nie jest barwą selektywnie odbitą z rozszczepionego światła białego. Gdyby przedmiot nie był **żółty**, oświetlenie go światłem **C** nie dałoby **zieleni**, a światłem **M** – **czerwieni** !

Przykład 5

Oświetlając w ciemności **żółtym** światłem **Y** przedmioty: **cyjanowy C** i **magenta M**, stają się – **zielony G** i **czerwony R**.

Wniosek: gdyby przedmioty te nie miały **rzeczywistych** kolorów własnych **C** i **M** także w ciemności, oświetlanie ich światłem **Y** nie dałoby światła odbitego **G** i **R**. Dowodzi to, że **przedmioty mają swoje własne, stałe kolory także w ciemności** – są tylko niewidoczne! ☼

Przykład 6

a / Pigmenty: zielony **G** i magenta **M** po zmieszaniu dają czern $G + M = K$

wg obowiązującej teorii **pochłaniają całe** widmo światła białego:

pigment **M** pochłania światło **G**, a pigment **G** pochłania światło **M** ($R + B$)

b / Pigment **G** jest zielony bo odbija światło **G**, a całkowicie pochłania światło **M** (światło **M znika**!)

W realu: pigment $G + \text{światło } M = \text{szarość}$ (RGB po ~50% $\rightarrow M(R+B)$ nie znika, a **zabarwia**!)

Wniosek: jeśli światło **M** nie znika, tzn. że pigment **G** nie pochłania selektywnie i całkowicie światła **M**. Farby pigmentowe **G** i **M** po zmieszaniu dają **czern** nie dlatego że **pochłaniają całe widmo** światła białego, lecz dlatego że fizycznie dopełniają się do czerni (synteza realnych farb).

Przykład 7

Obowiązująca teoria: przedmiot jest **czarny**, bo **pochłania całe widmo** światła widzialnego.

- **Czarny** przedmiot oświetlony barwami **widma** – barwy **RGB** nie zostają pochłonięte, a kolor czarny zabarwia się barwą światła: czerwono-czarny, zielono-czarny, niebiesko-czarny.

Wniosek: **czarny** kolor przedmiotu nie wynika z **pochłaniania** widma światła białego. ☼

• **Czarny** przedmiot oświetlony jasnym światłem **białym** (nie rozszczepionym) – białe światło nie zostaje pochłonięte, lecz rozjaśnia czerń do jasnej szarości. Podobnie dzieje się z przedmiotami o innych kolorach – białe światło o dużym natężeniu rozjaśnia kolor właściwy, do bieli w najjaśniejszych światłach.

Wniosek: **realnie czarny przedmiot nie pochłania całkowicie światła białego, lecz go odbija!** ☀

•
Czarna barwa – najciemniejsza z barw; całkowity **brak światła odbijanego** przez ciało, przy oświetlaniu dowolnym światłem. wikipedia.org/wiki/Barwa_czarna

Ciało doskonale czarne – **całkowicie pochłania** padające na nie promieniowanie elektromagnetyczne we wszystkich zakresach długości fal – **nie odbija** wcale promieniowania EM.

aneksy.pwn.pl/podstawy_fizyki/?id=793

Wiązka światła **białego** lub **barwnego** padająca na przedmiot **czarny**, powinna zostać **całkowicie** pochłonięta przez przedmiot i nie powinna ulec **odbiciu** od powierzchni przedmiotu. Jeśli ulega odbiciu, to barwa **czarna** nie wynika z **całkowitego** pochłaniania światła białego, ale z **odbicia** światła, gdyż widoczne jest tylko światło odbite –

odbicia światła czarnego !

Całkowite **pochłonięcie** światła to nie barwa **czarna**, lecz brak światła czyli **ciemność** (0,0,0) – ciemność wygląda czarno, ale nie może być barwą powierzchni. Przy **ciągłej** emisji światła słonecznego, niemożliwe jest jego **całkowite** pochłonięcie w wybranym i oświetlonym miejscu – **w świetle nie ma ciemności!** Czyli w świetle słonecznym nie powinno być czarnych przedmiotów! Czarny kolor przedmiotu nie jest ciemnością – jest **czarnym kolorem właściwym**. Czerń to także czarny **kolor lokalny** (kolor właściwy + barwa światła) – **odbicie** barwy światła dopełniającej do koloru właściwego przedmiotu daje szarość – czerń.

◦
☀ **Graniczne wartości barw światła RGB** (neutralnie białego):

	R	G	B	
białe światło W	255	255	255	(100 %)
szara barwa światła	250	250	250	
czarna barwa światła	64	64	64	(25 %) black light !
brak światła - ciemność	0	0	0	

Info o kolorze w Photoshopie (skala szarości, Tryb HSB), na skalibrowanym monitorze o prawidłowym i ustawionym **poziomie czerni**.

Poziom bieli – szarości – czerni

Barwy światła **RGB** po:

- 255, 255, 255 – czysta biel
- ~ 250, 250, 250 – dolna granica bieli i górna szarości
- ~ 157, 157, 157 – średnia szarość
- ~ 64, 64, 64 – jasna czerń (dolna gr. szarości i górna czerni)
- 1, 1, 1 – max czarna barwa światła
- 0, 0, 0 – brak światła – ciemność

Ponieważ przesunęła się granica czerni, także przesunęła się średnia szarość ze 128 do 157.

◦
☀ Przedmiot ma **max nasycenie koloru właściwego**, w neutralnym świetle dziennym o średniej jasności, tzn. gdy nie jest rozjaśniony nadmiarem światła, ani też ściemniony niedoborem światła.

rozjaśnianie do bieli ← barwa max nasycona → ściemnianie do czerni

światło **R** (255,0,0) ma max nasycenie i 100 % jasność (max intensywność barwy)
światło **R** (64,0,0) ma niskie nasycenie i 25 % jasność

Max nasycenie światła **jednobarwnego R** (255,0,0) spada:

- z równomiernym wzrostem jasności światła dopełniających do bieli : **G i B** (0 – 255) – następuje rozjaśnienie barwy, aż do całkowitej bieli (255,255,255) – **światło barwne** (trójbarwne) **nienasycone**, np. **R** (255,100,100)
- z obniżaniem jasności światła **R** z (255,0,0) do (0,0,0) – światło **jednobarwne nienasycone**

Poziom jasności i nasycenia światła czerwonego R :

R	G	B	
255,	255,	255	– białe światło
255,	~150,	150	– rozjaśnienie i niskie nasycenie R , przez duży wzrost jasności G i B
255,	~75,	75	– rozjaśnienie i średnie nasycenie R , przez średni wzrost jasności G i B
255,	0,	0	– max jasność i max nasycenie światła jednobarwnego R
~180,	0,	0	– średnia jasność i średnie nasycenie św. jednobarwnego R
~110,	0,	0	– niska jasność i niskie nasycenie św. jednobarwnego R
0,	0,	0	– brak światła, ciemność

Czyli, **nasycenie** barwy, nie spada tylko przez **rozjaśnianie do bieli** (jak się powszechnie uważa), ale także przez **ściemnianie do czerni** !

! max jasność barwy **R** (255,0,0) dotyczy światła **jednobarwnego**. Światło jednobarwne o max jasności można rozjaśnić przez zmianę na **trójbarwne** (wzrost jasności **G i B**).

☀ **Wzrost i spadek jasności barwy max nasyconej, powoduje obniżenie jej nasycenia.**

Światło **barwne czerwone R**, ze względu na skład **RGB** może być:

- jednobarwne (255,0,0) o jasności od 255 – 0
- dwubarwne np. (255,50,0) lub (255,0,50)
- trójbarwne np. (255,50,50)

Światło **białe** jest mieszaniną barw RGB o jasności po 255 – światła **jednobarwnych** max nasyconych o 100 % jasności. **100 % jasność** podstawowej barwy światła max nasyconej, jest to **jasność światła właściwa tylko danej barwie**, która zmieszana z dwoma pozostałymi barwami podstawowymi, utworzy **białą** barwę światła (niższe jasności tworzą szarość–czern – do zaniku światła). Przy ~25 % **jasności** barw RGB światło ma **czarną barwę** ! Nie jest to więc brak światła (RGB po 0), ale światło o **czarnej** barwie (RGB po 64).

☀ **100 % jasność barw RGB daje światło białe, a 25 % ich jasność – światło czarne !**

$$\mathbf{W} (255,255,255) = \mathbf{R} (255, 0, 0) + \mathbf{G} (0, 255, 0) + \mathbf{B} (0, 0, 255)$$

Wartość jasności **255** w trybie **RGB** określa inny poziom jasności, niż w **skali szarości**, gdzie 255 to **biel**. W trybie RGB wartość (255,0,0) określa barwę max nasyconą o 100 % jasności. Konwertując cyfrowy schemat addytywnego mieszania barw RGB, lub kolorową fotografię widma światła białego do skali szarości, poziom jasności układu się następująco (~) :

W (100 %), **Y** (97 %), **C** (89 %), **G** (86 %), **M** (57 %), **R** (51 %), **B** (28 %), **K** (15 %)
– czyli wartość 255 określa różne stopnie jasności barw (jasności barw max nasyconych, tworzących po zmieszaniu **białe światło**).

☀ **Barwy widma światła białego mają różną jasność.**

100 % jasności światła jednobarwnego **R** (255,0,0) = 51 % jasności światła białego **W**

100 % jasności światła jednobarwnego **G** (0,255,0) = 86 % jasności św. **W**

100 % jasności światła jednobarwnego **B** (0,0,255) = 28 % jasności św. **W**

% suma jasności barw podst. $R + G + B = 165\%$ jasności światła białego **W**, co świadczy że w syntezie biorą udział nie tylko same **jasności** światła, ale także ich **realne barwy** (po zmieszaniu barw, światło białe ma 100% jasności).

Jeśli przy 100 % jasności (255) barw widmowych, ich jasności są różne, to:

☀ **Jasność światła zależy od jego barwy.**

o

Stwierdzenie, że kolor przedmiotu wynika z selektywnego odbicia fali EM powodującej barwne wrażenie psychiczne w mózgu, prowadzi do wniosku że **świat widzialny jest bezbarwny**. Scholastycznie wysnuto, że jeśli fale widma są bezbarwne, a wrażenie barwy powstaje dopiero w mózgu, to widzialna materia jest realnie bezbarwna!

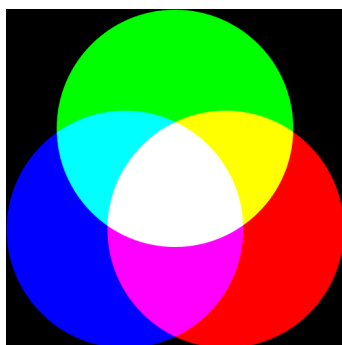
Selektywne (wybiórcze) odbicie, musi odbywać się wg kryteriów wyboru – przedmiot powinien odbijać wybrany (stały) zakres widma. Oświetlając różne przedmioty światłem o barwie **podstawowej** np. **niebieskim B**, wg nauki tylko przedmioty „niebieskie” selektywnie odbijają „niebieską” falę widma, a pozostałe przedmioty pozostaną bezbarwne.

W rzeczywistości **wszystkie** przedmioty o **realnych** kolorach właściwych **zabarwiają** się realnym światłem niebieskim **B** – przedmioty z zakresu barwy światła **rozjaśniają** się ukazując kolor, a pozostałe przedmioty po zabarwieniu **ściemniają** się i dopełniają się do **ciemnej szarości**, która nie wynika z pochłonięcia światła, lecz **zmiany barwy światła odbitego** o niskiej jasności.

W rzeczywistości przedmioty odbijają **każde** padające światło – zabarwiają się każdym barwnym światłem – **nie ma więc selekcji odbicia i pochłaniania światła przez przedmioty!**

☀

! Zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów, przez podstawowe realne barwy światła RGB / Experimentum crucis.

W świetle **barwnym** o wyraźnej dominancie (słabym – emitowanym w ciemności), łatwo zaobserwować **selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów właściwych przedmiotów**. Wszystkie przedmioty zabarwiają się barwą światła – przedmioty w **realnych kolorach** mieszczących się w **zakresie barwy światła** zabarwiają i **rozjaśniają** się, zaś pozostałe kolory przedmiotów w **zakresie dopełniającym do barwy światła** zabarwiają i **ściemniają** się do czerni (dlatego w świetle np. zielonym, wszystko jest zielone albo czarne – uogólniając zabarwienie przedmiotów rozjaśnianych i ściemnianych).

• W świetle podstawowym **jednobarwnym**:

- w świetle **R** rozjaśnianie kolorów **R** – ściemnianie : **G i B** oraz **C (G + B)**
- w świetle **G** rozjaśnianie kolorów **G** – ściemnianie : **R i B** oraz **M (R + B)**
- w świetle **B** rozjaśnianie kolorów **B** – ściemnianie : **R i G** oraz **Y (R + G)**

! Należy rozróżnić światła jednobarwne R, G, B od światła dwubarwnych C, M, Y :

R (255, 0, 0)

G (0, 255, 0)

B (0, 0, 255)

C = G + B (0,255,255)

M = R + B (255,0,255)

Y = R + G (255,255,0)

• W świetle **dwubarwnym selektywne rozjaśnianie** dotyczy przedmiotów o kolorach mieszczących się w **dwóch zakresach podstawowych** tworzących barwę światła, a **ściemnianie** są przedmioty o kolorach z zakresu **trzeciego – dopełniającego**:

- w świetle **C** rozjaśnianie kolorów : **C, G i B** – ściemnianie kolorów **R**
- w świetle **M** rozjaśnianie kolorów : **M, R i B** – ściemnianie kolorów **G**
- w świetle **Y** rozjaśnianie kolorów : **Y, R i G** – ściemnianie kolorów **B**

(w świetle **Y**, przedmioty o białym kolorze wł. stają się jasno-żółte, żółte – rozjaśniają się, czerwone i zielone nabierają cieplejszej barwy, przedmioty o kolorze **magenta** stają się **czerwone**, o kol. **cyjanowym** – **zielone**, a o kolorze dopeł. niebieskim – **czarne**) – dowodzi to że światło **Y** zabarwia **wszystkie** przedmioty **żółtą barwą** (nie rozszczepioną!), a nie barwami składowymi **R i G**, gdyż przedmioty **M** stają się **czerwone**, a **C** stają się **zielone**.

☀ **Światło wielobarwne oświetla przedmioty, jako światło nie rozszczepione.**

• **Całkowite zakresy rozjaśniania kolorów właściwych.**

Ponieważ w **addytywnej** syntezie barw światła, barwy **CMY** powstają z mieszania barw podst. **RGB**, zakresy podstawowe obejmują zakresy wspólne:

$$R = M + R + Y \qquad G = Y + G + C \qquad B = C + B + M$$

Barwa **Y** należy do zakresu **R i G**, barwa **C** do **G i B**, a barwa **M** do zakresu **R i B**.

Kolory wł. przedmiotów **C, M, Y** przechodzą do zakresu (zakresów) **barwy światła**, czyli: **światła jednobarwne**

- w świetle **R** rozjaśnianie kol. **R** oraz **M i Y** – ściemnianie : **G i B** oraz **C (G + B)**
- w świetle **G** rozjaśnianie kol. **G** oraz **Y i C** – ściemnianie : **R i B** oraz **M (R + B)**
- w świetle **B** rozjaśnianie kol. **B** oraz **C i M** – ściemnianie : **R i G** oraz **Y (R + G)**

światła dwubarwne

- w świetle **C** rozjaśnianie kol. **C, G i B** oraz **Y i M** – ściemnianie **R**
- w świetle **M** rozjaśnianie kol. **M, R i B** oraz **Y i C** – ściemnianie **G**
- w świetle **Y** rozjaśnianie kol. **Y, R i G** oraz **C i M** – ściemnianie **B**

Nie jest to **selektywne odbicie** barw widma, gdyż światło odbija się od **wszystkich** przedmiotów – **zabarwia wszystkie przedmioty i selektywnie rozjaśnia lub ściemnia**.

Aby sprawdzić **zakresy selektywnego rozjaśniania i ściemniania**, wystarczy planszę z **kołem barw widmowych**, oświetlić w ciemności światłami barwnymi: **R Y G C B M** – **same się ukazą!** (RGB str.11)

! Pojęcie „**rozjaśnianie**” określa ogólną istotę zjawiska, **względem kolorów ściemnianych** – dotyczy grupy przedmiotów **selektywnie ukazujących się w świetle barwnym**.

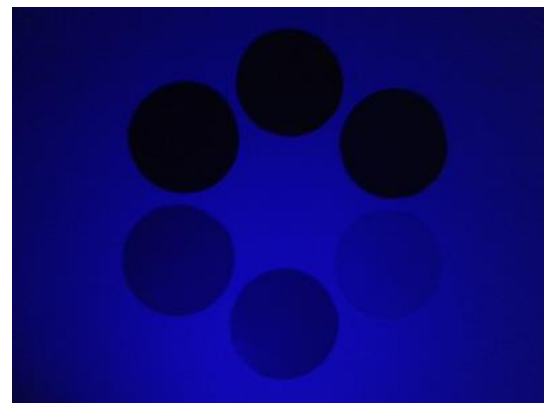
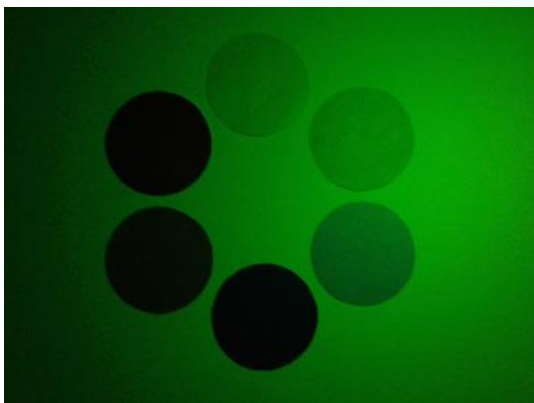
Przedmiot ma swój **rzeczywisty kolor właściwy** (jasność i nasycenie), widoczny w neutralnym średnim **światle białym** – po oświetleniu światłem **barwnym**, jego jasność spada w stosunku do jasności w świetle **białym**. Mimo spadku jasności względnej, może zostać selektywnie rozjaśniony i ukazać się w świetle barwnym:

np. przedmioty o kolorach wł. **C i M**, oświetlone światłem **B** – ich rzeczywisty kolor zostaje ściemniony, ale zostają **selektywnie rozjaśnione**, ukazując się w świetle **niebieskim**.

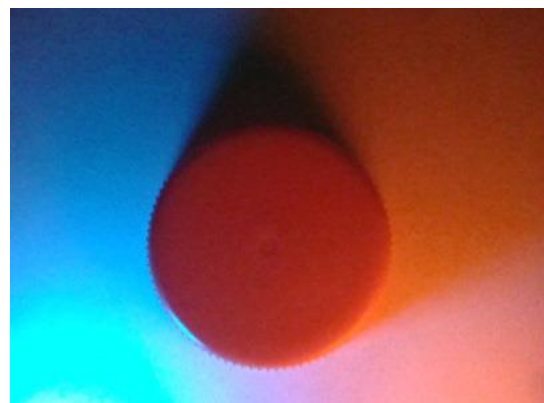
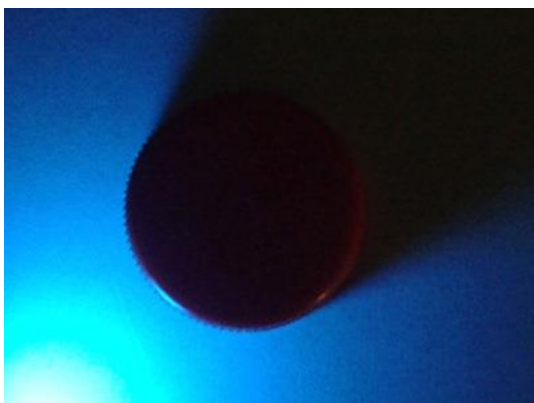
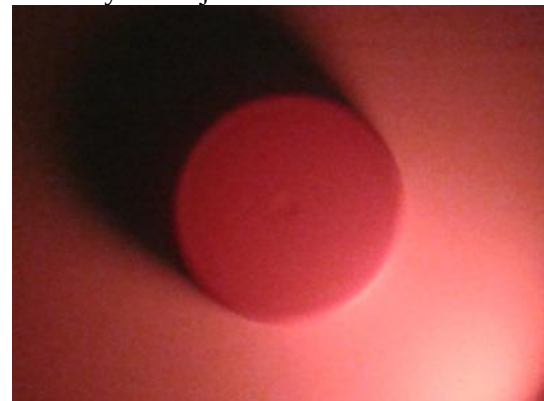
Podobnie przedmioty o realnie **białym** kolorze wł., mają najwyższą jasność spośród wszystkich kolorów – po oświetleniu światłem **barwnym** ich jasność relatywnie spada, a mimo to przedmioty o białych kolorach dołączają do **każdej** grupy selektywnie rozjaśnionych przedmiotów, gdyż „wiernie” odbijają każdą barwę światła (ukazują się w każdym świetle barwnym). Odwrotnie przedmioty **czarne** – mają najniższą jasność spośród wszystkich **kolorów wł.** i w świetle barwnym ich relatywna jasność jeszcze bardziej maleje, dołączając do **każdej** grupy przedmiotów selektywnie ściemnianych.

! Światło o dużej jasności i nasyceniu (**zagęszczone** – reflektorowe) całkowicie **zabarwia** przedmiot swoją barwą, bez względu na realny kolor wł. przedmiotu. *Sztuczne i ekstremalne warunki oświetlenia zakłócają naturalne prawa interakcji światła i materii.*

Zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów przez podstawowe realne barwy światła RGB :

W dwóch jednoczesnych (3) światłach dopełniających zachodzi tylko rozjaśnianie :

Experimentum crucis ! + przykład 10 / str.19

Jak aparat cyfrowy zamienia bezbarwną rzeczywistość w barwną?

Gdyby barwy i kolory nie istniały poza percepcją i mózgiem człowieka (zwierząt), nie dałyby się zarejestrować **fotograficznie**, gdyż wrażen nie można zapisać a kamera ich nie posiada. Ogólna zasada zapisu obrazu w barwnej fotografii tradycyjnej srebrowej i cyfrowej, polega na uzyskaniu z fotografowanego obrazu **trzech wyciągów w barwach podstawowych RGB**, co uzyskuje się przez naświetlanie przez **filtry RGB**. W fotografii subtraktywnej, filmy kolorowe mają trzy warstwy emulsji **barwoczułych** na **realne barwy RGB** (warstwa rejestruje odwróconą jasność zakresu jednej barwy podstawowej – negatyw). W fotografii cyfrowej stosowana jest maska Bayera – mozaika filtrów RGB. Mimo że halogenki srebra i sensory CCD rejestrują tylko tonację jasności światła, to jest to zapis w skali szarości **wyselekcjonowanego światła w zakresie barwy podstawowej** – barw z fotografowanego obiektu nie da się **wydzielić** jeśli obiekt, światło i filtry RGB są **bezbarwne**, gdyż **różne barwy mają tę samą jasność**, co uniemożliwia selekcję fal różniących się tylko **długością!**

50 % jasności św. białego mają barwy : **R**(255,0,0), **Grey** (128,128,128), jasny **B**(0,128,255)
86 % jasności **W** mają barwy: **G**(0,255,0), **C**(1,245,255), **Y**(254,215,0)

! Z bezbarwnego obrazu nie wyselekcjonuje się barwnych wyciągów, przez bezbarwne filtry.

Nauka tłumaczy, że **mózg w procesie widzenia z bezbarwnych fal elektromagnetycznych tworzy iluzję koloru**. Jednak jeśli rzeczywistość jest bezbarwna, to jej fotograficzne zarejestrowanie w barwach jest absurdem, a cyfrowy zapis fotograficzny jest łatwy w ocenie.

Barwa czerwona ma cyfrowe wartości jasności **RGB** (255,0,0).

Barwa czerwona **R** w **skali szarości** ma jasności **RGB** (130,130,130) – jest to 51 % jasności światła **białego W** (255,255,255). / info o kol. w Photoshopie.

Fotografując we wzorcowym świetle białym neutralnym **czerwoną planszę**, każdy piksel zdjęcia będzie miał wartości (255,0,0).

Gdyby jak mówi nauka, w rzeczywistości **czerwona** plansza była **bezbarwna**, to sfotografowany obraz powinien być **szary**, a każdy piksel mieć jasność **RGB** (130,130,130).

W procesie fotograficznego cyfrowego zapisu obrazu **mózg człowieka nie bierze udziału**, a odczyt wartości **RGB** (255,0,0) dowodzi jednoznacznie, że **plansza ma realny kolor czerwony!** Realnie czerwone światło przenikające przez czerwony filtr maski Bayera ma max jasność 255. Barwny filtr, bez straty jasności (bez zabarwiania) przepuszcza światło o barwie filtra. Pomiar i zapis wartości **jasności barw RGB** następuje automatycznie, między fotografowanym obiektem a aparatem fotograficznym, a **mózg nie ma z tym nic wspólnego!**

Liczby nie kłamią i nie wynikają z wrażen i iluzji mózgu, których nie można zarejestrować fotograficznie! Zasada działania kamer i aparatów fotograficznych jest niezgodna z obowiązującą wiedzą w optyce barwy i fizjologii widzenia! Czy matryca CCD może się mylić?

☀ Brak **rozszczipienia światła** słonecznego i **selektywnego odbicia i pochłaniania** jego barw widmowych, dowodzą **realnego istnienia kolorów** właściwych przedmiotów. Przedmioty **ukazują się w świetle białym** i go odbijają jako **całe światło** (nie rozszczepione). Kolor właściwy ulega zabarwieniu **barwą światła i barwą cienia**.

☀ **Jeśli przedmioty mają rzeczywiste kolory wł., to kolor nie jest tworzony w mózgu!** Światło barwne nie jest **bezbarwną** falą EM przetwarzaną przez oko–mózg na barwne wrażenie psychiczne, lecz jest widzialnym, **barwnym** promieniowaniem o określonej długości fali rejestrowanym przez mózg. Dowodem, że oko odbiera **barwne** światło, jest budowa siatkówki oka – trzy rodzaje czopków zawierających **trzy rodzaje fotopigmentów** wrażliwych na **realne barwy światła RGB** (barwne fale o określonej długości).

Gdyby kolor przedmiotu był barwą **selektywnie odbitą** z widma światła białego, przy świetle dziennym o różnej temp. barwowej miałby zawsze niezmienny kolor, gdyż **odbijałby zawsze tę samą barwę widma** – przedmiot ma inny odcień koloru w słoneczne południe, a inny o zachodzie lub przy zachmurzonym niebie.

Gdyby przedmioty nie miały **kolorów własnych** a tylko je selektywnie odbijały, **nie blakłyby** pod wpływem długiego naświetlania słonecznego a cały czas wywoływałyby to samo wrażenie wzrokowe, gdyż światło się nie starzeje i nie blednie z upływem czasu (przynajmniej w skali życia człowieka) – płowieją rzeczywiste kolory przedmiotów.

☀ **Świat jest kolorowy w rzeczywistości, a nie w mózgu !**

*

Odniesienie do wniosków Newtona.

1. Oświetlając w ciemności przedmioty różnymi światłami jednobarwnymi, zabarwiają się barwą światła, czyli **nie mają stałej barwy** własnej (są **bezbarwne!**), ale barwę zmienną zależną od barwy światła. Gdyby Słońce świeciło w jednym kolorze, byłby tylko jeden kolor na świecie. **Różnorodność kolorów w naturze zależy od składu światła.**
2. Kolor przedmiotu w świetle białym jest zdolnością (właściwością) przedmiotu do **selektywnego** odbijania promieni widma światła białego (o różnym kącie załamania w pryzmacie).
3. Kolory **bezbarnych** przedmiotów są **wrażeniem** psychicznym, wywołanym przez drgania **bezbarnych** promieni świetlnych, przenoszonych przez oczy do mózgu.

Punkt 1 zaprzecza 2 ! Jeżeli przedmioty posiadają zdolność do selektywnego odbijania barw widma światła białego, to musi to być ich **stała** cecha, która przejawia się także w świetle jednobarwnym nasyconym, w którym przyjmują każdą barwę światła. Selekcja odbicia i pochłaniania barw widma w rzeczywistości nie występuje, gdyż **przedmioty odbijają każdą barwę światła** (kolor wł. zabarwia się barwą światła). To że przedmioty zabarwiają się barwą światła nie dowodzi, że nie posiadają **stałych kolorów** własnych (właściwych), ale że **realny kolor** właściwy przedmiotu **miesza się z barwą światła**, a wynik tej syntezy jest różny zależnie od parametrów barwy światła i koloru właściwego przedmiotu:

- przy dziennym świetle **neutralnym** (bez barwnej dominanty), przedmioty ukazują się w swym **rzeczywistym kolorze**.
- przy dziennym świetle o zmiennej temp. barwowej (o lekkiej barwnej dominancie), kolor przedmiotu zmienia barwę dodając barwę dominantę.
- przy świetle **barwnym o wyraźnej dominancie** i o obniżonej jasności ogólnej, występuje **selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów** właściwych przedmiotów.
- przy **większym nasyceniu i jasności**, światło ma silne właściwości **zabarwiające** i potrafi zdominować kolor właściwy przedmiotu, nasyconą barwą światła.

Dogmaty Keplera, Galileusza i Kartezjusza w optyce światła i barwy miały duży wpływ na wnioski Newtona z rozszczepienia światła. Jako młody odkrywca samouk (1666), chcąc zaistnieć w nauce, musiał zabiegać o uznanie na naukowych salonach. Połączenie i „spięcie” wiedzy tak wielkich uczonych, musiało zostać dostrzeżone i docenione przez ich zwolenników. Oszołomienie odkryciami, pragnienie uznania i zaistnienia w nauce, przyćmiło krytycyzm Newtona – bezkrytycznie uwierzył w swój geniusz.

Newton, zabarwianie każdą barwą światła uznał za dowód, że przedmioty nie mają koloru własnego. Wyjątkowe warunki doświadczenia, przesądziły o uogólnieniu błędnych wniosków! **Nie zastanowiło go, dlaczego jeśli przedmioty są bezbarwne i odbijają selektywnie światło, mogą zabarwiać się każdą barwą światła – że selektywne odbicie zaprzecza odbiciu nieselektywnemu?** Że zabarwianie światłem zależy od nasycenia i

gęstości światła, co w warunkach naturalnych nie jest decydujące. Wychodząc z błędnych dogmatów poprzedników, że **kolory nie są realne i są jedynie wrażeniem**, dopasował do nich wnioski z eksperymentu – myślał, że odkrywczo rozwinął i udowodnił dogmaty fizyki barwy wielkich uczonych poprzedników i wypłynię na **ramionach olbrzymów**. Studiując Kartezjusza, nie poddał swych odkryć **próbie wątpienia!**

o

Gdyby Słońce emitowało światło jednobarwne np. **czerwone R**, to wszystko byłoby **czerwone** albo **czarne**. Hipotetyczne zjawisko nie występuje w naturze i nie jest dowodem, że przedmioty nie mają stałych kolorów właściwych widocznych w świetle białym. **Przedmioty mają kolory także w ciemności**, są tylko niewidoczne (przykład 4 i 5).

Kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite – kolorem przedmiotu.

wg obowiązującej teorii:

Przedmiot jest **cyjanowy C** bo odbija barwę **C**, a pochłania **czerwoną R** - światło **R znika(?)**

Przedmiot **C** oświetlony światłem **R** staje się **ciemnoszary** – światło **R zabarwia !**

To, że przedmioty **C** stają się **ciemnoszare**, dowodzi że w rzeczywistości nie pochłaniają światła **R**, lecz **odbijają** go i zabarwiając się dopełniają do **szarości**. Jeżeli przedmioty **C** nie pochłaniają światła **R**, to ich kolor nie wynika z **selektywnego** odbicia i **pochłaniania** barw widma światła białego. Zgodnie z **selektywnym rozjaśnianiem i ściemnianiem**, ściemniają się także przedmioty o kolorach **G** i **B** z dwóch zakresów dopełniających do barwy światła **R**.

Isaac Newton oświetlając przedmioty jednobarwnym nasyconym światłem, dostrzegł fragment sztucznie stworzonej rzeczywistości na podstawie którego wyciągnął uogólniające wnioski, że **różnorodność kolorów w naturze zależy od składu światła**. Barwne światło o **nasyconej** dominancie w naturze jest rzadkim zjawiskiem, dlatego wniosków Newtona nie można uogólniać. Światło dzienne sporadycznie **całkowicie** zabarwia przedmioty swą barwą (głównie przedmioty białe, szare i jasne, dalekie górskie i miejskie krajobrazy o wschodzie i zachodzie Słońca), częściej dominuje je swą jasnością lub zabarwia tylko częściowo.

o

Wszystkie możliwe **barwy** światła można utworzyć z trzech barw **RGB**, czyli aby **rozjaśnić** wszystkie istniejące realnie **kolory** natury, należy użyć trzech **jednobarwnych** światel **RGB**.

☀ Zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania kolorów przedmiotów, dowodzi że **barwa światła określa grupę przedmiotów (kolorów), które się w nim ukażą:**

– w świetle **jednobarwnym** ukazują się przedmioty z **jednego** zakresu **podstawowego**.

– w świetle **dwubarwnym** – przedmioty z **dwóch** zakresów **podstawowych**.

Jeżeli światło **białe** składa się z **trzech podstawowych** zakresów widma **R, G, B**, to:

Światło słoneczne ukazuje wszystkie rzeczywiste kolory Natury !

Czyli różnorodność kolorów w naturze nie zależy od składu światła, ale skład światła selekcjonuje pojawiające się w nim **kolorowe przedmioty (realne kolory wł.)**.

Selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów przedmiotów łatwo zaobserwować w **niekompletnym** świetle białym o wyraźnej dominancie barwnej. W świetle **białym** zawierającym komplet barw **RGB**, rozjaśniane są **wszystkie** kolory (nie ma kolorów ściemnianych) – jednocześnie zachodzą trzy uzupełniające się kryteria wyboru, uniemożliwiające eliminację.

o

Światło białe jest przejrzystą jasnością – brak światła jest ciemnością.

Światło słoneczne białe o średniej jasności, jest widoczne dopiero w kontakcie z materią – w widoku bocznym jest wzrokowo **przejrzyście bezbarwne** (widmo barwne), co zapobiega tworzeniu się barwnej poświaty światła odbitego, która zakłócałaby obserwację rzeczywistości.

Jeżeli białe światło słoneczne o **neutralnej** temp. barwowej i o średniej jasności jest przejrzyście bezbarwne, tzn. że przedmioty w naturze oświetlane są **bezbarwnym nie rozszczepionym** światłem, które nie wpływa na zmianę barw przedmiotów. Jeśli przy bezbarwnym – nie rozszczepionym świetle przedmioty są kolorowe, tzn. że ich kolory nie wynikają z selekcji widma światła, ale że kolorowe przedmioty **ukazują się w świetle**.

☀ **Białe światło nie zabarwia, ale rozjaśnia – ukazuje wszystkie realne kolory natury.**

Jeżeli świat jest kolorowy w rzeczywistości, to **kolor nie jest tworzony w mózgu**, lecz jest obiektywnym zewnętrznym zjawiskiem fizycznym odbieranym przez mózg.

*

Czy spektrofotometr ma barwne wrażenia psychiczne?

Spektrofotometr mierzy absorpcję promieniowania elektromagnetycznego przez próbkę, rejestrując spadek natężenia przechodzącego jednobarwnego światła. Badając absorpcję światła przez rośliny w procesie **fotosyntezy**, próbką jest **zielony** roztwór chlorofilu. Najbardziej spada natężenie światła z zakresu widma fal **B i R**, z czego wywnioskowano że jeśli te fale są najbardziej **pochłaniane**, to są najkorzystniejsze dla roślin. Wg obowiązującej wiedzy, barwy w przyrodzie nie występują i są wrażeniem psychicznym powstającym w **mózgu** w wyniku podrażnienia czopków oka falami EM z zakresu 380–780 nm. Czyli **roztwór chlorofilu oraz fale B i R są w rzeczywistości bezbarwne!** Przepuszczając **bezbarwne światło przez bezbarwny roztwór** (szare światło przez szary filtr), **wartość o jaką spadnie** natężenie światła będzie wynikać tylko z **przejrzystości** roztworu i będzie **stała** dla całego zakresu widma. Jasność badanych fal widma **obniży się o tę samą wartość**, gdyż gęstość optyczna bezbarwnego roztworu próbki jest stała. Jeżeli **wartość o jaką spada** natężenie światła jest **różna** dla poszczególnych długości fal widma, tzn. że przechodzące wiązki światła i roztwór chlorofilu nie są bezbarwne i **mają rzeczywiste barwy**, a różnice spadku natężenia światła są wynikiem **syntezy realnej barwy światła i barwy roztworu**. Dlatego światło **zielone G** nie wykazuje spadku natężenia, a dla fal dopełniających **M (B + R)** spadek jest największy. Bezbarwne światło **G** nie może ulegać całkowitemu odbiciu od bezbarwnego przejrzystego roztworu próbki! Podobnie działają barwne filtry optyczne.

☀ Uogólniając – **dowodem, że barwy i kolory nie są tworzone przez mózg, lecz istnieją realnie** w rzeczywistości zewnętrznej jest badanie spektrofotometrem absorpcji światła przez barwne filtry optyczne. Jeżeli barwy w naturze nie występują i są tworzone przez mózg, to w rzeczywistości barwy widma i przedmiotów są **bezbarwne** (mają różne odcienie bieli – szarości – czerni). Dotyczy to również barwnych filtrów. Barwny filtr optyczny absorpcyjny powinien działać jak **filtr szary** – pochłaniać częściowo światło w całym zakresie widzialnym w jednakowym stopniu (**osłabiać natężenie światła o tę samą wartość, bez względu na długość fali widma**). W rzeczywistości natężenie światła spada w różnym stopniu (o różną wartość) dla różnych długości fal – dowodzi to że spadek natężenia nie wynika tylko z przezroczystości filtra, lecz głównie z **syntezy barwy światła i barwy filtra**. Dlatego najmniej spada natężenie światła o barwie filtra, a najbardziej światła o barwie dopełniającej do barwy filtra (do szaro – czarnego światła o niskim natężeniu).

! Mierzac całkowity spadek natężenia, należy brać pod uwagę różny stopień jasności fal widma przed przepuszczeniem przez filtr barwny.

•

Color vision is an illusion created by the interactions of billions of neurons in our brain. There is no color in the external world; it is created by neural programs and projected onto the outer world we see. Color is created by utilizing two properties of light, energy and frequency of vibration or wavelength. How our **brain separates** these two properties of light, **energy and wavelength, and then recombines them into color perception** is a mystery that has intrigued scientists through the ages. We start by describing the nature of the **photoreceptors that convert light energy into neural signals**. Then we consider the parallel channels leading from the retina to the thalamus carrying information into **visual cortex, where color is ultimately determined**. Lastly we use our current understanding to speculate on how **visual cortex uses neural circuits to create the perception of color and form**.

webvision.med.utah.edu/book/part-vii-color-vision/color-vision/

energia bezbarwnego światła → **elektryczny** impuls nerwowy → **wrażenie** barwy w mózgu

Czy barwne światło może nie mieć barwy? Czy **energię** barwnego światła można oddzielić od **długości fali** i **barwy światła** – czy fale zielone mogą być bezbarwne w rzeczywistości, a zielone tylko w mózgu?

Co to jest **bezbarwna** fala zielona – czy jest pozbawiona tylko **barwy**, czy także **jasności**? Bezbarwna (**szara**) fala o jasności fali zielonej, nie jest falą zieloną gdyż jest zrównoważoną mieszaniną barw RGB. Czyli bezbarwna fala zielona oprócz barwy, musi być także pozbawiona jasności z (0,255,0) do (0,0,0) co daje ciemność (**brak światła zielonego !**).

Długość fali jest w ścisłym związku z **częstotliwością** (w świetle widzialnym z **barwą** światła). **Energia** fali świetlnej jest także ściśle związana z częstotliwością i długością fali. Fale promieniowania EM spoza zakresu 380–780 nm są niewidoczne, a więc **barwy widma światła widzialnego** są jego nieodłącznymi cechami – są **widoczne i rzeczywiste!**

Intrygująca od wieków **naukowców** tajemnica **rozdziału energii światła i długości fali**, została rozwiana – w świetle widzialnym nie ma takiego zjawiska!

◦

Fizjologia widzenia wg nauki w uproszczeniu polega na **zmianie bodźca świetlnego w elektryczny impuls nerwowy**. Światło pada na siatkówkę i jego **energia** powoduje reakcję **foto-chemiczną** w receptorach (pręciki i czopki) czułych na **długość fali** 380–780 nm. Wrażliwość czopków na długość fali zależy od trzech rodzajów **fotopigmentów** absorbujących trzy zakresy widma **R G B**. Reakcja foto-chemiczna powoduje wzbudzenie **elektrycznych** impulsów nerwowych, przesyłanych nerwem wzrokowym do mózgu. W mózgu następuje **rekonstrukcja obrazu** z siatkówki i **przypisanie obiektom barw**, wynikające z syntezy impulsów z poszczególnych receptorów. Mózg łączy wszystkie informacje w barwne **wrażenie wzrokowe**.

Ponieważ „*kolor jest cechą tworzoną przez mózg*”, do oka wpada **bezbarwna** fala EM (energia drgań fali) i dopiero w mózgu zostaje przypisana jej barwa. (?)

Jeżeli receptory oczu wrażliwe są na **długość fali**, jakie zadanie spełniają zawarte w nich **fotopigmenty**? Jak fotopigment selekcjonuje bezbarwne fale, skoro różne barwy światła mogą mieć tę samą jasność? Dlaczego w czopkach są aż trzy rodzaje foto-barwników, skoro barwa tworzona jest w mózgu?

Foto-barwnik jak nazwa wskazuje, reaguje na **barwę światła**, a nie długość fali lub drgania. Fizjologia widzenia **uwarunkowana** jest dowiedzionym faktem, że **przedmioty mają rzeczywiste kolory właściwe**, czyli do czopków dociera **barwne światło**, co dowodzi że są one czułe na **barwę światła**. I dlatego są trzy rodzaje fotopigmentów, aby reagowały na wszystkie możliwe barwy i kolory. Oczy są czujnikami mózgu, a mózg rejestruje kolorową rzeczywistość bezpośrednio taką jaka jest. Przetwarzanie bodźca świetlnego na elektryczny i

ponowna rekonstrukcja barwnego obrazu w mózgu jest zbędną stratą informacji, a teza ta jest wydumany komplikowaniem procesu widzenia. Wynika to z błędnego **dogmatu**, że do oka dociera bezbarwne światło (energia drgań fali), a ponieważ barwy widzimy – powstanie ich przypisano mózgowi. Elektryczny impuls rejestrowany w badaniach naukowych, może być jednym z czynników fizjologii widzenia, ale niekoniecznie nośnikiem przetworzonej informacji o obrazie. **Obraz jest odbierany bezpośrednio z receptorów.** ☀

barwna rzeczywistość → barwny obraz na siatkówce → barwny obraz w mózgu

Potwierdzeniem, że barwny obraz tworzy się już w siatkówce oka, a nie dopiero w mózgu jest zjawisko **powidoku**, gdy naświetlimy **jedno oko** światłem słonecznym. Przenosząc wzrok na **białe tło**, a następnie patrząc raz jednym okiem a raz drugim – powidok jest widoczny tylko w oku naświetlonym. Patrząc okiem nie naświetlonym widzimy czystą biel, tzn. że powidoku nie ma w mózgu, a barwy światła i reakcje fotopigmentów zbierane są z receptorów każdego oka osobno – **mózg rejestruje zabarwienie podświetlonych receptorów.** ☀

Powidok utrzymuje się w oku 5 do 10 minut, zmieniając barwę od niebieskiej **B** (dopełniającej do barwy światła), przez **M, R, Y**. Barwy powidoku w oku otwartym – w zamkniętym i zasłoniętym stają się dopełniające.

Człowiek jest doskonale zintegrowanym całościowo **organizmem**, a nie zespołem oddzielnych organów wymagających **przetwarzania sygnału**.

•

Zjawiskami barwnymi nie wynikającymi z percepcji wzrokowej, są **barwne wizje i kolorowe sny** – nie można ich jednak uogólniać, a ich powstawanie nie może rzutować na proces percepcji wzrokowej, rzeczywistości zewnętrznej. Wynika z nich, że mózg może tworzyć barwne obrazy bez pośrednictwa wzroku, ale nie wyklucza to **realnego istnienia barwnej rzeczywistości, odbieranej zmysłem wzroku.**

Czy wspaniała Natura na Ziemi może nie mieć barw i kolorów, i w rzeczywistości jest szara i bezbarwna? Komu zabrakło wyobraźni, Stwórcy czy uczonym? Celem nauki jest poznanie prawdy o rzeczywistości w służbie postępu ludzkości, w zgodzie z etyką i standardami rzetelności naukowej. Ignorowanie oczywistych faktów będzie świadomym hamowaniem postępu naukowego i rozwoju ludzkości. W opisanych tematach nauka od 400 lat błądzi i brnie w ślepy labirynt. Będąc na niewłaściwej drodze, im szybciej idziemy tym szybciej oddalamy się od celu. Mądrzej jest się zatrzymać i zastanowić nad kierunkiem. Dogmat błędnej teorii, czy realne fakty?

*

Przykłady uzupełniające :

Przykład 8

Jeżeli przedmioty **selektywnie odbijają i pochłaniają** barwy widma światła białego, to **ten sam przedmiot** nazywany **żółtym**:

- oświetlony światłem **białym** – odbija barwę **żółtą Y**, a pochłania barwę **niebieską B**
 - oświetlony światłem **niebieskim B** (o średniej jasności i nasyceniu) – staje się **szary Grey**
 - oświetlony światłem **cyjanowym C** (o śr. jasności i nasyceniu) – odbija barwę **zieloną G**
 - oświetlony światłem **magenta M** (o śr. jasności i nasyceniu) – odbija barwę **czerwoną R**
 - oświetlony zagęszczonym światłem **nasyonym niebieskim B** – odbija barwę **niebieską B**
- Czy odbijanie różnych barw światła przez ten sam przedmiot jest **selekcją odbicia**?

W świetle białym, dwa przedmioty (powierzchnie) **żółty Y** i **cyjanowy C** leżące blisko siebie, **zabarwiają** się swoimi barwami i lokalnie stają się **zielone** (w odpowiednim położeniu).

☀ Jeżeli kolor przedmiotu jest **selektywnie** odbitą barwą widma św. białego, to nie może odbijać innej barwy widma (zabarwiać się inną barwą światła), nie może także odbijać innej barwy widma **selektywnie** odbitej od innych przedmiotów (zabarwiać się ich barwą).

Przykład 9

Dopełnianie koloru właściwego przedmiotu i dopełniającej barwy światła.

Zjawisko dopełniania się kolorów przedmiotów i barw światła zachodzi w precyzyjnych warunkach ogólnego oświetlenia – jasności i nasycenia barwy światła. Światło o dużej jasności i nasyceniu całkowicie zabarwia (dominuje) przedmiot swą barwą, bez względu na jego kolor właściwy.

Przedmiot **Y** + światło **B** = **Grey** (**szarość** : RGB po ~ 50 % do 30 % jasności)

Przedmiot **B** + światło **Y** = **K** (**czerń** : RGB po ~ 25 % do 10 % jasności)

Przedmiot **C** + światło **R** = **Grey** (jasny przedmiot + ciemne światło)

Przedmiot **R** + światło **C** = **K** (ciemny przedmiot + jasne światło) ?

Przedmiot **G** + światło **M** = **Grey**

Przedmiot **M** + światło **G** = **K**

Dlaczego **jasny** przedmiot oświetlony **ciemnym** światłem dopełniającym daje **szarość**, a odwrotnie – **czerń**? Dlaczego światło zamiast rozjaśniać – ściemnia przedmiot?

Zachodzi zjawisko **selektywnego ściemniania kolorów** przedmiotów o barwie dopełniającej do barwy światła.

Kolor wł. przedmiotu + dopel. barwa światła = zabarwianie i ściemnianie koloru przedmiotu do szaro-czarnego światła odbitego.

Ściemnianie następuje o pewną **wartość**, wynikającą z syntezy barwy światła i koloru przedmiotu, do szaro-czarnego światła odbitego. Dlatego światło **R** zabarwia i ściemnia **jasny** przedmiot **C** do **szarości**, a jasne światło **C** zabarwia i ściemnia przedmiot **R** do **czerni**, gdyż **zmiana barwy** spowodowała obniżenie jasności do **poziomu czarnego światła odbitego** (RGB po 25%–10% jasności). Przedmiot **C** ma wyższy poziom jasności niż przedmiot **R**.

☀ Zróżnicowanie **natężenia** odbicia światła **białego** przez **kolory**, jest indywidualną **cechą koloru** – przy **świecie barwnym**, jasność światła odbitego zależy od barwy wynikowej syntezy barwy światła i koloru przedmiotu (czarna barwa – niska jasność).

Dowodzi to, realnego istnienia barw światła i kolorów przedmiotów, oraz ich wzajemnego **zabarwiania** – kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Przykład 10 !!! (rozstrzygający – Experimentum crucis)

Przedmiot jest **Y** bo odbija światło **Y**, a **całkowicie** pochłania światło **B** ($B = 0\%$ odbicia) ?
Przedmiot **Y** + dopeł. światło **B** = **szarość** (**RGB** po $\sim 50\%$ jasności, czyli **B** jest **odbijane**) !
Jeżeli światło **B** jest odbijane w $\sim 50\%$, tzn. że przedmiot **Y** nie pochłania **całkowicie** św. **B**, a więc **selektywna absorpcja** nie występuje – światło **B** zabarwia przedmiot **Y**, dając **szare światło odbite** (**RGB** po ~ 125).

Jeżeli w **świecie białym** pozbawionym światła **żółtego** (świecie **B**), przedmiot odbija także barwę **R** i **G** (**Y**) o średniej jasności, tzn. że barwa **Y** pobierana jest z **realnego** koloru przedmiotu, a synteza : przedmiot **Y** + światło **B** = **Grey**

Jeżeli **żółtej** barwy nie ma w padającym świetle a jest w świetle odbitym, to barwa **żółta** wynika z **rzeczywistego żółtego koloru przedmiotu**.

☀ **Jeżeli w padającym na przedmiot świetle nie ma barwy odbijanej, to brakująca barwa nie pochodzi ze światła, ale z rzeczywistego koloru przedmiotu !**

Kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Jeżeli przedmiot ma **realny kolor**, to jego kolor nie jest selektywnie odbitą barwą widma, a **zjawisko selektywnej absorpcji i odbicia barw widma światła nie istnieje !**

Podobnie dzieje się z przedmiotem **G** w świetle **M**, oraz przedmiotem **C** w świetle **R** (p. 9)

☀ **Dowodem, że przedmiot ma rzeczywisty (realny) kolor jest oświetlenie go światłem dopełniającym (białym pozbawionym barwy selektywnie odbijanej) – przedmiot stanie się szaro - czarny. Barwa średnio szara to R, G, B po $\sim 50\%$ jasności (125,125,125), czyli są w niej wszystkie barwy o obniżonej jasności. W barwie czarnej podobnie, tyle że jasność jest mniejsza – od 25% (64,64,64) w dół.**

Jeżeli w świetle odbitym jest barwa padająca, to nie jest selektywnie absorbowana !

Jeżeli w świetle odbitym jest barwa nie istniejąca w świetle padającym, to musi pochodzić z zabarwienia światła realnym kolorem przedmiotu !

Jest to dowód, że zjawisko selektywnej absorpcji i refleksji barw światła nie istnieje i że przedmioty mają realne kolory właściwe.

•

Przykłady 4 i 5 dowodzą, że przedmioty mają swoje **stałe realne kolory właściwe** także w **ciemności**, które nie wynikają z selektywnego odbicia i pochłaniania fal widma światła białego.

Rozwierając nadzieje, że obowiązująca teoria potwierdza się w przykł. 4 i 5 :

Przykład 5 (wyjaśnienie)

przedmiot **C** + światło **Y** ($R + G$) = **G**, bo **C** pochłania **R** i odbija **G** (obowiązująca teoria).

Aby światło **R** zostało pochłonięte, przedmiot musi być **C**, ale aby odbić światło **G**, przedmiot nie może pochłaniać światła **R**, tylko światło **M** – *sprzeczność wg teorii!*

Przedmiot **C** może odbijać tylko zakres widma **C**, a nie zakres **G**! Zmiana odbijanych zakresów nie jest zgodna z teorią selektywnego odbicia, gdyż **ten sam przedmiot nie może odbijać różnych zakresów widma!**

W rzeczywistości:

- przedmiot **C** nie pochłania światła **R**, lecz **odbija go i zabarwia** do ciemnej **szarości**.

- przedmiot **C** + światło **R** = **Grey** (**RGB** po $\sim 50\% - 26\%$) $\neq 0\%$ odbicia **R**

- przedmiot **C** + światło **G** = św. odbite **G+C**

Grey + (GC) $\neq$ G !

co zaprzecza **selektywnemu** odbiciu i pochłanianiu barw składowych światła **Y(R+G)**, a potwierdza że przedmiot **musiał** mieć w **ciemności** realny kolor właściwy **C**, który po zabarwieniu **nie rozszczepionym** światłem **Y**, dał **zielone** światło odbite **G** (p. **C** + św. **Y**). Potwierdza to także, że światło wielobarwne oświetla przedmioty jako całe - **nie rozszczepione**, co dotyczy także światel dwubarwnych **C, M, Y**.

analogicznie :

przedmiot **M** + św. **Y** (**R + G**) = **R**, bo **M** pochłania **G** i odbija **R** (obowiązująca teoria)
 przedmiot **M** + św. **G** = jasna czerń **K** (RGB po ~25 % jasności) (w realu)
(RM) + K ≠ R
 aby odbić św. **R**, przedmiot musi pochłaniać **C**, a nie **G** ! (sprzeczność!)
realne św. Y zabarwia przedmiot o realnym kolorze M, dając realne światło odbite R !

Podobnie w **przykł. 4**, oświetlając przedmiot **Y** światłem **C** i **M** :
 przedmiot **Y** + św. **C** (**B + G**) = **G**, bo **Y** pochłania **B** i odbija **G** (obow. teoria)
 przedmiot **Y** + św. **B** = **Grey** (RGB po ~50% - 26%) (real)
(GY) + Grey ≠ G
 aby odbić św. **G**, przedmiot musi pochłaniać **M**, a nie **B** ! (sprzeczność!)

przedmiot **Y** + św. **M** (**R + B**) = **R**, bo **Y** pochłania **B** i odbija **R** (obow. teoria)
 przedmiot **Y** + św. **B** = **Grey** (RGB po ~50% - 26%) (real)
(BY) + Grey ≠ R
 aby odbić św. **R**, przedmiot musi pochłaniać **C**, a nie **B** ! (sprzeczność!)

przedmiot jest Y bo odbija św. **Y** (**R + G**), a pochłania **całkowicie** św. **B** (obow. teoria)
 przedmiot **Y** + św. **B** = **Grey** (RGB po ~50% - 26%) ≠ 0 % odbicia **B** (real)
przedmiot jest C bo odbija św. **C** (**G + B**), a pochłania **całkowicie** św. **R** (obow. teoria)
 przedmiot **C** + św. **R** = **Grey** (RGB po ~50% - 26%) ≠ 0 % odbicia **R** (real)
przedmiot jest M bo odbija św. **M** (**R + B**), a pochłania **całkowicie** św. **G** (obow. teoria)
 przedmiot **M** + św. **G** = **Grey** (RGB po ~50% - 26%) ≠ 0 % odbicia **G** (real)
 [św. – światło, light]

Trudno jasno wykazać absurd z ręcznie zmanipulowanego dogmatu, gdy pochłanianie światła przyjmuje się na słowo bez dowodów!

Przykład 11

pigment **C** + pigment **R** = pigment czarny **K**

wg obowiązującej teorii pochłaniają **całkowicie** widmo światła białego:

- pigm. **C** odbija św. **C**, a pochłania **całkowicie** św. **R**

- pigm. **R** odbija św. **R**, a pochłania **całkowicie** św. **C**

czyli w teorii pigmenty **C** i **R** nie tylko **całkowicie pochłaniają** światło dopełniające, ale także **odbijają** światło własne :

- światła pochłaniane : **R + C** = białe św. **W**

- światła odbijane : **C + R** = **W**

Logika mówi, że jak **całkowicie** pochłania to nie odbija, ale ... jak odbija to nie pochłania!

Występuje tu logiczna sprzeczność tez – jeśli światło jest **całkowicie odbijane**, to nie może być **równocześnie** **całkowicie pochłaniane** i odwrotnie! W rzeczywistości widać **czerń**, więc wybrano wariant o pochłanianiu – **musi to być jednak pochłanianie całkowite, a nie częściowe !** Dopasowano wybiórczo błędną teorię do rzeczywistości.

W rzeczywistości:

- pigm. **C** + dopeł. św. **R** = ciemnoszare św. odbite (RGB po ~50 % – 26 % jasności)

- pigm. **R** + dopeł. św. **C** = czarne św. odbite (RGB po ~25 % – 10 % jasności)

czyli, św. dopełniające nie jest **całkowicie** pochłaniane, ale **odbijane** w 50 % – 10 % jasności. Spadek jasności nie wynika z pochłaniania, ale **zmiany barwy** światła odbitego na ciemnoszarą i czarną o niskiej jasności.

W realu pigm. **C** i **R** nie pochłaniają selektywnie barw widma, ale mają rzeczywiste kolory, które po zmieszaniu dają **pigment o kolorze czarnym** (RGB po 25 % – 10 % jasności).

Przykład 12

pigment **Y** + pigment **C** = pigment **G**

wg obowiązującej teorii, z widma światła białego:

- pigm. **Y** odbija św. **Y**, a pochłania **całkowicie** św. dopełniające **B**

- pigm. **C** odbija św. **C**, a pochłania **całkowicie** św. dopełniające **R**

- w widmie św. białego pozostaje nie pochłonięte św. **G**, które jest odbijane i trafia do oka.

W rzeczywistości:

- pigm. **Y** + dopełniające św. **B** = **ciemnoszare** św. odbite (RGB po ~50 % – 26 % jasności)
- pigm. **C** + dopełniające św. **R** = **ciemnoszare** św. odbite (RGB po ~50 % – 26 % jasności)

Grey ≠ Green

Czyli, „zachowanie” pigmentów **Y** i **C** w świetle dopełniającym jest w teorii i realu różne:

- w teorii św. dopełniające jest całkowicie pochłaniane (0 % odbicia)
- w realu światło dopełniające zabarwia pigment do ciemnoszarego światła odbitego (odbicie światła RGB po 50 % – 26 % jasności).

W **realu** pigmenty **Y** i **C** nie pochłaniają selektywnie barw widma, ale mają **rzeczywiste kolory**, które po zmieszaniu dają pigment o **realnym zielonym kolorze wł. G**.

Szukając *dziury w dziurawym* i porównując **światła pochłaniane i odbite** (wg obow. teorii):

światło odbite + światło pochłonięte = światło białe W (R + G + B)

- pigm. jest **Y**, bo odbija **Y (R + G)**, a pochłania **B**

- pigm. jest **C**, bo odbija **C (G + B)**, a pochłania **R**

światło odbite = W – światło pochłonięte

światło odbite wynikające z selektywnego pochłaniania:

pigm.**Y** + pigm.**C** = pigm.**G**, gdyż **Y** pochłania **B**, a **C** pochłania **R** – pozostaje św. odbite **G**

W – (R + B) = G

światła odbite wynikające z selektywnego odbicia:

- pigm. **Y** odbija światło **Y**, czyli **R + G**

- pigm. **C** odbija światło **C**, czyli **G + B**

Y + C = (R + G) + (G + B) = R + 2G + B

Światła odbite wynikające z pochłaniania, nie są takie same jak wynikające z odbicia!

G ≠ R + 2G + B

ponieważ oba pigmenty odbijają tę samą barwę widma **G**, to

G ≠ R + G + B, czyli **G ≠ W** (*mała sprzeczność*)

Przykład 13 ☀ !

Dowód, że światło wielobarwne (także **białe** !), nie jest selektywnie odbijane i pochłaniane.

Światło wielobarwne (**2, 3** barwne) nie może być selektywnie odbijane, gdyż oświetla i zabarwia przedmioty barwą wynikającą z syntezy światła składowych, np. światło **Y = R + G**. Oświetlając **biały** przedmiot światłem **Y**, przedmiot odbija barwę **żółtą**.

A / Przedmiot jest **G**, bo odbija światło **G**, a pochłania **całkowicie** światło **M (R + B)**.

Jeżeli światło **Y** byłoby odbijane selektywnie jako światła **R** i **G**, to przedmiot **G** oświetlony światłem **Y** powinien odbić **selektywnie** tylko barwę **G** (pozostać **zielony**), a pochłoniąć **całkowicie** barwę **R** (jako składową **M = R + B**).

W **realu** przedmiot **G** oświetlony światłem **Y**, staje się **żółto-zielony (Y+G)** – odbija obie barwy **R** i **G**, **zabarwiając** się całym – nie rozszczepionym światłem **żółtym**.

Teoria nie zgadza się z faktami: **G ≠ Y + G**

B / Przedmiot jest **R**, bo odbija światło **R**, a pochłania **całkowicie** światło **C (G + B)**.

Jeżeli światło **Y** byłoby odbijane selektywnie jako światła **R** i **G**, to przedmiot **R** oświetlony światłem **Y** powinien odbić **selektywnie** tylko barwę **R** (pozostać **czerwony**), a pochłoniąć **całkowicie** barwę **G** (jako składową **C = G + B**).

W **realu** przedmiot **R** oświetlony światłem **Y**, staje się **orange (R+Y)** – odbija obie barwy **R** i **G**, **zabarwiając** się całym – nie rozszczepionym światłem **żółtym**.

Teoria nie zgadza się z faktami: **R ≠ R + Y**

Jeżeli teoria rozmija się z faktami, to ... tym gorzej dla faktów!

☀ Mimo że barwy składowe **R** i **G**, światła **żółtego Y** nie mogą być selektywnie odbijane i pochłaniane, to światło **żółte Y zabarwiając** wszystkie przedmioty swoją barwą, zachowuje właściwości światła składowych **R** i **G selektywnie rozjaśniając** odpowiadające im zakresy kolorów i **ściemniając** zakres kolorów dopełniających **B**.

To przedmioty podlegają selekcji a nie światło – selektywne właściwości posiada światło, nie przedmioty które zabarwiają się każdą barwą światła.

Dotyczy to także światła barwnych złożonych, np. **Y(R+G)**, **C(G+B)**, **M(R+B)** i innych.

Światło **białe** jest przejrzyste **bezbarwne** i nie zabarwia przedmiotów, ale **rozjaśnia** wszystkie kolory z zakresów składowych **RGB**, ukazując ich **rzeczywisty kolor**.

Światło białe zależnie od natężenia ukazuje realne kolory przedmiotów –

wzrost natężenia **rozjaśnia**, spadek natężenia **ściemnia** (wszystkie – nie selektywnie /str.12)

Przykład 14

Jak zbadać czy przedmiot **odbijający** w świetle **białym** barwę **żółtą Y**, **pochłania** barwę dopełniającą **niebieską B** ?

Jeżeli widzimy barwę światła selektywnie odbitą od przedmiotu, to w przezroczystym (przejrzystym) barwnym przedmiocie, powinniśmy widzieć barwę pochłoniętą. Takim przedmiotem może być szklana kula z barwionego żółtego szkła, lub barwny żółty filtr optyczny.

Żółty filtr optyczny wg obowiązującej wiedzy, **selektywnie przepuszcza** z widma światła białego – światło **żółte Y**, a całkowicie **pochłania** światło dopełniające **niebieskie B**.

Przepuszczając światło **białe** przez **żółty filtr**, przenika tylko światło **żółte**, a światło **niebieskie** w tajemniczy i **niezauważalny sposób znika** w przezroczystym żółtym filtrze, nie zmieniając jego barwy (?). Przepuszczając przez **żółty filtr** światło **niebieskie**, filtr **ściemnia** się do ciemnej **szarości** i takie światło pojawia się za filtrem. Podobnie dzieje się z żółtą kulą. Czyli **pochłanianie z widma światła białego – światła dopełniającego niebieskiego przez żółtą przezroczystą kulę, powinno zmienić jej barwę na ciemnoszarą**.

W rzeczywistości żółta szklana kula, oświetlona światłem białym, jest świetliście żółta. Dowodzi to, że żółta szklana kula (i **żółty filtr optyczny**) nie pochłania selektywnie światła i także selektywnie go nie odbija (filtr nie przepuszcza). Czyli selekcja odbicia i pochłaniania barw widma światła białego przez przedmioty, nie występuje! Przedmioty mają rzeczywiste kolory właściwe. Filtr barwny zabarwia przechodzące światło swoją barwą. Światło dopełniające nie jest pochłaniane, gdyż pojawia się za filtrem w cieniach. (**filtrbarwny.pdf**)

Przezroczysty **bezbarwny filtr** optyczny przepuszcza – transmituje światło **białe (barwne)**, nie zmieniając barwy i jasności światła. Według nauki **widoczna** jest tylko barwa widma **odbita** (i **przepuszczona** – transmitowana w przedmiotach przezroczystych), a barwa dopełniająca jest **całkowicie absorbowana i jest niewidoczna**. Znikanie barwy absorbowanej w przedmiocie **nieprzezroczystym** jest trudno zweryfikować z powodu niewidoczności rzekomego zjawiska. Jest to proste w przedmiotach przejrzystych – **przezroczystych**. Struktura przezroczystego przedmiotu ułatwia obserwację i **wyklucza niewidoczność barwy absorbowanej i jej znikanie**.

☀ **W przedmiocie przezroczystym każda odbita, transmitowana lub absorbowana barwa światła (widma) musi być widoczna!**

Dlaczego nie widać barwy widma selektywnie absorbowanej? – **bo jej po prostu nie ma!**

☀ **Barwny filtr optyczny przepuszcza całe - nie rozszczepione światło białe (lub barwne) i zabarwia światło barwą filtra, selektywnie rozjaśniając lub ściemniając.**

Przyjmując, że jasność światła **białego** wynosi 100 %, to jasności **barw widma** wynoszą:

Y = 97 %, **B** = 28 % światła białego. (str. 8)

- 100 % jasności św. **Y** (255,255,0) = 97 % jasności św. **W** (255,255,255)

- 100 % jasności św. **B** (0,0,255) = 28 % jasności św. **W**

Przepuszczając światło białe przez **żółty filtr**, dający żółte światło za filtrem o jasności **żółtej barwy widma** (97% W), światło zmniejsza swą jasność o 3 % - wg nauki spadek jasności światła za filtrem wynika z **selektywnej absorpcji widma przez barwny filtr**. Barwa **selektywnie absorbowana** jest dopełniająca do **przepuszczanej** przez filtr, czyli pochłaniana jest barwa **B** o 3 % jasności światła białego.

światło białe W = światło za filtrem Y + światło pochłonięte B

$$B = W - Y = 100 \% - 97 \% = 3 \%$$

Całkowicie **absorbowana** barwa **B** ma więc tylko 3 % jasności światła białego, czyli jest 9 razy ciemniejsza od barwy **widma B** o 28 % jasności światła **W**.

jasność barwy widma B (28 % W) ≠ jasności barwy pochłoniętej B (3 % W) !

Aby powstało światło **białe**, barwy **dopełniające** muszą mieć 100 % jasność (255) :

$$Y (255,255,0) + B (0,0,255) = W (255,255,255)$$

barwa widma **B** (0,0,255), 9 - krotnie ciemniejsza to **B** (0,0,28)

$$Y (255,255,0) + B (0,0,28) = Y (255,255,28) \neq W !$$

Powyższy wywód dotyczy także pozostałych par **barw dopełniających** :

C (89 %) – **R** (51 %) → jasność pochł. barwy **R** (11 %) ≠ jasności barwy widma **R** (51 %)

G (86 %) – **M**(57 %) → jasność pochł. barwy **M**(14 %) ≠ jasności barwy widma **M**(57 %)

Teoria selektywnej absorpcji barw widma jest niespójna i wewnętrznie sprzeczna!

•

Czym się różni selektywne odbicie i pochłanianie od selektywnego rozjaśniania i ściemniania?

Zasadniczą różnicą jest to, że hipotetyczne zjawisko selektywnego odbicia i pochłaniania w rzeczywistości nie istnieje, co wykazałem w **RTK**.

A – selektywne odbicie i pochłanianie, dotyczy selekcji **bezbarnych** barw **widma** rozszczepionego światła białego przez **bezbarny przedmiot**. Ponieważ przedmioty w naturze oświetlone są światłem białym **nie rozszczepionym**, mają **rzeczywiste kolory właściwe**, oraz odbijają każdą barwę światła – nie ma selekcji barw widma!

B – selektywne rozjaśnianie i ściemnianie, dotyczy selekcji rzeczywistych **kolorów właściwych** przedmiotów, wskutek **zabarwienia wszystkich** przedmiotów realną barwą światła **nie rozszczepionego**, w wyniku czego **kolory** przedmiotów z zakresu barwy światła ulegają rozjaśnieniu, a kolory przedmiotów z zakresu dopełniającego – ulegają ściemnieniu (selekcja ukazywania się przedmiotów w świetle – str. 9).

Błędem jest twierdzić, że selektywne rozjaśnianie i ściemnianie jest tym samym zjawiskiem co selektywne odbicie i pochłanianie, tylko inaczej nazwanym i opisanym!

Zasadniczą różnicą jest to, że **przedmioty mają realne kolory właściwe i barwa światła też jest rzeczywista, oraz że selekcja dotyczy realnych kolorów wł. , a nie barw widma!**

W zjawisku **A**, **bezbarny przedmiot** selektywnie odbija barwę **widma** (też bezbarwną!) a **całkowicie** pochłaniają barwę dopełniającą (0% odbicia), i barwa tworzy się dopiero w mózgu ~ szare światło odbija się od szarego przedmiotu (teoretycznie!). Barwa dopeł. w rzeczywistości ściemniająca się przez zabarwienie i odbicie do **szarości–czerni** (jasność **RGB** po 50%–25%–10%), została błędnie uznana za **całkowicie pochłanianą** (0% odbicia)!

W rzeczywistym **zjawisku B**, w świetle jednobarwnym **wszystkie realne kolory** przedmiotów zabarwiane są **realną barwą** światła, co powoduje selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów właściwych.

Przedmiot aby być widocznym, musi światło emitować lub **odbijać**.

Światło jednobarwne rozjaśnia przedmioty o kolorach z zakresu barwy światła – wszystkie przedmioty zabarwiają się światłem (jedne się rozjaśniają, a pozostałe ściemniają) :

– w św. **R** rozjaśniają się przedmioty z zakresu barwy $R = M + R + Y$ i przedmioty **białe**.

– w św. **R** ściemniają się przedmioty o kolorach dopeł. **C, G, B** i przedmioty **czarne**.

Przedmiot o realnym **czzerwonym** kolorze wł. **R**, widoczny jest w świetle: **W, R, Y** i **M**.

Jednak nie zmieniony kolor zachowuje tylko w świetle **W** i **R**.

Przedmiot o realnym kolorze wł. **R**, odbija realne światło **R** nie zmieniając barwy!

kolor wł. R + światło R = światło odbite R

Przedmiot o kolorze właściwym **R** **nie uzyskuje barwy ze światła R**, ale ją wiernie **odbija** (nawzajem się wzmacniają) – choć zabarwianie dotyczy **wszystkich** przedmiotów, przedmioty o kolorze barwy światła, nie zmieniają barwy odbitej (wszystkie pozostałe przedmioty – zmieniają: **kolor wł. + barwa światła R**).

Kolor wł. przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Przedmioty o kolorach **dopełniających** do barwy światła, zabarwiają się barwą światła i też są **widoczne** (nie znikają!), ale światło **odbite** (nie pochłonięte!) zostaje ściemnione do **ciemnej szarości – czerni**.

całkowite pochłonięcie (ciemność 0,0,0) $\neq$ **szarość–czern** (jasność **RGB** 50%–25%–10 %)

pochłanianie musi być całkowite (0% odbicia), a nie częściowe!

•

Czy przedmioty w świetle jednobarwnym R, odbijają światło selektywnie?

Selektywne odbicie **barw widma** światła białego, polega **teoretycznie** na selekcji – wyborze spośród różnych **barw światła** widmowego! Oświetlając **różne kolory** przedmiotów światłem **jednobarwnym**, przedmioty nie mają wyboru – to **światło wybiera kolory wł. z zakresu barwy światła, które się w nim rozjaśnia** – ukażą (selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów wł.)! Czyli przedmioty muszą mieć **realne kolory właściwe**.

Jeśli tylko **wybrane** przedmioty się rozjaśniają, tzn. że to nie przedmioty wybierają światło (wszystkie przedmioty oświetlone są św. **R**), ale że to **światło wybiera przedmioty!**

☀ **Jeżeli w świetle jednobarwnym R, zachodzi selekcja kolorów wł., i zjawisko to występuje w każdym z 3 podstawowych światel RGB, to w świetle trójbarwnym białym nie może zachodzić selekcja barw widma. W świetle białym zawierającym komplet barw RGB, rozjaśniane są wszystkie kolory (nie ma kolorów ściemnianych) – jednocześnie zachodzą trzy uzupełniające się kryteria wyboru, uniemożliwiające eliminację.**

To nie przedmioty odbijają i pochłaniają widmo światła białego selektywnie, ale to barwy widmowe RGB selektywnie rozjaśniają i ściemniają realne kolory wł. przedmiotów. Światło białe w naturze przejrzyste bezbarwne, oświetla przedmioty jako całe – nie rozszczepione, zachowując selektywne właściwości światel składowych RGB – nie zmienia kolorów wł. , ale wszystkie realne kolory natury rozjaśnia – ukazuje.

Uważa się, że **przedmiot R w świetle R** staje się **biały** – jest to złudzenie optyczne pojawiające się gdy przedmiot **R** jest na **białym tle**; wtedy kolor przedmiotu zlewa się z zabarwionym na czerwono tłem, powodując wrażenie **rozbielenia**. Umieszczenie przedmiotu na **czarnym** lub dopełniającym – **cyjanowym** tle, dowodzi że przedmiot nie zmienia koloru.

•

Czy przedmioty mogą być bezbarwne?

„Kolor jest cechą tworzoną przez mózg, a nie właściwością rzeczy samych w sobie.”
„... barwy w przyrodzie nie występują .”

Barwa ciała – wrażenie psychiczne wynikające z **selektywnego odbicia** i pochłaniania fal widma światła białego, przez **bezbarwne** przedmioty.

Barwy achromatyczne – barwy pozbawione tonu barwnego, tj. czerń, biel i wszystkie odcienie szarości.
encyklopedia.pwn.pl/haslo/3874786/barwy-achromatyczne.html

! Widoczne jest tylko to promieniowanie, które nie uległo zaabsorbowaniu.

Wrażenie bezbarwności – żadna z fal elektromagnetycznych światła widzialnego **nie jest absorbowana** przez daną substancję.

biofizyka.p.lodz.pl/prezentacje/kolorymetria_IB.pdf

Jeżeli **widoczne** jest tylko promieniowanie, które nie uległo zaabsorbowaniu, to **promieniowanie całkowicie zaabsorbowane jest niewidoczne!**

100 % absorpcji = 0 % odbicia

Wg teorii o selektywnym odbiciu i pochłanianiu, światło **dopelniające** do barwy odbijanej, jest **całkowicie absorbowane** przez przedmiot – czyli oświetlając ten przedmiot barwą światła selektywnie **pochłanianą**, powinna ona zostać całkowicie pochłonięta i **zniknąć** w przedmiocie (0 % odbicia światła pochłanianego).

Wg teorii o selektywnym odbiciu i pochłanianiu, przedmiot „posiada” **barwę**, gdy selektywnie **odbija** przynajmniej jedną barwę prostą (jednobarwną) z widma światła białego, czyli odbijając barwy RGB w równej ilości, przedmiot nie jest **bezbarwny!**

bezbarwność to brak odbicia barw widma światła białego !

Bezbarwność = 0 % odbicia światła

Brak emisji światła, to **ciemność!**

Brak odbicia światła, to **niewidoczność** przedmiotu!

Bezbarwność to niewidoczność przedmiotu !

W świetle **dopelniającym**, **bezbarwne** przedmioty nie powinny go odbijać i powinny stać się niewidoczne (zniknąć !) – **w rzeczywistości odbijają szaro – czarne światło.**

Wg definicji barwy achromatyczne (bezbarwne) to **biel, szarość, czerń.**

wg Realnej Teorii Koloru :

barwa biała – RGB po 100 % – 98 % jasności

barwa szara – RGB po 97 % – 26 % ”

barwa czarna – RGB po 25 % – 1 % ”

ciemność – RGB po 0 % emisji

niewidoczność – RGB po 0 % odbicia

Ponieważ barwy i kolory : biała, szara i czarna są zrównoważonymi mieszaninami barw światła RGB (emitowanego i odbitego), nie są więc bezbarwne – są barwami światła i kolorami przedmiotów o barwie **białej, szarej i czarnej.**

W świetle nie ma ciemności !

☀ **W świetle nie ma bezbarwnych przedmiotów** – także w świetle **monochromatycznym !**

Także w ciemności przedmioty nie tracą koloru – są tylko niewidoczne (przykł. 4 i 5)

Zgodnie z **selektywnym rozjaśnianiem i ściemnianiem kolorów** przedmiotów, w świetle dopełniającym do koloru przedmiotu, ulega on **zabarwieniu** barwą światła, co powoduje dopełnianie do **szaro – czarnego światła odbitego** o niskiej jasności –

(szarość RGB po ~ 50 %–26 % jasności i **czern** RGB po ~ 25 %–10 % jasności).

☀ ! W świetle dziennym, **nasycona czern** przedmiotu o czarnym kolorze wł., nie spada poniżej **średniej** jasności RGB po ~10 % (w **najciemniejszych**, nie zacienionych miejscach). Nawet gdyby przedmiot odbijał tylko 1 % światła, nie jest to jeszcze całkowity **brak światła odbitego**, czyli nie można go nazwać **bezbarwnym**.

Jedynie **bezbarwny** mógłby być przedmiot **przezroczysty**, gdyż nie posiada barwy własnej, ale ma zawsze barwę światła którą przepuszcza (transmituje). Ale nawet taki przedmiot część światła **odbija**, a światłocień sprawia że jest **widoczny** i dlatego nie można go nazwać bezbarwnym. Przedmiot przezroczysty wydaje się bezbarwny w świetle dziennym neutralnym o średniej jasności ogólnej, które wzrokowo jest **przejrzystą jasnością o barwnym widmie**.

Światło dzienne o **średniej jasności** jest wzrokowo **przejrzyście bezbarwne**, tzn. że mimo iż składa się ze zrównoważonej mieszaniny barw RGB, jako całe – nie rozszczepione jest **przejrzystą jasnością** o niewidocznej barwie. Jest to zakres jasności neutralnego światła dziennego, w którym rzeczywiste **kolory właściwe** przedmiotów ukazują się w **max nasyceniu**, tzn. nie są ani rozjaśnione nadmiarem światła, ani ściemnione jego niedoborem.

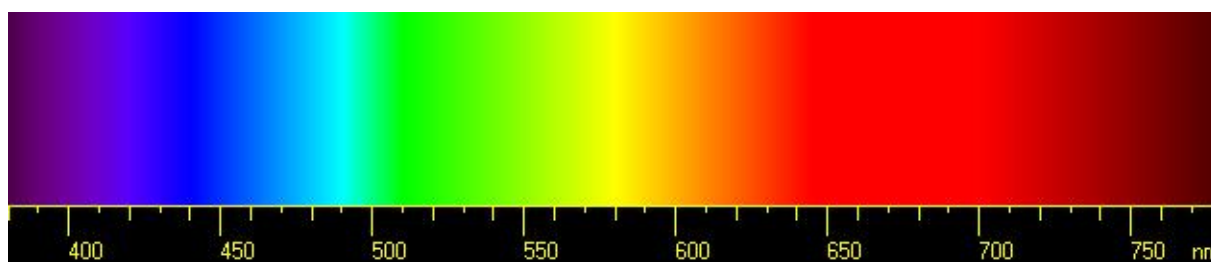
Właściwością rzeczy jest kolor, a bezbarwność natury jest tworem mózgu.

Przykład 15

Zakresy widma światła widzialnego 380–780 nm

(na podst. grafiki)

Barwy widmowe	barwy dopełniające
380 – 420 nm fioletowa	– żółto-zielona (Y+G)
420 – 455 nm niebieska B	– żółta Y (R+G)
455 – 480 nm niebieska (B+C)	– pomarańczowa (R+Y)
480 – 495 nm cyjanowa C	– czerwona R
495 – 550 nm zielona G	– magenta M (R+B)
550 – 570 nm żółto-zielona	– fioletowa (M+B)
570 – 585 nm żółta Y	– niebieska B
585 – 625 nm pomarańczowa	– niebieska jasna (B+C)
625 – 780 nm czerwona R	– cyjanowa C (G+B)

Widmo światła białego

/ dydaktyka.fizyka.umk.pl

Jeżeli kolory przedmiotów są wynikiem selektywnego odbicia i pochłaniania **barw widma rozszczepionego światła białego**, to:

barwa św. selekt. odbita + barwa św. pochłonięta = białe światło W

Przedmiot jest **Y**, bo odbija barwę **Y** (R + G), a **całkowicie** pochłania **B** (obow. teoria)

$$Y (R + G) + B = W$$

Przedmiot jest **Y**, bo z widma światła (380-780nm) odbija selektywnie barwę **Y** (570-585 nm), a pochłania barwę dopełniającą **B** (420-455 nm).

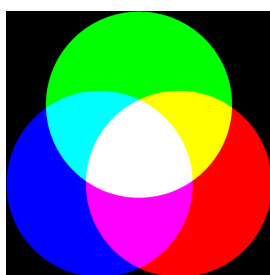
barwa odbita **Y** (15 nm) + barwa pochł. **B** (35 nm) $\neq$ **W** (400 nm)

50 nm $\neq$ 400 nm !

Według **addytywnego** modelu mieszania barw widma, na granicy zakresów tworzą się barwy wspólne (dwubarwne) **C**, **M**, **Y**, których zakresy obejmują końcówki zakresów podstawowych i są stosunkowo wąskie : **C** – 15 nm, **Y** – 15 nm, **M** – ? , czyli **żółta barwa** w widmie to nie cała mieszanka **R + G**, ale tylko końcowe fragmenty tych zakresów. Jeżeli hipotetycznie przedmiot odbija **selektywnie** barwę **żółtą** z widma, to odbija tylko barwę **żółtą**, a pozostała część zakresów **R** i **G** musi zostać pochłonięta (zgodnie z teorią). Odbicie **Y (R + G)** i równoczesne pochłanianie **R** i **G**, nie jest zgodne z teorią selekcji barw widma światła białego. Gdyby w widmie nie było barwy **żółtej**, wtedy można by spekulować, że całe zakresy **R** i **G** tworzą selektywnie odbitą barwę **żółtą**. Synteza dopełniających światel **B** i **Y** (po 255) daje światło białe, ale synteza rzeczywistych zakresów **B** i **Y**, nie wykorzystuje całego zakresu widma światła białego 380–780 nm, czyli go nie tworzy!

W naturze to nie **emisja** wszystkich barw prostych, poszczególnych zakresów widma, czy tylko **trzech zakresów RGB**, tworzy światło **białe** – światło słoneczne emitowane jest jako całe spójne światło nie rozszczepione, które dopiero w wyniku fizycznej dyspersji ukazuje swoje barwy widmowe. Czyli, selekcja barw widmowych nie może zaistnieć z braku dostępu do barw składowych. To, że synteza światel **RGB** daje światło białe, nie dowodzi jego powstawania w naturze – to **światło białe tworzy barwy widmowe**, po rozszczepieniu. **Światło słoneczne białe odbija się od przedmiotów, jako całe - nie rozszczepione.**

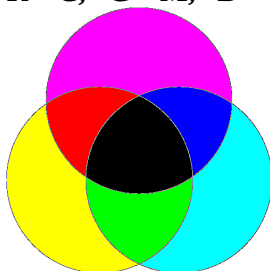
•

Synteza addytywna – dodawanie (sumowanie) bezpośrednio emitowanych podst. barw widma **RGB**, tworzących po zmieszaniu światła **jaśniejsze CMY** i łącznie światło **białe**.

Barwy **RGB** dopełniają się do światła **białego**, tak jak pary barw dopełniających:

R – C, G – M, B – Y (barwy o jasności po 255).

Synteza subtraktywna barw widma, dająca światło odbite (lub przechodzące) **ciemniejsze**, powstałe przez **odejmowanie** z widma św. białego, światła dopełniającego pochłanianego przez przedmioty, pigmenty i barwne filtry.

Barwy **CMY** dopełniają się do **czarnej** barwy (wg obow. teorii, do braku światła czyli **ciemności** – RGB po 0), tak jak pary barw dopełniających : **C – R, M – G, Y – B** .

Synteza addytywna – światło jaśniejsze. / **Synteza subtraktywna – światło ciemniejsze**

Wg obowiązującej teorii:

W modelach selektywnego odbicia i pochłaniania, nauka tłumaczy że odbite od przedmiotów barwy **C (G+B)**, **M (R+B)**, **Y (R+G)**, wynikają z syntezy **addytywnej** (sumowania do św. **jaśniejszego**).

Przedmiot jest **C** bo odbija św. **C (G+B)**, a całkowicie pochłania św. **R** .

Jednak selektywne odbicie barwy **R**, wynika z pochłaniania barw **G** i **B** – odejmowania z całego widma św. białego, czyli syntezy **subtraktywnej** (św. odbite **ciemniejsze**).

pigment jest **Y** bo odbija **addytywnie** św. **R+G**, a całkowicie pochłania św. **B**

pigment jest **C** bo odbija **addytywnie** św. **G+B**, a całkowicie pochłania św. **R**

Światła addytywnie odbite łączą się w syntezie addytywnej, dając światło **jaśniejsze**:

św. **Y** + św. **C** = **(R+G) + (G+B) = R + G + B = św. białe W**

W realu : **pigm.Y + pigm.C = pigm.G** – synteza **subtraktywna** realnych kolorów, powodująca ściemnienie światła w wyniku zmiany barwy na zieloną (ciemniejszą).

Teoria rozmiąga się z rzeczywistością – **addytywna** synteza światel **Y** i **C** nie może dawać ciemniejszego św. odbitego, a jeśli tak się dzieje tzn. że nie są to **barwy widma selektywnie odbite**, ale **realne kolory** pigmentów po zmieszaniu dające zielony pigment o niższej jasności.

Czy zjawiskiem selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma św. białego, mogą rządzić dwa przeciwstawne modele syntezy barw widma? Są to dywagacje czysto teoretyczne, gdyż jeżeli w realu nie ma zjawiska selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła – problem znika!

Wynika z tego, że modele barw obrazujące zjawisko selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła białego, są błędne i wybiórczo dopasowane do rzeczywistości.

W rzeczywistej interakcji światła z materią, nie ma zjawiska selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła białego, gdyż światło białe oświetla przedmioty jako całe – nie rozszczepione, przedmioty mają realne kolory wł. i odbijają każdą barwę światła.

W realu, mieszanina **barwnych pigmentów**, daje pigment o ciemniejszym kolorze. Transmisja **barwnego światła** przez **barwny filtr**, oraz **barwne światło + barwny przedmiot** (o śred. jasności i nasyceniu), opiera się na zjawisku **selektywnego rozjaśniania i ściemniania** realnych barw światel i kolorów przedmiotów – nie jest to synteza subtraktywna, która jest odejmowaniem barw z widma (...*jak można odejmować bezbarwne „barwy” od bezbarwnego widma?*).

Ponieważ zjawisko **selektywnego** odbicia i pochłaniania barw widma światła białego przez przedmioty nie istnieje, **ściemnianie** barwy nie powstaje przez **selektywne odejmowanie** światła pochłanianego z całego widma światła białego, lecz przez wzajemne **zabarwianie** realnej barwy światła i realnego koloru wł. przedmiotu – **zmianę barwy światła odbitego na barwę ciemniejszą** (jasność światła zależy od jego barwy).

Model addytywny i subtraktywny zostały *wpasowane na siłę* w błędną teorię selektywnego odbicia i pochłaniania, czego dowodzą wykazane wcześniej błędy.

Podstawowy błąd – mylenie ciemności z czarnym i szarym światłem odbitym:

Przedmiot jest **B** bo odbija św. **B**, a **całkowicie** pochłania św. **Y(R + G)** - obowiązująca teoria.

Przedmiot **B** + św. **Y** = całk. pochłanianie św. **Y**, czyli **ciemność** (RGB po 0) - obow. teoria.

W realu, przedmiot oświetlony światłem dopełniającym, nie pochłania go całkowicie i nie powstaje **ciemność** (0 św. odbitego), lecz światło **szare** lub **czarne**:

przedmiot **B** + światło **Y** = **czern** **K** (RGB po ~ 25 %–10 % jasności)

przedmiot **Y** + światło **B** = **Grey** (RGB po ~ 50 %–26 % jasności)

ciemność (RGB po 0) → **czern** (RGB po ~25%–10%) → **szarość** (RGB po ~50%–26%)

! Pomyłono całkowitą **ciemność** z **czarnym światłem** odbitym wynikającym z wzajemnego zabarwiania, gdyż oba zjawiska wizualnie są czarne, z tą małą różnicą że czarna barwa światła odbitego (RGB po 25%–10%) nie jest całkowitym brakiem światła (RGB po 0).

! Nie należy mylić syntezy addytywnej i subtraktywnej, które sumują (rozjaśniają) i odejmują (ściemniają) barwy widma, z selektywnym rozjaśnianiem i ściemnianiem realnych kolorów przedmiotów przez realne barwy światła.

•

Jakie są konkretne dowody, że kolory bezbarwnych przedmiotów są wrażeniem psychicznym wynikającym z selektywnego odbicia i pochłaniania bezbarwnych barw widma światła białego? Autorytatywne stwierdzenia i dopasowane do błędnej teorii rysunki, to za mało by dowodzić praw natury i aspirować do poważnej wiedzy naukowej. Czy rozszczepienie światła w pryzmacie na barwy widmowe, dowodzi bezbarwności przyrody? Dowodzi tylko barwności widma! Tak jak zabarwianie przedmiotów każdą barwą światła nie dowodzi ich bezbarwności, ale jednoznacznie dowodzi braku selekcji barw widma ! ... mooocna logika!

Jak realny kolor właściwy przedmiotu może istnieć w ciemności?

Przed Kartezjuszem przedmioty miały kolory, także w ciemności! „Postęp naukowy” XVII w. sprawił, że przedmioty dogmatycznie tracąc kolory w świetle, musiały je stracić w ciemności! Wiadomo, że jeśli czegoś nie widać to realnie nie istnieje – rewolucyjna logika naukowa!

Natura ukazuje się w świetle – nie znaczy to że w ciemności jej nie ma, ale że jest tylko niewidoczna dla oka – tak jak w ciemności nie widzimy kształtu, tak nie widzimy koloru. Aby dostrzec przedmioty w ciemności, muszą one światło emitować lub odbijać – w naturze przeważają przedmioty odbijające światło. Światło białe oświetla materię jako całe – nie rozszczipione, co sprawia że nie ma selekcji odbicia i pochłaniania barw widma.

Przedmioty mają **rzeczywiste kolory**, nie wynikające z selektywnego odbicia i pochłaniania widma światła białego. Realny kolor właściwy przedmiotu o max nasyceniu ukazuje się w średnim, neutralnym świetle białym (nie jest rozjaśniony nadmiarem, ani ściemniony niedoborem światła). Światło białe neutralne choć składa się z barw widmowych **RGB**, w naturze jako całe – nie rozszczipione jest przejrzystą jasnością o niewidocznej barwie, która nie zmienia kolorów przedmiotów, ale je **rozjaśnia** – ukazuje.

Światło białe ukazuje realne kolory przedmiotów.

W **świecie barwnym**, kolor właściwy przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu. Jeśli światło odbite zabarwia się kolorem przedmiotu, tzn. że przedmiot musi mieć **realny kolor**. Jeżeli przy różnych światłach barwnych, przedmiot odbija każdą **barwę św. + barwę własną**, tzn. że **nie ma selekcji odbicia i pochłaniania barw widma** światła białego, oraz że przedmioty mają własne **stałe kolory** – **kolory właściwe** dla tych przedmiotów.

Dowodem, że przedmioty mają swoje stałe, **realne** kolory właściwe także w **ciemności**, jest ich oświetlenie w **ciemności** światłem **barwnym**, w wyniku czego światło barwne ulega **zabarwieniu** kolorem przedmiotu – gdyby przedmiot w ciemności nie miał **realnego** koloru własnego, to barwa światła nie uległaby przewidywalnej zmianie po odbiciu od przedmiotu:

- przedmiot **Y** oświetlony światłem **M** , odbija barwę **R**
- przedmiot **M** oświetlony światłem **Y** , odbija barwę **R**
- przedmiot **Y** oświetlony światłem **C** , odbija barwę **G**
- przedmiot **C** oświetlony światłem **Y** , odbija barwę **G**
- przedmiot **C** oświetlony światłem **M** , odbija barwę **B** (trochę jaśniejszą)

! Aby w **ciemności**, przedmiot po oświetleniu światłem **C** odbijał światło **G**, to **musi** mieć tylko jeden **realny** kolor wł. – **kolor żółty Y**. Potwierdza to oświetlenie go światłem **białym**.

W powyższych przykładach nie ma selektywnego odbicia światła dwubarwnego , gdyż światło odbija się jako całe – nie rozszczipione ! (wyjaśnienie na str.19 i przykład 13)

- przedmiot **M** oświetlony światłem **B** , odbija barwę **fioletową**
 - przedmiot **R** oświetlony światłem **G** , odbija barwę **brązową**
 - przedmiot **G** oświetlony światłem **B** , odbija barwę **zielono-niebieską** (ciemną)
 - przedmiot **Y** oświetlony światłem **G** , odbija barwę **żółto-zieloną**
 - przedmiot **Y** oświetlony światłem **R** , odbija barwę **orange**
 - przedmiot **K** oświetlony światłem **G** , odbija barwę **czarno-zieloną** (podobnie św. **R** i **B**)
 - przedmiot **Y** oświetlony światłem **B** , odbija barwę **grey** – szarą (podobnie p. **C** + św. **R**)
- i wszelkie inne mniej wyraziste zabarwienia kolorów wł. przedmiotów, światłem barwnym (nie zagęszczonym!) w ciemności.

Powyższe **fakty naukowe**, w połączeniu z **dowodami** potwierdzającymi **realność barw i kolorów** oraz **brak zjawiska selektywnej absorpcji i odbicia barw widma światła białego**, dowodzą jednoznacznie że **kolory w ciemności istnieją**, ale są tylko niewidoczne dla oka.

Nie ma znaczenia, czy światło barwne zabarwiając przedmiot w ciemności, jest **jednobarwne** czy **białe-zabarwione** filtrem barwnym – w obu przypadkach realne kolory wł. zabarwiają się światłem barwnym. W **sztucznym** świetle jednobarwnym **nasyconym** trudniej jest zaobserwować niuanse kolorystyczne, gdyż rozjaśniane kolory właściwe dominowane są nasyconą barwą światła.

Wg obowiązującej wiedzy, światło **jednobarwne R** wydzielone z widma światła białego, jest identyczne jak światło **białe** przepuszczone przez filtr barwny **R** :

światło białe przepuszczone przez filtr **R** = **W** – **światło pochłonięte C (G + B)** = światło **R**

W **realu**, całe światło **białe** zabarwia się barwą **filtra R** (w widmie barwa **R** **rozjaśnia** się, a **ściemnia** do **czerni** barwa **dopeł. C**, która pojawia się za filtrem w cieniu o barwie **C**).

! Sztuczne światło barwne (jedno i wielobarwne), może zasadniczo się różnić swym działaniem od światła barwnego wydzielonego z **widma naturalnego** światła słonecznego: jasnością, nasyceniem, gęstością – co wpływa na obiektywizm wniosków, dotyczących interakcji światła z materią.

Interesuje nas „zachowanie” światła w naturze!

Zabarwianie realnych kolorów wł. przedmiotów światłem **jednobarwnym**, łatwo potwierdzić w rozszczepionym na CD świetle słonecznym. Szczególnie ciekawe jest oświetlenie takim widmem **czarnych** przedmiotów matowych (eliminujących odbicie lustrzane) – dowodzi braku całkowitego pochłaniania widma światła białego i jest dowodem **odbicia** widma od **czarnej** powierzchni i jego ściemnienia przez zabarwienie! (przykład 7)

•

Czy selektywna absorpcja widma istnieje i czego dotyczy selekcja?

Selekcja – wybór spośród różniących się między sobą elementów z tej samej grupy, wg wyznaczonych kryteriów eliminacji.

Selektywne odbicie i pochłanianie barw widma światła białego, polega na właściwości powierzchni przedmiotu do selektywnego odbicia barw w **stałym zakresie**, oraz **całkowitym** pochłonięciu barw dopełniających (teoretycznie, gdyż w realu nie ma tego zjawiska!).

Przedmiot jest **G** bo **selektywnie** odbija **G**, a **całkowicie** pochłania **M (R+B)** – obow. teoria **Selektywną absorpcję** widma można wykluczyć już na etapie prostej **logiki**:

Czarna barwa – całkowity **brak światła odbijanego** przez ciało. (wg nauki)

0 % odbicia = 100 % absorpcji

W świetle nie ma ciemności ! Czarny przedmiot musiałby wchłonąć całe światło słoneczne! Światło (widmo) **ciągle emitowane**, nie może zostać całkowicie pochłonięte przez przedmiot, gdyż musiałoby przestać docierać do przedmiotu (absurd!). Dlatego żadna część widma **nieprzerwanie emitowanego**, także nie może być całkowicie absorbowana !!!

Jeżeli niemożliwa jest całkowita absorpcja fragmentu widma, to także niemożliwa jest **selektywna absorpcja** polegająca na całkowitym pochłanianiu barwy dopełniającej do barwy odbijanej. – *na tym można by zakończyć weryfikację selektywnej absorpcji widma!*

*Kiedy **czarny** lebek szpilki całkowicie pochłonie światło słoneczne – Słońce zgaśnie!*

Będzie to niezbity dowód na całkowitą absorpcję widma, ale póki co Słońce świeci.

Tłumaczenie, że definicja naukowa **selektywnej absorpcji** nie dotyczy części spektrum **barw całkowitych** (255), ale absorpcji fragmentu spektrum bezbarwnych **fal częściowych** (255-1) o różnej długości, nie jest zgodne z **teorią selekcji** i realnymi **faktami fizycznymi**.

Selektywne odbicie i pochłanianie barw widma światła białego, jest wyborem spośród barw prostych (jednobarwnych) tworzących widmo, ale różniących się **kolorem** (z koła barw 0 – 360°) – nie zaś selekcją **poziomów jasności** pojedynczej barwy (255-1), co skutkuje jednoczesnym odbiciem i pochłanianiem tych samych barw składowych.

Obowiązujący w nauce **model selekcji** barw widma, jest modelem selekcji **barw całkowitych** (o 100% jasności 255) i nie uwzględnia **selekcji poziomów jasności tej samej barwy!**

Przedmiot w św.białym jest **G(0,255,0)** bo całkowicie odbija **G**, a całkowicie pochłania **R** i **B**. Model ten nie uwzględnia **częściowego odbicia** barwy, oraz jej jednoczesnego **częściowego pochłaniania** :

przedmiot jest **G(0,200,0)** bo częściowo odbija **G(200)**, a pochłania **R(255)**, **G(55)**, **B(255)**.

selekcja barw całkowitych, a nie częściowych ! (wg obowiązującego modelu)

czyli **warunkiem selektywnego odbicia jest całkowite pochłanianie barwy dopełniającej !**
! widoczna jest tylko barwa odbita – barwa absorbowana ma 0 % odbicia

Przedmiot jest **G** bo w św. białym **selektywnie** odbija **G**, a **całkowicie** pochłania **M** (**R+B**).

- Czy przedmiot **zielony** może jednocześnie **odbijać** i **pochłaniać** barwę **zieloną**?

Zielony przedmiot **G(0,200,0)** odbija **G200** i jednocześnie pochłania **G55** – zielona barwa widma **nie jest selektywnie odbijana!**

- Czy przedmiot **zielony** może jednocześnie **odbijać** i **pochłaniać** barwę **dopełniającą**?

Zielony przedmiot **G(100,255,100)** odbija barwę dopeł. **M(R100,B100)** i jednocześnie pochłania barwę dopeł. **M(R155, B155)** – barwa dopeł. **nie jest selektywnie pochłaniana!**

- Czy przedmiot **zielony** może jednocześnie **odbijać** i **pochłaniać** barwę **zieloną**, oraz jednocześnie **odbijać** i **pochłaniać** barwę **dopełniającą M** ?

Zielony przedmiot **G(100,200,100)** odbija **G200** i pochłania **G55**, oraz odbija barwę dopełniającą **M(R100, B100)**, jednocześnie ją pochłaniając **M(R155, B155)** – barwa **G nie jest selektywnie odbijana**, a dopełniająca barwa **M nie jest selektywnie pochłaniana!**

Jednoczesne odbicie i pochłanianie tej samej barwy widma, nie jest **selektywnym** odbiciem i **selektywną** absorpcją, gdyż

równoczesny wybór i eliminacja tego samego elementu – nie jest selekcją!

Przykłady te dowodzą, że gdyby istniało zjawisko **selektywnego** odbicia i pochłaniania, to teoretycznie dotyczyłoby tylko barw o 100% jasności (255), gdyż tylko wtedy byłaby możliwa **selekcja** odbicia i pochłaniania **barw** widma światła białego.

Odbicie części światła białego nie wynika z absorbowania pozostałej części przez przedmiot!

Widoczny kolor przedmiotu nie wynika z pochłaniania dopełniającej barwy widma, ale z odbicia bezbarwnego światła od przedmiotu – średnie światło dzienne nie zabarwia przedmiotu, ale rozjaśnia-ukazuje jego rzeczywisty kolor. Dopełniająca barwa widma do koloru przedmiotu nie jest selektywnie absorbowana, gdyż światło białe oświetla przedmiot jako całe – nie rozszczipione i dlatego selekcja jego barw widmowych nie jest możliwa.

W świetle białym, barwy widmowe **RGB** są ze sobą ściśle **złączone** (zmieszane) i można je sztucznie **fizycznie rozdzielić** w pryzmacie lub siatce dyfrakcyjnej. Czyli do chwili rozdzielenia jest to **jedno szczepione światło** o barwie wynikającej z syntezy światel składowych **R+G+B = W**, tak jak **R+G = Y**, **R+B = M**, **G+B = C**.

Selekcja polega na wyborze jednego elementu (-ów) z wielu, a eliminacji pozostałych.

Jeżeli średnie światło dzienne ma jedną „barwę” (jest wizualnie przejrzyste bezbarwne), to przedmioty nie mają w czym wybierać – nie może więc zachodzić **selekcja barw widma** i wszystkie przedmioty oświetlone są **jednym światłem**, które rozjaśnia wszystkie rzeczywiste kolory natury – lub inaczej, średnie neutralne światło dzienne ma jedną „barwę”, ale jako całe - nie rozszczipione zachowuje właściwości światel składowych **RGB**, które selektywnie rozjaśniają kolory przedmiotów z własnego zakresu barwy widma, co w połączeniu sprawia że nie ma kolorów ściemnianych – wszystkie rzeczywiste kolory ukazują się w świetle.

(str. 9, 24)

☀ **Nie ma selekcji barw widma przez przedmioty, ale jest selekcja rzeczywistych kolorów wł. przedmiotów przez barwne światło.**

Wystarczającym argumentem, że nie ma selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma, jest **brak dowodów** na istnienie tego zjawiska. Jednak zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów dowodzi jednoznacznie że **selekcja istnieje, ale dotyczy nie barw widma tylko kolorów wł. przedmiotów!**

Mała pomyłka decydująca o istnieniu kolorów natury!

Dowód na istnienie i wyjaśnienie zjawiska fizycznego spoczywa na barkach jego odkrywców, a gdy przerodzi się w dogmat – wyznawców! Nie ma dowodu – nie ma zjawiska!

*Jeżeli **selekcja barw widma** zachodzi w realu, jakie są na to **dowody naukowe**?*

Jak światło białe zamienia się w czarne?

Nieistniejące w rzeczywistości zjawisko selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła białego przez przedmioty, aby spełniało naukowe kryteria musi być udowodnione i logicznie spójne w każdym aspekcie. Dowodów brak, a logika jest dziecinna!

Widoczny pozorny kolor przedmiotu (**wrażenie** w mózgu) jest **odbity** barwą widma, zaś pozostałe barwy są **całkowicie pochłaniane** przez przedmiot. **Białe** przedmioty odbijają wszystkie barwy widma, a **czarne** powinny wszystkie barwy **całkowicie pochłaniać**.

Czerń przedmiotu wynika z całkowitego pochłaniania światła białego! (?)

Barwa czarna – wszystkie lub prawie wszystkie fale z zakresu widzialnego zostają zaabsorbowane. Całkowity brak światła odbijanego przez ciało przy oświetleniu dowolnym światłem widzialnym. (?)

Całkowity brak światła to **ciemność** (0,0,0), czyli wg nauki **czarna barwa jest ciemnością!**

Ciemność daje **wrażenie czerni**, ale nie jest realną **barwą światła** i realnym **kolorem przedmiotu** i nie może istnieć w świetle!

Pojęcie **barwa** dotyczy parametrów (kolor, jasność, nasycenie) światła widzialnego (380-780 nm) o jasności (255-1), czyli **każda** barwa (w tym i **czarna**) jest **światłem**, zaś całkowite pochłonięcie światła (**ciemność**) jest brakiem barwy światła (0,0,0) – **ciemność nie jest czarną barwą!** Światło posiada barwę, jeśli jest emitowana lub odbijana przynajmniej jedna barwa prosta, nawet o najniższej jasności 1.

Za **barwę czarną** przedmiotu, wbrew teorii i logice uznano całkowity brak światła odbijanego, czyli że **powierzchnia czarnego przedmiotu w świetle jest ciemnością!** (?)

Logika mówi, że czarny przedmiot nie może całkowicie pochłoniąć **ciągle emitowanego** światła słonecznego, gdyż światło musiałoby przestać docierać do przedmiotu – co jest niemożliwe i jest zwykłym absurdem (**w świetle nie ma ciemności!**). Ale w nauce jest! – jeśli stwierdzą tak autorytety, to jest to **paradygmat naukowy**, którego nie należy kwestionować.

☀ **W świetle nie ma ciemności, gdyż światło rozprasza (rozjaśnia) ciemność!**

Wraz z „postępem” nauki, dostrzeżono że **ciemność przedmiotów** nie jest **całkowita** i jest różna – jaśniejsza i ciemniejsza.

Aby teoria się nie rozpadła, całkowite pochłanianie i całkowitą ciemność przypisano ciału **doskonale czarnemu**, które wg teorii nie dość że nie musi być **czarne**, to tak naprawdę **nie istnieje** w rzeczywistości – co ratuje bajkopisarzy uniemożliwiając weryfikację hipotez.

Czyli wszystkie **czarne** przedmioty są w naturze **niedoskonale czarnymi** o różnej **ciemności** powierzchni, która wynika z różnego **pochłaniania światła**. (?)

Czerń przedmiotu wynika z różnego (większościowego) pochłaniania światła białego! (?)

Tu teoria zaczyna się sypać całkowicie, gdyż jeśli **czarne** przedmioty nie pochłaniają światła **całkowicie**, to muszą go **częściowo odbijać!**

Dogmatyzm z fikcji tworzy fakty, a z faktów – herezje! Przedmiot **doskonale czarny** uznawany jest za naukowy fakt (*choć nie istnieje!*), a **czarne światło** jest herezją.

Jeśli **czarne** przedmioty częściowo **odbijają światło**, to odbijają **czarne światło!**

Jak to możliwe, że w świetle białym czarne przedmioty odbijają czarne światło?

Prosto i zwyczajnie :

- przedmioty mają **realne kolory** niezależnie od oświetlenia i obserwatora
- światła barwne mają **realne barwy** i zabarwiają **realne kolory** przedmiotów –
kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.
- neutralne średnie światło dzienne jest **bezbarwne** i nie zabarwia, ale rozjaśnia – **ukazuje wszystkie realne kolory przedmiotów.**

Bezbarwne białe światło nie zabarwia **czarnego** przedmiotu (rozjaśnia go), ale samo zabarwia się **czarnym kolorem** przedmiotu, dając **czarne światło odbite** –

czarny przedmiot ukazuje się w świetle białym !

Wynika z tego, że **czarna barwa** światła odbitego nie wynika z **całkowitego pochłaniania** światła przez przedmiot, ani z **częściowego** (większościowego) **pochłaniania** światła, ale z **odbicia światła od czarnego przedmiotu**.

o

Czy czarne światło można nazwać ciemnością?

Światło jest **jasnością** (255-1) – brak światła jest **ciemnością** (0,0,0).

Światło może mieć różną jasność i być : jasne, średnie i ciemne.

ciemne światło = światło o niskiej jasności

Ciemne światło ma różne stopnie jasności (ciemności). Potocznie zwana „*ciemność*” o zmierzchu dnia, nie jest ciemnością całkowitą ale światłem o niskiej jasności, lub inaczej ciemnym światłem. Ciemność całkowita zdarza się w nocy przy całkowicie zachmurzonym niebie, na nie oświetlonym terenie (*nic nie widać*), lub w zamkniętym pomieszczeniu bez dopływu światła.

Światło dzienne rozprasza ciemność, tak więc **w miejscach gdzie dociera światło nie ma ciemności**. Ciemność może być w świetle widoczna, np. ciemne **zacienione** wnętrza okien, ale w miejsca te nie dociera światło, nie jest to więc ciemność w miejscu oświetlonym.

Termin „*ciemność*” dotyczy warunków zewnętrznych (przestrzeni) – nie dotyczy znajdujących się w niej przedmiotów i ich realnych kolorów. Czarny przedmiot nie jest ciemnością w świetle, ale przedmiotem o rzeczywistym czarnym kolorze wł., który w średnim świetle dziennym odbija czarną barwę światła (RGB po ~25%-10% jasności).

Jeżeli wg nauki czarny przedmiot jest **ciemnością w świetle**, to jego *ciemność* powinna zostać **rozproszona przez światło** i przedmiot powinien *rozpłynąć się* w świetle (zniknąć). Tak się jednak nie dzieje i przedmiot widoczny jest w średnim-naturalnym świetle jako **czarny**. Wzrost natężenia światła może rozjaśnić go do szarości, ale przedmiot nie zniknie! Dowodzi to, że **czarny kolor przedmiotu nie jest ciemnością w świetle**.

Jeżeli średnie światło ukazuje rzeczywiste kolory przedmiotów, w postaci odbitego światła zabarwionego barwą przedmiotu, to od czarnego przedmiotu odbija się **czarne światło**. Dlaczego, jeśli *w świetle nie ma ciemności*, białe światło nie rozprasza **czarnego światła odbitego**? Nieustanne zabarwianie światła na czarno, dowodzi **realności czarnego koloru przedmiotu** – gdyby to była tylko **niematerialna ciemność** w oświetlonym miejscu, to zostałaby rozproszona (rozjaśniona światłem)!

Białe światło ukazuje realne kolory wł. – czarny przedmiot ukazuje się w świetle.

Czarna barwa światła to nie ciemność, ale światło barwne o niskiej jasności.

Czarna barwa to światło o czarnej barwie, tak jak zielona to światło o barwie zielonej.

Mimo że barwy mogą być odbierane subiektywnie, to jednak większość ludzi zgadza się w ich ocenie i opisie: **biel** to **biel**, **szarość** to **szarość**, a **czern** to **czern**. Tak jak biel łatwo odróżnić od szarości, tak szarość łatwo odróżnić od czerni: szarość może być **jasna** i **ciemna**, podobnie i czern. **Czarna barwa światła** zawiera się w granicach: od jasnej czerni (64,64,64) do czerni max nasyconej (1,1,1). Jasnej czerni nie można nazwać szarością, gdyż granica między szarością i czernią zawiera margines subiektywnej oceny.

W **świecie białym** składającym się z trzech zakresów **R G B**, ukazują się wszystkie barwy i kolory do których należą także **czarna barwa światła** i **czarny kolor właściwy**.

☀ **Czarna barwa jest czarną barwą światła :**

- **emitowanego :**

- na monitorze synteza barw **RGB** o jasności 64-1, daje **czarną** barwę św. emitowanego.

- **odbitego :**

- przedmiot **czarny** + średnie światło **białe** = **czarne** światło odbite (**czarny** przedmiot ukazuje się w świetle)

- oświetlając przedmioty o ciemnym kolorze właściwym np. **B, R, M** światłem dopełniającym **Y, C, G** – światło **zabarwia (selektywnie ściemnia)** przedmiot, dając **czarne** światło odbite

- **transmitowanego :**

- światło **Y** + filtr **B** = **czarne** światło za filtrem

- światło **C** + filtr **R** = **czarne** światło za filtrem

- **czarną barwą cienia** utworzonego przez światło :

- światło **białe** tworzy **czarny** cień (**czarne** światło o ujemnej polaryzacji)

- synteza cieni **CMY** daje **czarny** cień (**czarne** światło o ujemnej polaryzacji)

- **czarną barwą widma :**

- w widmie odbiciowym **światła białego** od CD jest barwa **czarna**, pomiędzy **czerwoną R** i **niebieską B** (filtrbarwny.pdf , zdj. str. 11-12)

- w widmie odbiciowym **cienia czarnego** od CD jest barwa **czarna**, wynikająca z nakładania **podstawowych barw cienia CMY** (filtrbarwny.pdf / widmo cienia, str.23).

Barwa czarna może mieć polaryzację (+) jako **barwa światła**, i polaryzację (–) jako **barwa cienia** (tak jak wszystkie możliwe barwy).

o

Czy całkowicie pochłaniana barwa widma jest czarna, czy niewidoczna?

Według nauki **całkowite pochłanianie** barw widma światła białego, to **barwa czarna**, czyli że czerń wynika z braku światła odbijanego (0 % odbicia):

brak światła = ciemność = czarna barwa (logika dziecinna !)

Przedmiot całkowicie pochłania światło **dopełniające** do barwy własnej i staje się **czarny**:

przedmiot **B** + światło **Y** = **czarna barwa** (ciemność w świetle ?)

Ta sama nauka tłumaczy, że **widoczna** jest tylko barwa **odbita**, czyli barwa **całkowicie pochłaniana jest niewidoczna**:

przedmiot jest **B** bo odbija św. **B**, a **całkowicie** pochłania św. **Y** (św. **Y** jest **niewidoczne**)

Jeżeli całkowicie absorbowana barwa dopeł. do odbijanej jest niewidoczna, to wszystkie barwy widma całkowicie pochłaniane (**barwa czarna**), też powinny być **niewidoczne**!

Nauka powinna się zdecydować, czy rzekomo **całkowicie pochłaniana barwa widma**, jest **czarna**, czy **niewidoczna**?

czarna barwa ≠ **niewidoczność** (czarny przedmiot w białym świetle jest widoczny !)

.

Jeśli wg nauki, **bezbarwne przedmioty** selektywnie odbijają i pochłaniają **bezbarwne fale** widma światła białego, to przedmiot musi mieć **indywidualną zdolność** odbijania i pochłaniania fal EM (charakterystyka refleksyjności) – jest to **cecha** przedmiotu, która istnieje niezależnie czy przedmiot jest oświetlony, czy nie (jest stała i niezależna od oświetlenia), decydująca o odbiciu lub pochłonięciu fal o różnych długościach. Wrażenie barwy przedmiotu jest wypadkową charakterystyki refleksyjności przedmiotu i charakterystyki widmowej światła.

Według **RTK** cecha ta nie wynika jednak ze **zdolności bezbarwnego przedmiotu** do selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła białego (także **bezbarwnych**), ale jest to **właściwość rzeczywistego koloru** przedmiotu (realnie istniejącego) do **odbijania światła nie rozszczepionego** białego lub barwnego (o realnej barwie). **Realne stałe kolory**

właściwe przedmiotów są niezależne od **obserwatora** i **oświetlenia** (istnieją także w całkowitej **ciemności**) i ukazują się w max nasyceniu, w średnim świetle białym. W **świecie barwnym** ulegają **zabarwieniu** barwą światła (i barwą cienia), dając światło odbite wynikające z syntezy **koloru wł.** i **barwy światła** (cienia).

☀ **Cechą przedmiotu decydującą o odbiciu światła jest jego realny kolor wł.**

o

Spadek natężenia światła **odbitego** od przedmiotu (nieprzezroczystego) nie wynika z **selektywnej absorpcji** światła przez przedmiot, lecz zmiany jasności **całego światła** podczas odbicia, zależnej od :

- realnego koloru wł. przedmiotu o różnym współ. odbicia św. białego (zmiany barwy światła odbitego)
- rodzaju powierzchni rozpraszającej światło: porowata – gładka, matowa – lustrzana.
- ustawienia punktu pomiaru względem powierzchni i źródła światła.

•

... rozszerzone przykłady **braku całkowitego pochłaniania** światła dopełniającego:

Przykład 16. ☀

• Barwa przedmiotu (wg nauki) wynika z selektywnego odbicia i absorpcji światła.

Przedmiot jest **żółty Y**, bo selektywnie odbija barwę światła **Y**, a całkowicie pochłania dopełniającą barwę **niebieską B**.

a/ **światło Y + biały przedmiot** na białym podłożu → odbite św. **Y** i barwa **B** w cieniu własnym (na przedmiocie) i rzucanym na podłoże.

Wniosek: cień ma barwę dopełniającą do barwy światła.

b/ **światło Y + przedmiot Y** na białym podłożu → odbite św. **Y** i barwa **B** w cieniu rzucanym.

Wniosek: **żółty przedmiot nie pochłania selektywnie dopełniającej barwy niebieskiej B !**

• Filtr barwny (wg nauki) selektywnie filtruje światło – przepuszcza barwę widma o barwie filtra, a absorbuje barwę dopełniającą.

Filtr Y przepuszcza barwę **żółtą Y**, a pochłania barwę **niebieską B**.

a/ **światło białe W + filtr Y + biały przedmiot** na białym podłożu → **żółte** światło za filtrem → **żółta** barwa odbita od przedmiotu → **niebieska** barwa w cieniu własnym (na przedmiocie) i rzucanym za przedmiotem.

Filtr **Y** powinien pochłoniąć dopełniającą barwę **B !**

Wniosek: filtr **Y** przepuszcza barwy **Y** i **B !** Barwa **B** nie jest selektywnie pochłaniana! Zjawisko selektywnej absorpcji światła nie występuje!

b/ **światło W + filtr Y + przedmiot Y** na białym podłożu → **żółte** światło za filtrem → **żółta** barwa odbita od przedmiotu → **niebieska** barwa w cieniu rzucanym za przedmiotem.

Filtr **Y** i przedmiot **Y** powinny pochłoniąć dopełniającą barwę **B !**

Wniosek: filtr **Y** i przedmiot **Y** nie pochłaniają barwy **B !**

Zjawisko selektywnej absorpcji światła nie występuje i ... nie istnieje !!!

Barwy światła i kolory przedmiotów są rzeczywiste - realne!

P 17. Przedmiot **R** + światło **G** = selektywnie ściemnione **brązowe** światło odbite. (real)

Przedmiot jest **R** bo odbija z widma św. **R**, a **całkowicie** pochłania św. **G** i **B**. (obow. teoria)

Jeżeli przedmiot **R** **całkowicie** pochłania św. **G**, powinno być 0 % odbicia, a nie odbite światło **brązowe !**

P 18. Przedmiot **G** + światło **B** = selekt. ściemnione **zielono-niebieskie** światło odbite. (real)

Przedmiot jest **G** bo odbija **selektywnie** św. **G**, a **całkowicie** pochłania św. **R** i **B**. (obow. teoria)

Odbicie św. **B** nie jest jego całkowitym pochłanianiem, czyli barwa **G** nie jest selekt. odbijana.

... i zaskakująca, ale logiczna obserwacja:

P 19. Oświetlając w ciemności, małą latarką o **białym** świetle (unikając odbicia lustrzanego):

- **żółtą** powierzchnię – w widmie **odbiciowym** na CD jest także **niebieska** barwa widma !
- **czerwoną** powierzchnię – w widmie odbiciowym jest też **zielona** i **niebieska** barwa widma!
- **zieloną** powierzchnię – w widmie odbiciowym jest też **czerwona** i **niebieska** barwa widma!
- **niebieską** powierzchnię – w widmie odbiciowym jest też **czerwona** i **zielona** barwa widma!

Barwy dopełniające do koloru powierzchni, są w widmie **ściemnione**.

Od tego należało zacząć! – czy spektroskopia mogła nie dostrzec elementarnych faktów?

W widmie odbiciowym od CD:

- **białe** światło daje wszystkie barwy widmowe **RGB**, o max jasnościach tworzących światło.
- **białe** światło **przepuszczone** przez **barwny filtr**, daje widmo **rozjaśnione** w zakresie barwy filtra i **ściemnione do czerni** w zakresie dopełniającym do barwy filtra.
- **białe** światło **odbite** od realnego **koloru przedmiotu**, daje **kompletne** widmo **RGB**, rozjaśnione w zakresie koloru przedmiotu, a ściemnione w zakresie dopełniającym. ☀ !!!
☀ **Jasności barw widmowych tworzą barwę i jasność światła.**

Do technicznego opisanie parametrów **barwy**, wystarczą tylko trzy wartości **jasności** barw **RGB** – ich synteza pozwala otrzymać barwę o każdym **kolorze** i **nasyceniu**.

Światło : **W** (255,255,255) **R** (255,0,0) **G** (0,255,0) **B** (0,0,255) **K** (64,64,64)

I coś dla pokrzepienia niezłomnego ducha ortodoksji, gnębionego przez ciemne moce herezji: zgodnie z nauką, kolor przedmiotu jest selektywnie odbitą barwą widma światła, dopełniającą do barwy selektywnie absorbowanej. Widoczna jest tylko barwa odbita, a barwa absorbowana jest niewidoczna – znika w przedmiocie. Barwa całkowicie pochłaniana nie może pojawiać się za przedmiotem! Dlaczego więc, w **żółtym** świetle słonecznym:

- **żółty** przedmiot selektywnie absorbujący niebieską barwę widma, rzuca niebieski cień ?
- **czarny** przedmiot pochłaniający wszystkie barwy widma, rzuca niebieski cień ?
- **biały** przedmiot odbijający wszystkie barwy widma, rzuca niebieski cień ?

Wynika z tego, że tworzona przez światło niebieska barwa cienia, nie ma nic wspólnego z realnym kolorem przedmiotu – kolor przedmiotu nie może więc wynikać z selektywnej absorpcji światła, ale jest rzeczywistym kolorem wł., który zabarwia się rzeczywistą barwą światła i cienia.

Udowodnić, że w powyższych przypadkach zachodzi zjawisko selektywnej absorpcji barw widma przez przedmioty i czym jest niebieska barwa cienia !?

☀ ! Nowy schemat rozszczepienia **światła białego** – filtrbarwny.pdf / str. 19-21

!! Nowy schemat **rozszczenia cienia** – filtrbarwny.pdf / str. 23-26

*Teoria selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła przez przedmioty, jest naiwnie chybioną próbą opisanie rzeczywistości, która zastygła w **naukowy dogmat**.*

Ciekawe tylko, dlaczego elitarna nauka przez 400 lat tego nie dostrzegła !?

*

Zamieszczone w tekście cytaty i linki nie odnoszą się bezpośrednio do ich autorów, lecz mają potwierdzać aktualny stan wiedzy na 2012 r. Usunięcie pliku z sieci, nie będzie skutkowało usunięciem linku – pliki zostały skopiowane na wypadek sytuacji spornych.

Tekst nie jest ostateczny i może ulegać poszerzeniu i doprecyzowaniu – teoria ulega ciągłej weryfikacji, dlatego poprawki są nieuniknionym i ważnym elementem zbliżania się do prawdy.

Od początku 2012 r. o stronie zostali poinformowani naukowcy fizycy–optycy, teoretycy barwy, fizjologzy roślin, fizjologzy widzenia barw, profesorowie malarstwa, historycy sztuki i nauki, krytycy sztuki, dziennikarze naukowcy i artystyczni – w Polsce i z braku zainteresowania, także na świecie. Ignorowanie nowych naukowych faktów jest bezkrytyczną obroną dogmatów i odrywa naukę od rzeczywistości, kierując ją w sferę fantazji opowiadających, że kwiaty, tęcza i zachody Słońca są bezbarwne, a dzieła wielkich Mistrzów malarstwa to iluzja mózgu. Czy obraz Cezanne’a wart 250 mln. \$ jest bezbarwny i został namalowany bezbarwnymi farbami przez iluzjonistę? Nauka powinna wyjaśnić kolekcjonerom sztuki, w co inwestują – w dzieło sztuki, czy w iluzję mózgu?

Czy Cezanne jest jeden, czy może każdy widzi inny obraz?

Dlaczego tak ważna i odkrywczą wiedza naukowa że **świat jest bezbarwny**, nie jest powszechnie znana, nawet wśród naukowców? Czyżby wiedza ta kłóciła się ze zdrowym rozsądkiem także fizyków i dlatego jest pomijana w publikacjach popularnonaukowych, oraz ogólnej edukacji? Mówi się ogólnie o selektywnym odbiciu barw widma, ale pomija się że

fale widma i przedmioty są bezbarwne i że barwy w przyrodzie nie występują!

W świetle nie ma ciemności – czy nauka o świetle zamiast oświaty, szerzy ciemnotę?

Ignorowanie faktów w optyce barwy i koloru jest doktrynerstwem i dogmatyzmem stawiającym naukę w mrocznym świetle ortodoksji, podważając autorytet i wiarygodność całej nauki. Sprzyja im bierny konformizm, który jest przyzwoleniem na manipulację. Można ex cathedra zaprzeczać że świat jest kolorowy, ale wtedy standardy etyki i rzetelności badań naukowych, staną się iluzją i wyblakną tak jak obecnie barwy i kolory.

Dla dogmatu Prawda jest herezją !

•

instytucja.pan.pl / Komisja ds. Etyki w Nauce / Kodeks Etyki (09.2013)

Kodeks Etyki / 2.11 / zasady etyki: „odwaga w sprzeciwianiu się poglądom sprzecznym z wiedzą naukową oraz praktykom niezgodnym z zasadami rzetelności naukowej.”

Sprzeciw wobec nierzetelnych praktyk w nauce, powinien przejawiać się odwagą w weryfikowaniu i ujawnianiu błędnych paradygmatów sprzecznych z rzeczywistością!

Paradygmat – w rozumieniu wprowadzonym przez filozofa **Thomasa Kuhna** w książce „Struktura rewolucji naukowych (The Structure of Scientific Revolutions)” opublikowanej w 1962 roku – to **zbiór pojęć i teorii tworzących podstawy danej nauki**.

Teorii i pojęć tworzących paradygmat raczej się **nie kwestionuje** ...

Kuhn utrzymywał także, że wbrew obiegowym opiniom, typowi **naukowcy** nie są obiektywnymi i niezależnymi myślicielami, a są **konserwatystami**, którzy godzą się z tym, czego ich nauczono i stosują tę naukę do rozwiązywania problemów zgodnie z **dyktatem** wyuczonej przez nich teorii. „Człowiek, który usiłuje rozwiązać problem zdefiniowany przez istniejącą wiedzę i technikę **nie ma szerszych horyzontów**.” W trakcie rozwoju nauki „nowości wprowadzane są z trudem i z towarzyszącym mu, zgodnym z oczekiwaniami, **jawnym oporem**”. W konsekwencji naukowcy mają tendencję do **ignorowania odkryć** badawczych, które mogą zagrażać istniejącemu paradygmatowi i spowodować rozwój nowego, konkurencyjnego paradygmatu. I tylko **młodzi uczeni**, nie tak głęboko indoktrynowani przez uznane teorie - jak **Newton, Lavoisier** lub **Einstein** - mogą dokonać odrzucenia starego paradygmatu. Fundamentalnym argumentem Kuhna jest to, że dla dojrzałej nauki typową drogą rozwojową jest kolejne przechodzenie w procesie **rewolucji** od jednego do innego paradygmatu.

wikipedia.org/wiki/Paradygmat

Paradygmat musi się opierać na niepodważalnych dowodach naukowych opisujących rzeczywistość, których interpretacja jest zgodna z prawdą, a nie z dogmatami.

Wiedza naukowa przyjmowana jest przez uczniów, studentów i młodych naukowców, na zasadzie **paradygmatu i autorytetu, z wiarą** że została rzetelnie zweryfikowana przez jej odkrywców i krytycznych recenzentów. Także naukowcy z tej samej dziedziny po pewnym czasie obowiązywania paradygmatu, uznają go jako **pewnik, bez głębszej kontroli krytycznej**. Paradygmat różni od dogmatu tylko **wiara** w rzetelność i prawdziwość dowodów, oraz to że **paradygmat nie jest absolutnie słuszny i dany raz na zawsze i że może ulec zmianom** – czyli może być kwestionowany!

Jeśli paradygmat nie jest absolutnie słuszny i niezmienny, to ortodoksyjnie zalecany w zasadach etyki **sprzeciw wobec poglądów weryfikujących paradygmaty, nie jest obroną naukowej prawdy, ale jest ukrytym dogmatyzmem w obronie Autorytetów.**

Na obecnym etapie postępu, z **założenia** nie ma stałej i niepodważalnej wiedzy naukowej – niekompletna i niekwestionowana wiedza to dogmat. Badania naukowe, wnioski i dowody są z natury **tendencyjne**, gdyż mają potwierdzić założoną **tezę**. Pogoń za odkryciem powoduje pochopne **uogólnianie** korzystnych ale fragmentarycznych wyników. Te same wyniki badań można **wybiórczo i różnie interpretować**, czyli **dowody naukowe** nie zawsze dowodzą rzeczywistych zjawisk, zależności i **praw natury** – nie są więc **jednoznaczne**, ale tylko prawdopodobnie możliwe. Paradygmat – podstawy danej dziedziny wiedzy, jest więc tylko **prawdopodobnym** jej wyjaśnieniem, przyjmowanym **na wiarę na zasadzie autorytetu** (dogmat?). Opieranie badań na **obowiązujących** błędnych teoriach i nie zweryfikowanych paradygmatach, kieruje badania w złą stronę (marnowanie czasu i funduszy) i nie da obiektywnych wyników budujących postęp. Także **ocena wyników** wg błędnych **kryteriów**, musi być błędna (np. fotosynteza). Do zmiennych czynników wpływających na wynik badania należy dodać **etykę** badacza, jego intencje i rzeczywiste cele, samokrytycyzm, **rzetelność** i cierpliwość, oraz uwarunkowania i zależności służbowe i biznesowe.

Przy tak dużej ilości zmiennych nie ma 100 % **pewnego dowodu naukowego**, a wręcz są małe szanse na jego uzyskanie!

Brak 100 % dowodu to brak paradygmatu, czyli wiara w paradygmat to dogmat!

A grono kompetentnych i krytycznych recenzentów jest niewielkie i kieruje się środowiskową solidarnością, gdyż podważanie paradygmatów – podważa także ich **autorytet** ugruntowany na obowiązujących teoriach.

◦

Jeżeli świat jest bezbarwny, a kolory są tylko wrażeniem mózgu wynikającym z selektywnego odbicia i pochłaniania bezbarwnych fal widma światła przez bezbarwne przedmioty, to dlaczego nauka ukrywa twarde – niezbite dowody potwierdzające to zjawisko?

Czy naukowa wiedza może istnieć setki lat bez dowodów?

•

Kodeks Etyki / 3.3.1 /

Nie wolno ukrywać niewygodnych wyników badań, podważających stawiane hipotezy robocze, ani zatajać alternatywnych hipotez i sposobów ich interpretacji.

◦

Odkrycia i postęp naukowy wynika z ciekawości i pasji odkrywania nieznanego, oraz ciągłej intuicyjnej i krytycznej weryfikacji obowiązującej wiedzy i szukania niespójności – nawet uznanych autorytetów. Krytyczna weryfikacja paradygmatów, przywraca naukę na właściwe tory i przyspiesza jej postęp, gdyż wykryte błędy usuwają teoretyczne blokady a uwolniona wiedza zaczyna płynąć własnym nurtem w kierunku nowych odkryć – wszystkie kolejne wnioski w RTK wynikają z poprzednich.

•

Zakończenie nie dotyczy osób o otwartych umysłach i młodych naukowców, którzy mogą zmienić świat na lepszy, co jest głównym celem i zadaniem Nauki oraz uczciwych ludzi.

Istniejąca od ponad dekady strona realcolorthetheory.pl ma ~5000 wejść miesięcznie (w jednej wyszukiwarce) zorientowanych tematycznie osób. Szybki i szeroki wzrost świadomości osób powiązanych z nauką i sztuką oraz młodych naukowców, sprawi że autorytatywne gremia naukowe i artystyczne nie unikną odpowiedzi na proste podstawowe pytania, w obliczu oczywistych faktów i dowodów.

Ponieważ RTK w latach 2010 - 23 uległa znacznemu poszerzeniu, okresowo tworzone są dowody zawartości treści i autorstwa, zapobiegające równoczesnemu pojawieniu się innych „odkrywców”, którzy nagle doznali oświecenia po lekturze RTK.

Osoby ceniące prawdę proszę o skopiowanie pdf. co nie pozwoli wymazać i usunąć RTK z naszej świadomości i zapobiegnie dalszej manipulacji.

§ Ingerencja w stronę lub komputer podlega odpowiedzialności karnej.

Pliki w komputerze, są zabezpieczone na nośnikach pamięci zewnętrznej.

Z dziejów oświecenia naukowego i budowy autorytetu.

W starożytności **uczeni mędracy i filozofowie** uważali, że Ziemia jest płaska.

W III wieku p.n.e. **uczony Arystarch** z Samos opisał **heliocentryczny** układ planet!

W II wieku n.e. **uczony Ptolemeusz** wprowadził do nauki **geocentryczną** budowę wszechświata, tak wiarygodną i **udokumentowaną**, że obowiązywała przez następne **1500 lat**. Poważne i uznawane **autorytety naukowe**, z faktu że Słońce przemieszcza się po niebie, wyciągnęły pozornie oczywisty wniosek że to Słońce obiega Ziemię i kręci się wokół niej! Dopiero M. Kopernik w początku XVI w. potwierdził, że w centrum Układu Słonecznego jest nie Ziemia a Słońce, a obserwowany dobowy ruch Słońca wynika z obrotu Ziemi wokół własnej osi. Fakt ten był tak wielką **naukową herezją** nie do zaakceptowania przez **Autorytety naukowe**, że Dzieło Kopernika do 1835 r. było w Indeksie Ksiąg Zakazanych. Podważanie dogmatu szczególnej pozycji Ziemi (i człowieka) we wszechświecie, było herezją naruszającą autorytet Biblii, krwawo tępioną przez nieomylną Inkwizycję.

Heretyka nauki **Giordano Bruno** za głoszenie herezji spalono na stosie, pokazując wszystkim kto ma monopol na prawdę i **naukowy autorytet**. Ten sam los o mało nie spotkał Galileusza (uratował życie przez wymuszone przyznanie się do błędów). Dzisiaj jest to bardziej skomplikowane, gdyż nie wypada **intelektualnej elicie**, w biały dzień na rynku palić ignorantów i nieuków na stosie!

Tak budował się autorytet Kościoła i sprzymierzonych, dyspozycyjnych funkcjonariuszy nauki – jedynych uznawanych **Autorytetów naukowych**.

Przez **1500 lat**, **Autorytety naukowe** wmawiały ludzkości, że Ziemia jest centrum wszechświata! Nie przedstawiając prawdziwych i **rzetelnych dowodów** na hipotezy Ptolemeusza, bezwzględnie bronili dogmatu, zasłaniając się autorytetem Biblii, nauki i własnym.

Przez ostatnie **400 lat** utrzymywany jest nie potwierdzony dowodami **dogmat bezbarwności natury i selektywnego pochłaniania i odbicia bezbarwnych fal widma światła, tworzących w mózgu iluzję koloru!** Z tych trzech dogmatów podstawowych powstały inne z nich wynikające!

Podstawowe dogmaty funkcjonujące w nauce:

Dogmat 1.

Świat jest bezbarwny – kolory w przyrodzie nie występują.

Dogmat 2.

Kolor przedmiotu wynika z selektywnego pochłaniania i odbicia bezbarwnych fal EM widma światła białego.

Dogmat 3.

Kolor jest iluzją tworzoną w mózgu.

Dogmat 4.

Kolor czarnego przedmiotu wynika z całkowitego pochłaniania światła.

Dogmat 5.

Czarne światło nie istnieje.

Dogmat 6.

Barwny filtr optyczny całkowicie pochłania światło o barwie dopełniającej.

Dogmat 7.

Przedmioty w ciemności nie mają koloru.

Dogmat 8.

Wszystkie barwy widma światła białego **R Y G C B** są barwami prostymi – jednobarwnymi.

Dogmat 9.

Rośliny zielone w procesie fotosyntezy, wykorzystują ze światła słonecznego barwę niebieską **B** i czerwoną **R**, zaś barwa zielona **G** jest odbijana i jest bezużyteczna.

Jeżeli naukowcy przedstawiają niezbite dowody, że:

- świat jest bezbarwny i kolory w naturze nie istnieją
- barwy widma są bezbarwne (barwne światło jest bezbarwne)
- kolor to iluzja mózgu i wrażenie psychiczne
- kolor przedmiotu wynika z selektywnego odbicia i pochłaniania widma światła białego
- rozszczepienie światła w pryzmacie, dowodzi bezbarwności natury
- różnorodność kolorów natury zależy od składu światła
- zabarwianie przedmiotu różną barwą światła, dowodzi jego bezbarwności
- odbicie różnych barw światła przez ten sam przedmiot, jest selektywnym odbiciem
- jednoczesne odbicie i pochłanianie tej samej barwy widma jest selekcją
- spadek jasności światła odbitego wynika z selektywnej absorpcji światła, a nie zmiany barwy światła na ciemniejszą
- filtr barwny selektywnie pochłania (usuwa z widma) dopełniającą barwę widma
- spadek jasności światła za filtrem wynika z pochłaniania, a nie zmiany barwy na ciemniejszą
- ciało doskonale czarne całkowicie pochłania światło
- czarny przedmiot prawie całkowicie pochłania światło białe i barwne
(czarny guzik prawie całkowicie pochłania światło słoneczne - *jak w jednym małym czarnym guziku mieści się nieskończona ilość ciągle emitowanego światła i energii, i dlaczego Słońce nie gaśnie?*)
- ciemność może być w świetle (czarne przedmioty)!
- przedmioty także w ciemności nie mają koloru
- całkowicie pochłaniana barwa może być czarna i niewidoczna
- światło o czarnej barwie nie istnieje!
- światło nie rozszczepione = światło rozszczepione
- nasycenie barwy spada tylko ze wzrostem jasności, a nie także z jej spadkiem
- kolor zmieszanych pigmentów wynika z selektywnej absorpcji widma przez pigmenty
- wszystkie sąsiednie barwy widma R Y G C B i M są barwami prostymi – jednobarwnymi
- jasność światła nie zależy od barwy
- załamaniu w pryzmacie ulegają pojedyncze barwy, a nie całe zakresy RGB
- barwa rzekomo pochłaniana jest usuwana z widma
- w przezroczystym przedmiocie widoczna jest tylko barwa transmitowana i odbita, a pochłaniana jest niewidoczna
- selekcja dotyczy barw widma, a nie realnych kolorów przedmiotów
- zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów nie istnieje
- w świetle jednobarwnym, to przedmioty selekcionują światło, a nie odwrotnie
- wrażenia psychiczne i iluzje mózgu można zmierzyć i zarejestrować
- spektrofotometr i kamera fot. mają barwne wrażenia psychiczne
- z bezbarwnego obrazu przez bezbarwny filtr uzyska się barwny wyciąg
- powidok i złudzenie kontrastu jednoczesnego są stałymi elementami widzenia
- fotopigmenty w oku reagują na drgania fali, a nie jej barwę
- kolorowe sny dowodzą bezbarwności natury (powstawania koloru tylko w mózgu)
- kolor trawy wynika z selektywnego pochłaniania barw R i B
- w fotosyntezie biorą udział tylko fale R i B, a fale G są odbijane i bezużyteczne
- w spektrofotometrze wartość absorpcji 0 = 100 % odbicia światła G od roztworu chlorofilu
- roztwór aceton + chlorofil = liść żywej rośliny
- roztwór chlorofilu pochłania barwę M (R+B), a nie zabarwia na ciemniejszą
- światło M jest dla roślin cenniejsze, niż całe naturalne światło białe
- Autorytet sprzyja podważającym go odkryciom oraz zweryfikowanym błędom

... to naukowcy obronią swój autorytet, a RTK będzie pseudonaukowym urojeniem!

Jakie są konkretne dowody – nie dogmatyczne bajki, a twarde niezbite dowody naukowe?

Naukowcy ignorują udokumentowaną RTK, sami nie przedstawiając dowodów! Wiedza nie poparta dowodami jest tylko paranaukową hipotezą i nie jest uważana przez samych naukowców za naukę.

Nauka jest służbą publiczną wynagradzaną z ciężko wypracowanych pieniędzy społecznych – naukowcy nie istnieją sami dla siebie i mają wytyczone konkretne cele i zobowiązania wobec społeczeństwa. Jako intelektualna elita, nie podlegają kontroli społecznej, gdyż nie ma osób z zewnątrz, bardziej kompetentnych w danej dziedzinie wiedzy. Zawarte w Kodeksie Etyki zakazy recenzowania, opiniowania i oceny wykraczające poza zakres naukowego doświadczenia i kompetencji, wymuszają środowiskową solidarność i skutecznie blokują, cenzurują i hamują weryfikację błędów i dogmatów, stając w obronie autorytetów i koterii, a nie obiektywnej naukowej prawdy. Służy temu również zalecenie stanowczego sprzeciwu wobec poglądów sprzecznych z oficjalną wiedzą naukową. Autorytety w danej dziedzinie nauki i ich poplecznicy, stali się jedynymi „sędziami we własnej sprawie”, kontrolującymi wiedzę i zależne środowisko naukowe. Kontrola to władza! Przy braku etyki i kontroli zewnętrznej, jest to prosta droga do łamania standardów etycznych, zakamuflowanych nadużyć, wypaczeń, egoizmu, arogancji i klikowości. Z nonkonformistów robi się heretyków szkodzących nauce, środowisku, łamiących zasady etyki i rzetelności badań. Zakamuflowana inkwizycja „Strażników Prawdy” z Etyką na sztygarach.

Jedynym strażnikiem i sędzią w sprawach etycznych jest indywidualne sumienie oraz sumienie zbiorowe całego środowiska naukowego. Czy sumienie (jeśli jest!) wystarczy do dobrowolnego, samokrytycznego poddawania rzetelnej samoweryfikacji długo wypracowywanego autorytetu, prestiżu, dorobku naukowego, pozycji i wynikających z nich korzyści materialnych, z dużym ryzykiem ich utraty? A co, jeśli weryfikacja okaże się niekorzystna, albo podważająca dotychczasowe dokonania i własne kompetencje? Co zwycięży: sumienie czy egoizm? Jak od lat widać, jest to pytanie retoryczne!

Jeżeli RTK w głównych wnioskach nie różni się z prawdą, to od weryfikacji wiedzy w optyce barwy zależy wiarygodność całego środowiska naukowego. Błędna wiedza w teorii barwy, oprócz fizyki teoretycznej wpływa na wiele innych powiązanych praktycznych dziedzin nauki: fizjologia roślin (fotosynteza, sztuczne doświetlanie), fizjologia widzenia, biofizyka, właściwe zastosowanie filtrów barwnych, foto–teledetekcja, kolorymetria i spektrofotometria, astronomia, chemia i inne. Główne odkrycia RTK można zweryfikować w miesiąc – wystarczy merytorycznie (nie dogmatycznie, ale dowodowo!) obalić pseudo i paranaukowe herezje, a problem zniknie! Tylko kto ma to zrobić, jeśli decydujący o stanie wiedzy naukowcy świadomie ignorują problem, gdyż nie będą podcinać gałęzi na której siedzą? Czego się obawiają, jeśli pewni są swej etycznie i rzetelnie dowiedzionej wiedzy naukowej? Czy nie boją się czasem totalnej porażki demaskującej ich kompetencje?

Od 3 lat widać wyraźnie, że decydujący o stanie wiedzy fizycy-optycy nie chcą i nie zamierzają dostrzec niewygodnych faktów zagrażających ich autorytetowi, prestiżowi, naukowej pozycji i interesom prywatnym. Czyj interes jest ważniejszy – grupy ortodoksyjnych dogmatyków walczących o utrzymanie pozycji i kontroli, czy wizerunek całego środowiska naukowego deklarowany w Kodeksie Etyki jako służba publiczna? A może najważniejszy jest ekologiczny postęp i dobrobyt społeczeństwa?

Preambuła K E

„...obowiązkiem naukowców jest uczynienie wszystkiego, co jest w ich mocy, by prowadzone przez nich badania służyły ogólnemu dobrobytowi ludzkości i dobru społeczeństwa.”

Fizycy-optycy jeśli chcą odbudować mocno nadszarpniętą przez samych siebie wiarygodność, muszą wziąć odpowiedzialność za stan wiedzy w optyce barwy. Zarzut, że poparta dowodami RTK bezpodstawnie narusza dobre imię nauki i naukowców, jest unikaniem i przerzucaniem odpowiedzialności. Zbłąkany wędrowiec nie może obwiniać wskazującego drogę, za swe zagubienie! Za stan wiedzy w optyce barwy odpowiedzialni są wyłącznie fizycy-optycy. Optyka barwy w wyniku braku rzetelnej weryfikacji poważnie zbłądziła, a kuriozalny brak dowodów zamienił ją w paranaukę, tak zajadle zwalczaną przez samych naukowców. Ciekawe, że przez setki lat nikt nie sprawdzał dowodów! Naukowa rzetelność! To fizycy-optycy świadomie wybrali drogę bezbarwności, a RTK wskazuje tylko właściwy kierunek! Zgodnie z niepisaną etyką ogólnoludzką, za pomoc wypadałoby być wdzięcznym, a nie ignorować gorzką prawdę wynikającą z własnych błędów. Fakty są faktami i należy im się przyjrzeć! Czas działa na niekorzyść naukowców, gdyż stawia pod dużym znakiem zapytania ich intencje, a każdy zmarnowany miesiąc jest poważną stratą dla nauki i ludzkości. Nauka ma tylko 400 lat opóźnienia! Polscy naukowcy powinni pierwsi podjąć ten temat i wykorzystać go dla dobra polskiej nauki i własnego, gdyż czas ucieka a świat nie będzie czekał! Nowa wiedza uruchomi lawinę odkryć, ale w encyklopedii i historii nauki zapiszą się tylko jednostki.

Celem RTK nie jest dyskredytowanie kogokolwiek, ale pokazanie problemu i zbliżenie się do prawdy obiektywnej. Widząc proste ale zasadnicze błędy w optyce barwy, moim obowiązkiem jest je ujawnić. Minęły już lata od ich ujawnienia! Naukowcy udają, że nic się nie zmieniło i problem nie istnieje! Przez złe pojętą solidarność i lojalność, całe środowisko naukowe przejmując odpowiedzialność za stan błędnej wiedzy w nauce. To nie RTK szkodzi nauce, ale manipulujący nią dogmatycy, brak kontroli przestrzegania deklarowanych standardów, oraz brak cywilnej odwagi w obronie wartości, zasad i prawdy, które podobno są celem wszystkich naukowców, artystów i uczciwych ludzi.

A może lepiej jest nie pisać „na pokaz” uspokajających sumienie Kodeksów Etyki, ale być po prostu etycznym naukowcem.

*

W 1672 r. **Isaac Newton** wybrany został w poczet członków **Royal Society**, którego dewizą stały się słowa Horacego *Nullius in verba* (*Nikommu na słowo*). W 1703 r. został Prezesem **R. S.**

The Royal Society's motto 'Nullius in verba' roughly translates as 'take nobody's word for it'. It is an expression of the determination of Fellows to withstand the domination of authority and to verify all statements by an appeal to facts determined by experiment. royalsociety.org/about-us/history/

nullius addictus iurare in verba magistri – *nie mam obowiązku wierzyć słowu żadnego nauczyciela. Słowa największych Autorytetów nic nie znaczą wobec dowiedzionych faktów!*

Jedynym Autorytetem w Nauce jest Prawda.

Naukowcy Królewskiego Towarzystwa Naukowego (1660) zgodzili się, że wiedza naukowa nie powinna wynikać z autorytetu, ale rzetelnych dowodów i faktów potwierdzonych empirycznie.

I. Newton dostrzegł (*wyjaśnił znane wcześniej zjawisko powstawania barw w pryzmacie*), że światło białe jest mieszaniną barw, które można rozdzielić za pomocą pryzmatu (*widmo jest cechą światła, a nie pryzmatu*), jednak z tego faktu wywiódł nieprawdziwy wniosek, że jeśli widmo światła białego jest barwne to **colours are the qualities of light**, a same przedmioty nie mają kolorów tylko selektywnie odbijają i pochłaniają barwy widma światła. Wpływ autorytetu **Keplera** (*pozorny obraz przedmiotów – nie widzimy przedmiotów, ale zbiór świetlnych punktów*), **Galileusza** (*barwy są wrażeniem zmysłowym*) i **Kartezjusza** (*odebranie przedmiotom kolorów i ich barwa pozorna – nie widzimy przedmiotów, tylko odbite światło, ale także nie widzimy ich kolorów a tylko barwę światła odbitego*), oraz łączące i rozwijające wnioski **I. Newtona** o *pozornej barwie przedmiotów selektywnie odbijających barwy widma (także bezbarwnych – będących energią o różnej vibracji)*, poszerzyły i utrwaliły przekonanie **o rzeczywistej bezbarwności przedmiotów oraz „barw” widma, i powstawaniu wrażenia barw w mózgu**, które przez ostatnie 400 lat było nie udowodnionym i nie zweryfikowanym paradygmatem – dogmatem naukowym.

Stwierdzenie że kolory są cechami światła, powinno brzmieć:

☀ **Colours are the Qualities of Light and Objects !**

To nie przedmioty odbijają barwy światła selektywnie, ale podstawowe barwy światła RGB selekcionują realne kolory przedmiotów !

The color is real !

*

Dowody naukowe są podstawowym kryterium weryfikacji wiedzy i prawdy naukowej.

400 lat dogmatu + 4 lata jego weryfikacji na stronie realcolorththeory.pl były wystarczająco długim okresem, by fizycy przedstawili dowody naukowe. Z końcem 2014 r. czas ten się wyczerpał i należy wnioskować, że **takich dowodów po prostu nie ma!** Znacząca część elementarnej wiedzy naukowej nie została dowodowo potwierdzona, a prosta weryfikacja świadczy że jest niezgodna z rzeczywistością – jest niewiarygodna i nieprawdziwa! Błędna wiedza w optyce barwy, ma niszczący

wpływ na nauki powiązane i na całość wiedzy – każdy element wpływa na całość, gdyż rzeczywistość nie jest zbiorem odrębnych dyscyplin naukowych, ale Jedną Całością, którą nauka próbuje poznać. Brak dowodów w optyce barwy, w konsekwencji pozbawia ją **statusu wiedzy naukowej i negatywnie weryfikuje autorytety** zbudowane na fałszywych dogmatach. Otwiera to drogę młodym ambitnym naukowcom, zablokowaną przez pseudoautorytety narzucające błędne paradygmaty.

Rewolucja naukowa dzieje się teraz !

ZakamufLOWANA metoda naukowa: dogmatyzm, brak dowodów, brak weryfikacji „dowodów” i paradygmatów, ignorowanie i ukrywanie faktów naukowych sprzecznych z dogmatem – czy to jeszcze Nauka, czy scholastyka?

•

RTK w oryginale jest w języku polskim i z powodu niemożliwości precyzyjnej weryfikacji tłumaczenia, nie będzie tłumaczona przez autora na inne języki. Wszelkie nieautoryzowane tłumaczenia mogą zasadniczo wypaczać i zmieniać treść teorii, z powodu możliwego niezrozumienia tematu, złego doboru słów, lub tendencyjnego wprowadzenia w błąd przez „ekspertów” dogmatyków, chcących zdyskredytować RTK. Dlatego zalecam dociekliwym poszukiwaczom prawdy, samodzielność w myśleniu i zdobywaniu wiedzy, odwagę w wyciąganiu własnych wniosków i sądów, oraz zaufanie własnej intuicji – tak powstała RTK. Wiedza jest w Nas!

Realna Teoria Koloru w skrócie.

Jak dogmaty i autorytet Galileusza, Kartezjusza i Newtona wyprowadziły fizykę na pseudonaukowe manowce.

W 1623 r. **Galileusz** zaliczył barwy do **wrażeń zmysłowych**.

W 1637 r. **Kartezjusz** **pozbawił przedmioty kolorów**, stwierdzając że widzimy tylko barwę światła wysyłanego przez przedmioty.

W 1672 r. **I.Newton** przedstawił **Nową Teorię Światła i Koloru**:

- A/** rozszczepił światło pryzmatem i dowiódł że **barwy tęczy** (widma) nie są cechą pryzmatu, ale są **składnikami światła** i załamują się pod różnymi kątami.
- B/** kolor przedmiotu w świetle białym jest zdolnością (właściwością) przedmiotu do **selektywnego** odbijania promieni widma światła białego.
- C/** oświetlając w ciemności przedmioty różnymi światłami barwnymi **zmieniają kolor**, czyli **nie mają stałej barwy własnej (są bezbarwne)**, ale **kolor zmienny** zależny od barwy światła.
- D/** kolory **bezbarwnych** przedmiotów są **wrażeniem** psychicznym, wywołanym przez drgania **bezbarwnych** promieni świetlnych przenoszonych przez oczy do **mózgu**.

Były to jednak mylne wnioski! Jeśli wiedzy nie weryfikuje się od podstaw, powstaje piramida błędów prowadząca w ślepy labirynt dogmatów! Newton połączył dogmaty poprzedników, bezkrytycznie i błędnie „wyjaśniając” ich fizyczne podstawy!

Newton wydedukował, że jeśli przedmioty nie mają kolorów, a światło składa się z barw, to **kolory przedmiotów powstają ze światła** - z właściwości przedmiotu do selektywnego odbicia barw widma!
Kolory ze światła są ...

Jednak proste i liczne dowody w **RTK** jednoznacznie temu zaprzeczają!

Zjawisko selektywnego pochłaniania i odbicia barw widma światła przez przedmioty, nie istnieje!

Selekcja faktycznie zachodzi, ale nie barw widma a realnych kolorów przedmiotów.

Przedmioty mają realne kolory, a światła realne barwy!

Istnieje **zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów przez podstawowe barwy widma światła RGB !**

To nie przedmioty selektywnie wybierają barwy widma, ale barwne światło wybiera realne kolory przedmiotów z zakresu barwy światła.

Barwne światło rozjaśnia przedmiot o kolorze odpowiadającym barwie światła.

np. światło **R** wybiera (**rozjaśnia**) przedmioty o kolorze **czerwonym**, a wszystkie pozostałe przedmioty o kolorach z zakresu **G** i **B** są **ściemniane**.

I tak się dzieje dla każdej **podstawowej** barwy widma **RGB**.

Jeżeli z barw **RGB** można utworzyć **każdą** barwę światła, to **wszystkie** barwy światła razem (jednocześnie) mogą rozjaśnić wszystkie możliwe realne kolory Natury.

Świat jest kolorowy i aby ukazały się wszystkie kolory natury, należy je oświetlić i **rozjaśnić jednocześnie barwami podstawowymi światła RGB** – wtedy nie ma selektywnego ściemniania i wszystkie kolory są widoczne w swej rzeczywistej barwie.

Rzeczywiste kolory przedmiotów ukazują się w białym świetle.

Czyli tylko w świetle białym można dostrzec wszystkie realne kolory Natury!

Wnioski Newtona w **pkt. C** są także błędne, gdyż to że przedmioty w świetle barwnym zmieniają kolor, nie jest dowodem ich **bezbarwności**, ale dowodzi że **rzeczywiste kolory zabarwiają się barwnym światłem** i im większe **nasycenie** barwy światła, tym mocniejsze **zabarwienie!**

Kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Światło nasycone (zagęszczone) może całkowicie zabarwić kolor przedmiotu.

I tego wszystkiego nie dostrzegł Isaac Newton i wszyscy późniejsi scholastycy barwy. Bezkrytycznie zawierzyli autorytetowi Newtona i nawet nie próbowali weryfikować jego odkryć, o czym świadczy **400 lat dogmatologii stosowanej!** A teraz jest głupio się do tego przyznać, bo wyjdzie na jaw co z nas za naukowcy i autorytety!

Newton w optyce barwy tylko otarł się o Prawdę, gdyż **zadowolił się odkryciem barw widmowych światła** i dopasował rzeczywistość do własnej teorii.

•

Podstawowe dogmaty funkcjonujące od 4 stuleci w nauce:

Dlaczego te czarne jagody są czerwone? – bo są jeszcze zielone!

Autorytet – scholastyk w optyce barwy stwierdzi, że nie są ani czarne, ani czerwone, ani zielone i że są po prostu bezbarwne! Jak mogą być bezbarwne, jeśli mają kolor? Bo to zwykła iluzja sprytnego mózgu! Światło białe składa się z barw tęczy, które naprawdę też są bezbarwne i są selektywnie pochłaniane przez bezbarwne przedmioty, a nie pochłonięta „barwa” widma selektywnie odbita zamienia się w oku na elektryczny impuls nerwowy, który wytwarza barwne wrażenie w mózgu. Wniosek stąd prosty, logiczny i oczywisty, że jeśli kolory są w mózgu to nijak nie mogą być w przyrodzie! Albo tu, albo tam!

Dogmat 1.

Świat jest bezbarwny – kolory w przyrodzie nie występują.

„Nie wierz oczom - mózg cię oszukuje, a kolory nie istnieją! Centrum Nauki Kopernik i Gazeta.pl pokazują, jak jest naprawdę”:

„Z punktu widzenia fizyki, przedmioty nie mają koloru....Czy wiecie o tym, że ten pomidor jest szary? ... Przedmioty mają jedynie umiejętność odbijania i pochłaniania pewnych kolorów światła....

Jeżeli ze światła białego zabierzemy kolor czerwony, to papryka stanie się szara.” (?)

Film:

<http://next.gazeta.pl/techvideo/10,138490,15047986,nie-wierz-oczom-mozg-cie-oszukuje-a-kolory-nie-istnieja.html>
<http://www.kopernik.org.pl/laboratoria/laboratorium-fizyczne/nie-wierz-oczom/> 2018

[Strona, której szukasz, nie istnieje (to tak zwany błąd 404). Tutaj to problem, ale w nauce błędy są potrzebne.

Przyjdź do Kopernika, zadawaj pytania i szukaj dziury w całym.]

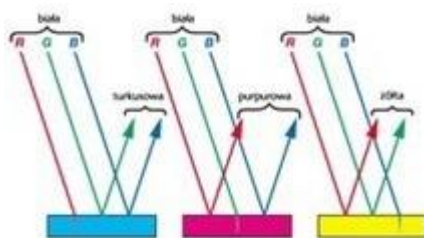
W 2023 r. film popularyzatora nauki fizyka Jacka Błoniarsz-Łuczaka z CNK zniknął z internetu!

Poważna nauka ignoruje fakty RTK, ale jednocześnie ukrywa własne dogmaty przed społeczeństwem.

[Film przewencyjnie został skopiowany]

Zgodnie z prośbą CNK, poszukajmy dziury w całym!

barwa ciała – zabarwienie ciała wynikające z: **selektywnego odbicia światła** (tzn. odbicia fal o określonych długościach; barwa ciała w świetle odbitym), selektywnego przepuszczania światła (barwa ciała w świetle przepuszczonym), interferencji światła (barwy interferencyjne).
encyklopedia.pwn.pl

Barwa, powstawanie barw powierzchni. Archiwum Ilustracji WN PWN SA © Wydawnictwo Naukowe PWN

Fizyk Jacek z CNK tłumaczy, że **pomidor** nie ma rzeczywistego – realnego czerwonego koloru, ale że **jest bezbarwny, a nasz mózg tworzy iluzję koloru w wyniku selektywnie odbitej czerwonej barwy widma światła białego**. Dowodzić tego ma oświetlenie pomidora światłem białym z którego usuniemy barwę czerwoną – pomidor będzie szary. Ma to być dowód, że **pomidor w rzeczywistości jest bezbarwny (szary), a kolor powstaje ze światła!** Jeśli ze światła usuniemy barwę selektywnie odbijaną, to wg nauki pomidor traci kolor! Tylko, czy na pewno Fizyk Jacek ma rację?

Film jest chyba dla dzieci odwiedzających CN Kopernik, ale co najciekawsze, poważni fizycy też tak uważają i głoszą jako paradygmaty – dogmaty optyki barwy!

Ustalmy fakty! Światło białe pozbawione barwy czerwonej, jest światłem o **barwie dopełniającej**. Jeżeli pomidor oświetlony światłem białym pozbawionym światła czerwonego staje się szary, nie dowodzi to że mimo braku w świetle czerwonej barwy, pomidor nie odbija barwy czerwonej!

Szarość mimo że uważana jest za bezbarwną, **nie jest bezbarwna!** Barwa szara jest zrównoważoną mieszaniną barw **RGB** o średniej jasności (127,127,127). Jak widać w barwie szarej zawarta jest barwa **czerwona R** o obniżonej średniej jasności 127.

Jeżeli czerwonej barwy nie ma w padającym świetle a jest w świetle odbitym, to barwa czerwona wynika z rzeczywistego czerwonego koloru pomidora!

Jest to prosty dowód, że pomidor ma realny kolor czerwony. Dowodzi to także, że kolor pomidora nie powstaje z selektywnego odbicia światła!

Nauka tłumaczy, że **selektywnie odbita barwa widma wynika z selektywnej całkowitej absorpcji barwy dopełniającej**. W szarej barwie odbitej zawarta jest też barwa dopełniająca **G i B**, co dowodzi że nie jest całkowicie pochłaniana!

Jak widać, lansowane od stuleci rzekome **zjawisko selektywnej absorpcji i selektywnego odbicia barw widma, nie istnieje w rzeczywistości!** Ale fizycy barwy twierdzą uparcie że istnieje, uważając logicznie myślących ludzi za idiotów i ignorantów!

A skąd ta szarość?

Szarość powstaje z zabarwiania realnego czerwonego koloru pomidora, realną barwą światła dopełniającego.

Dopełniające barwy światła o max jasności dopełniają się do **światła białego**.

Przedmiot oświetlony światłem dopełniającym, daje **szaro – czarne** światło odbite.

W świetle dopełniającym szara barwa odbita od pomidora, zawiera więc i realną barwę światła dopełniającego i realną barwę – kolor czerwonego pomidora!

Jeżeli pomidor ma rzeczywisty czerwony kolor, to nie jest to iluzja mózgu!

Mózg nas nie oszukuje – mózg za pośrednictwem wzroku rejestruje barwną rzeczywistość.

Świat jest kolorowy !

Przedmioty w naturze mają rzeczywiste kolory i ukazują się w świetle białym.

Światło białe jest **wizualnie przejrzyste bezbarwne**, ale jego widmo składa się z **trzech rzeczywistych barw podstawowych RGB**. W widmie światła białego są tylko **3 barwy jednobarwne** (monochromatyczne), z których można utworzyć **każdą** barwę światła, także **czarną**.

(przykład 10 / str.19, 46)

Dogmat 2.

Kolor przedmiotu wynika z selektywnego pochłaniania i odbicia, bezbarwnych „barw” – fal elektromagnetycznych widma światła białego.

Przykład 8.

Jeżeli przedmioty **selektywnie odbijają i pochłaniają** barwy widma światła białego, to **ten sam przedmiot** nazywany **żółtym**:

- oświetlony światłem **białym** – odbija barwę **żółtą Y**, a całkowicie pochłania barwę **niebieską B**
 - oświetlony światłem **niebieskim B** (o śred. jasności i nasyceniu) – staje się **szary Grey**
 - oświetlony światłem **cyjanowym C** (o śred. jasności i nasyceniu) – odbija barwę **zieloną G**
 - oświetlony światłem **magenta M** (o śred. jasności i nasyceniu) – odbija barwę **czerwoną R**
 - oświetlony zagęszczonym światłem **nasyonym niebieskim B** – odbija barwę **niebieską B**
- Czy odbijanie różnych barw światła przez ten sam przedmiot jest **selekcją odbicia**?

Przykład 10.

Przedmiot jest **Y** bo odbija światło **Y**, a **całkowicie** pochłania światło **B** (**B** = 0 % odbicia) ?

Przedmiot **Y** + dopeł. światło **B** = **szarość (RGB po ~ 50 % jasności, czyli B jest odbijane)** !

Jeżeli światło **B** jest odbijane w ~50 %, tzn. że przedmiot **Y** nie pochłania **całkowicie** św. **B**, a więc **selektywna absorpcja** nie występuje – światło **B** zabarwia przedmiot **Y**, dając **szare światło odbite (RGB po ~125)**.

Jeżeli w **świecie białym** pozbawionym światła **żółtego (świecie B)**, przedmiot odbija także barwę **R** i **G (Y)** o średniej jasności, tzn. że barwa **Y** pobierana jest z **realnego** koloru przedmiotu, a synteza:

przedmiot **Y** + światło **B** = **Grey**

Jeżeli **żółtej** barwy nie ma w padającym świetle a jest w świetle odbitym, to barwa **żółta** wynika z **rzeczywistego żółtego koloru przedmiotu**.

☀ **Jeżeli w padającym na przedmiot świetle nie ma barwy odbijanej, to brakująca barwa nie pochodzi ze światła, ale z rzeczywistego koloru przedmiotu !**

Kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Jeżeli przedmiot ma **realny kolor**, to jego kolor nie jest selektywnie odbitą barwą widma, a **zjawisko selektywnej absorpcji i odbicia barw widma światła nie istnieje !**

Podobnie dzieje się z przedmiotem **G** w świetle **M**, oraz przedmiotem **C** w świetle **R** (p. 9)

☀ **Jeżeli w świetle barwnym, barwa dopełniająca do barwy światła jest w cieniu przedmiotu, to zjawisko selektywnej absorpcji nie występuje, a kolor przedmiotu nie wynika z selektywnej absorpcji i odbicia światła, ale jest realną właściwością przedmiotu.**

Przykład 16.

• Barwa przedmiotu (wg nauki) wynika z selektywnego odbicia i absorpcji światła.

Przedmiot jest żółty Y, bo selektywnie odbija barwę światła **Y**, a całkowicie pochłania dopełniającą barwę **niebieską B**.

a/ **światło Y + biały przedmiot** na białym podłożu → odbite św. **Y** i barwa **B** w cieniu własnym (na przedmiocie) i rzucanym na podłoże.

Wniosek: cień ma barwę dopełniającą do barwy światła.

b/ **światło Y + przedmiot Y** na białym podłożu → odbite św. **Y** i barwa **B** w cieniu rzucanym.

Wniosek: **żółty przedmiot nie pochłania selektywnie dopełniającej barwy niebieskiej B !**

• Filtr barwny (wg nauki) selektywnie filtruje światło – przepuszcza barwę widma o barwie filtra, a absorbuje barwę dopełniającą.

Filtr Y przepuszcza barwę **żółtą Y**, a pochłania barwę **niebieską B**.

a/ **światło białe W + filtr Y + biały przedmiot** na białym podłożu → **żółte** światło za filtrem → **żółta** barwa odbita od przedmiotu → **niebieska** barwa w cieniu własnym (na przedmiocie) i rzucanym za przedmiotem.

Filtr **Y** powinien pochłoniąć dopełniającą barwę **B** !

Wniosek: filtr **Y** przepuszcza barwy **Y** i **B** ! Barwa **B** nie jest selektywnie pochłaniana! Zjawisko selektywnej absorpcji światła nie występuje!

b/ **światło W + filtr Y + przedmiot Y** na białym podłożu → **żółte** światło za filtrem → **żółta** barwa odbita od przedmiotu → **niebieska** barwa w cieniu rzucanym za przedmiotem.

Filtr **Y** i przedmiot **Y** powinny pochłoniąć dopełniającą barwę **B** !

Wniosek: filtr **Y** i przedmiot **Y** nie pochłaniają barwy **B** !

Selektywne odbicie **barw widma** światła białego, polega **teoretycznie** na selekcji – wyborze spośród różnych **barw światła** widmowego! Oświetlając **różne kolory** przedmiotów światłem **jednobarwnym**, przedmioty nie mają wyboru – to **światło wybiera kolory wł. z zakresu barwy światła, które się w nim rozjaśnia** – **ukazą** (selektywne rozjaśnianie i ściemnianie kolorów wł.)! Czyli przedmioty muszą mieć **realne kolory właściwe**.

Jeśli tylko **wybrane** przedmioty się rozjaśniają, tzn. że to nie przedmioty wybierają światło (wszystkie przedmioty oświetlone są św. **R**), ale że to **światło wybiera przedmioty!**

Jeżeli w świetle jednobarwnym R, zachodzi selekcja kolorów wł., i zjawisko to występuje w każdym z 3 podstawowych światel RGB, to w świetle trójbarwnym białym nie może zachodzić selekcja barw widma. W świetle białym zawierającym komplet barw RGB, rozjaśniane są wszystkie kolory (nie ma kolorów ściemnianych) – jednocześnie zachodzą trzy uzupełniające się kryteria wyboru, uniemożliwiające eliminację.

To nie przedmioty odbijają i pochłaniają widmo światła białego selektywnie, ale to barwy widmowe RGB selektywnie rozjaśniają i ściemniają realne kolory wł. przedmiotów. Światło białe w naturze przejrzyste bezbarwne, oświetla przedmioty jako całe – nie rozszczerzone, zachowując selektywne właściwości światel składowych RGB – nie zmienia kolorów właściwych, ale wszystkie realne kolory natury **rozjaśnia – ukazuje**.

Dogmat 3.

Kolor jest iluzją tworzoną w mózgu.

Nauka tłumaczy, że mózg w procesie widzenia z bezbarwnych fal elektromagnetycznych tworzy iluzję koloru. Mniej dociekliwi zawierzyli scholastykom, gdyż proces widzenia jest dość skomplikowany i trudno go zweryfikować. Jednak **jeśli rzeczywistość jest bezbarwna, to jej fotograficzne zarejestrowanie w barwach jest absurdem**, a cyfrowy zapis fotograficzny jest łatwy w ocenie.

Barwa czerwona ma cyfrowe wartości jasności **RGB (255,0,0)**.

Barwa czerwona **R** w **skali szarości** ma jasności **RGB (130,130,130)** – jest to 51 % jasności światła **białego W (255,255,255)**. / info o kol. w Photoshopie.

Fotografując we wzorcowym świetle białym neutralnym **czerwoną planszę**, każdy piksel zdjęcia będzie miał wartości (255,0,0).

Gdyby jak mówi nauka, w rzeczywistości **czerwona** plansza była **bezbarwna**, to sfotografowany obraz powinien być **szary**, a każdy piksel mieć jasność **RGB (130,130,130)**.

W procesie fotograficznego cyfrowego zapisu obrazu **mózg człowieka nie bierze udziału**, a odczyt wartości **RGB (255,0,0)** dowodzi jednoznacznie, że **plansza ma realny kolor czerwony!** Realnie czerwone światło przenikające przez czerwony filtr maski Bayera ma max jasność 255. Barwny filtr, bez straty jasności (bez zabarwiania) przepuszcza światło o barwie filtra. Pomiar i zapis wartości **jasności barw RGB** następuje automatycznie, między fotografowanym obiektem a aparatem fotograficznym, a **mózg nie ma z tym nic wspólnego!**

Liczyby nie kłamią i nie wynikają z wrażeń i iluzji mózgu, których nie można zarejestrować fotograficznie! Zasada działania kamer i aparatów fotograficznych jest niezgodna z obowiązującą wiedzą w optyce barwy i fizjologii widzenia! Czy matryca CCD może się mylić?

Dogmat 4.

Kolor czarnego przedmiotu wynika z całkowitego pochłaniania światła.

Całkowite pochłonięcie światła to brak światła, czyli ciemność – wg nauki czarny przedmiot jest ciemnością w świetle! Światło rozprasza (rozjaśnia) ciemność –

w świetle nie ma ciemności !

czyli, w świetle nie powinno być czarnych przedmiotów!

Jeżeli czarny przedmiot całkowicie pochłania światło, to **czarny lebek szpilki** całkowicie pochłania **ciągle emitowane** światło słoneczne! Światło nieprzerwanie emitowane nie może zostać całkowicie pochłonięte, gdyż musiałoby przestać docierać do przedmiotu (Słońce powinno **zgasnąć!**), co jest absurdem! Absurd ten jest także dowodem na brak selektywnej absorpcji światła, gdyż jeśli ciągle emitowane całe światło białe nie może być całkowicie pochłonięte, to dotyczy to także wszystkich jego barw składowych, czyli także **barwy dopełniające!** (koloryprzedmiotów.pdf)

Dogmat 5.

Czarne światło nie istnieje.

Czarne światło to światło o czarnej barwie, tak jak zielone światło ma barwę zieloną!

Czarna barwa jest czarną barwą światła:

- **emitowanego:**

- na monitorze synteza barw **RGB** o jasności 64 do 1, daje **czarną** barwę światła emitowanego.

- **odbitego:**

- przedmiot **czarny** + średnie światło **białe** = **czarne** światło odbite (**czarny** przedmiot ukazuje się w świetle)

- oświetlając przedmioty o ciemnym kolorze właściwym np. **B,R,M** światłem dopełniającym **Y,C,G** – światło **zabarwia (selektywnie ściemnia)** przedmiot, dając **czarne** światło odbite.

- **transmitowanego:**

- światło **Y** + filtr **B** = **czarne** światło za filtrem

- światło **C** + filtr **R** = **czarne** światło za filtrem

- **czarną barwą cienia** utworzonego przez światło:

- światło **białe** tworzy **czarny** cień (**czarne światło** o ujemnej polaryzacji)

- synteza cieni **CMY** daje **czarny** cień (**czarne światło** o ujemnej polaryzacji)

- **czarną barwą widma:**

- w widmie odbiciowym **światła białego** od CD jest barwa **czarna**, pomiędzy **czerwoną R** i **niebieską B** (filtrbarwny.pdf , zdj. str. 11–12)

- w widmie odbiciowym **cienia czarnego** od CD jest barwa **czarna**, wynikająca z **nakładania** podstawowych barw cienia **CMY**. (filtrbarwny.pdf / widmo cienia, str.23)

Barwa czarna może mieć polaryzację (+) jako **barwa światła**, i polaryzację (–) jako **barwa cienia** (tak jak wszystkie możliwe barwy).

(filtrbarwny.pdf)

Dogmat 6.

Barwny filtr optyczny całkowicie pochłania światło o barwie dopełniającej.

Światło białe przepuszczone przez **żółty filtr**, zostaje selektywnie przefiltrowane (**żółty filtr** pochłania **niebieską barwę** widma), a przez filtr przenika tylko **żółta barwa** widma (wg nauki). **Niebieska barwa widma jest całkowicie pochłaniana przez żółty filtr!**

Jeżeli barwny filtr całkowicie pochłania światło o barwie dopełniającej, tzn. że **filtr zatrzymuje i wchłania dopełniającą barwę – barwy dopełniającej nie ma za filtrem!**

Zaprzecza temu ustawienie za tym filtrem białego przedmiotu na białym podłożu (tle) – **niebieska barwa pojawia się w cieniu!**

Jeśli niebieska barwa jest za filtrem, to filtr jej nie pochłania !

Filtr **Y** + dopeł. światło **B** = światło **Grey** za filtrem (jasność **R G B** po ~50% do 26%).

Jeżeli światło **B** o 50 % jasności jest za filtrem, to nie jest całkowicie pochłaniane przez filtr **Y** !

Przezroczysty **bezbarny filtr** optyczny przepuszcza – transmituje światło **białe (barwne)**, nie zmieniając barwy i jasności światła. Według nauki **widoczna** jest tylko barwa widma **odbity** (i **przepuszczona** – transmitowana w przedmiotach przezroczystych), a barwa dopełniająca jest **całkowicie absorbowana i jest niewidoczna**. Znikanie barwy absorbowanej w przedmiocie **nieprzezroczystym** jest trudno zweryfikować z powodu niewidoczności rzekomego zjawiska. Jest to proste w przedmiotach przejrzystych – **przezroczystych**. Struktura przezroczystego przedmiotu ułatwia obserwację i **wyklucza niewidoczność barwy absorbowanej i jej znikanie**.

W przedmiocie przezroczystym każda odbita, transmitowana lub absorbowana barwa światła (widma) musi być widoczna!

Dlaczego nie widać barwy widma selektywnie absorbowanej? – **bo jej po prostu nie ma!**

Barwny filtr optyczny przepuszcza całe-nie rozszczepione światło białe (lub barwne) i zabarwia światło barwą filtra, selektywnie rozjaśniając lub ściemniając.

(filtrbarwny.pdf)

Dogmat 7.

Przedmioty w ciemności nie mają koloru.

Dowodem, że przedmioty mają swoje stałe **realne kolory** właściwe także w **ciemności**, jest ich oświetlenie w **ciemności** światłem **barwnym**, w wyniku czego światło barwne ulega **zabarwieniu** kolorem przedmiotu – gdyby przedmiot w ciemności nie miał **realnego koloru** własnego, to barwa światła nie uległaby przewidywalnej zmianie po odbiciu od przedmiotu:

- przedmiot **Y** oświetlony światłem **C**, odbija barwę **zieloną**
- przedmiot **M** oświetlony światłem **Y**, odbija barwę **czerwoną**
- przedmiot **R** oświetlony światłem **G**, odbija barwę **brązową**
- przedmiot **Y** oświetlony światłem **R**, odbija barwę **orange**
- przedmiot **Y** oświetlony światłem **B**, odbija barwę **grey - szarą**

Aby w **ciemności**, przedmiot po oświetleniu światłem **C** odbijał światło **G**, to **musi** mieć tylko jeden **realny kolor wł.** – **kolor żółty Y**. Potwierdza to oświetlenie go światłem **białym**. Gdyby przedmiot nie był **żółty**, to po oświetleniu światłem **C** nie odbiłby światła **G**.

Powyższe fakty naukowe, w połączeniu z **dowodami** potwierdzającymi realność barw i kolorów oraz brak zjawiska selektywnej absorpcji i odbicia barw widma światła białego, dowodzą jednoznacznie że **kolory w ciemności istnieją**, ale są tylko niewidoczne dla oka.

(koloryprzedmiotow.pdf / 28)

Dogmat 8.

Wszystkie barwy widma światła R Y G C B są barwami prostymi – jednobarwnymi.

Wg nauki, barwy ze względu na **skład barwny**, dzielimy na **proste** i **złożone**. Barwa prosta to barwa **monochromatyczna** o konkretnej długości fali – **niepodzielna** (nie rozszczepialna) barwa widmowa, z których składa się **światło białe**. Z mieszaniny barw prostych można utworzyć wszelkie inne barwy światła (barwy złożone). Barwy proste powstają w wyniku rozszczepienia światła białego – **wszystkie barwy widmowe R Y G C B** są wg nauki barwami **prostymi** (jednobarwnymi).

Twierdzenie to jest błędne!

Według **RTK**, **światło białe** rozszczepia się w pryzmacie na **3 podstawowe zakresy barw RGB**, tworzonych przez fale o **3 częstotliwościach**, załamujących się jako **całe zakresy** pod **3 katami załamania**.

W świetle białym są tylko 3 barwy monochromatyczne (proste) R G B.

Barwy widma światła **Y** i **C** powstają z nakładania zakresów podstawowych:

$$\mathbf{Y = R + G} \quad \mathbf{C = G + B}$$

Barwy światła **Y** i **C** nie są więc jednobarwne ale **dwubarwne**, z czego wynika że nie są barwami prostymi, ale **złożonymi!**

Mimo tego, że barwy światła **Y** i **C** są **dwubarwne**, to te same barwy **widmowe** uważa się w nauce za **jednobarwne**. Nauka uważa że barwy widmowe **Y** i **C** są **jednobarwne**, gdyż **powstają z rozszczepienia światła, a barw rozszczepionych nie można rozszczepić!** Jest to błędna obserwacja, wynikająca z pobieżnej oceny widma w konkretnej **odległości od pryzmatu** i braku weryfikacji **dogmatu**.

Układ i ilość barw w widmie zależy od odległości od pryzmatu.

$$\mathbf{R Y W C B \rightarrow R Y C B \rightarrow R Y G C B \rightarrow R G B}$$

Barwy światła **Y** i **C** powstają z nakładania **zakresów podstawowych** i są widoczne tylko do **odległości za pryzmatem**, w której zakresy podstawowe jeszcze zachodzą (nakładają się) na siebie. Za tym punktem, barwy **Y** i **C** znikają i powstaje **widmo główne RGB**. (filtrbarwny.pdf / 20)

Barwy światła Y i C nie są rozszczepiane przez pryzmat, gdyż są tworzone przez rozszczepione i rozchodzące się zakresy podstawowe (i jedyne) RGB. Światło białe rozszczepia się tylko na 3 barwy–zakresy RGB, a barwy Y i C powstają z ich nakładania.

Światło białe zawiera w sobie wszystkie możliwe barwy, które wynikają z syntezy podstawowych barw **RGB** o różnych jasnościach (255–0).

Analizując także widmowe barwy **cienia czarnego** (filtrbarwny.pdf / 23), wynika że te same barwy **Y** i **C** mogą być złożone jako barwy światła, a jako barwy cienia być barwami prostymi – podstawowymi.

widmo światła $RYWCB \rightarrow RYCB \rightarrow RYGCB \rightarrow RGB$

widmo cienia $CBKRY \rightarrow CBYR \rightarrow CBMYR \rightarrow CMY$

i odwrotnie – podstawowe barwy światła RGB stają się w widmie cienia barwami złożonymi, gdyż powstają z nakładania podstawowych barw cienia CMY :

$$R = Y + M \quad B = C + M$$

Barwy RGB są podstawowymi barwami światła, i złożonymi barwami cienia.

Barwy CMY są podstawowymi barwami cienia i złożonymi barwami światła.

Wynika z tego, że o „roli” i złożoności barwy decyduje jej polaryzacja (+) lub (-).

Dogmat dotyczy barw światła!

(filtrbarwny.pdf / 29)

Dogmat 9.

Rośliny zielone w procesie fotosyntezy, wykorzystują ze światła słonecznego barwę niebieską B i czerwoną R, zaś barwa zielona G jest odbijana i jest bezużyteczna.

Jest to dogmat na którym opiera się fizjologia roślin w opisie procesu fotosyntezy. Fizjolodzy roślin zaufali bezkrytycznie fizykom i przyjęli, że barwa roślin zielonych wynika z selektywnej absorpcji barw widma światła białego R i B, a odbicia barwy zielonej G. Błędne wnioski fizyków przenieśli na proces fotosyntezy! Wiara w prawdziwość dowodów była tak sugestywna i zaślepiająca, że badając spektrofotometrem zielony roztwór chlorofilu uznali absurdalnie że światło zielone G jest odbijane, choć logika i pomiary wskazywały jednoznacznie że światło zielone jest transmitowane w prawie 100%! Choć nie mieści się to w głowie, wydedukowano że zielone światło nie przenika przez zielony filtr (roztwór chlorofilu), ale odbija się w całości! Błąd ten powinien dostrzec uczeń gimnazjum!

Jeżeli zielone światło przenika przez liść rośliny razem ze światłem R i B, jako całe nie rozszczerzone światło białe, to funkcjonujący w nauce opis fotosyntezy jest błędny! Zaś roztwór chlorofilu jest nieprzydatny do badań absorpcji światła przez rośliny, gdyż pomiary bezpośrednie na roślinach diametralnie różnią się wynikami! Na tym dogmacie bazuje sztuczne doświetlanie roślin i błędem jest poprawianie Natury przez selekcję światła.

(kolortrawy.pdf)

*

Scholastyczny diabeł siedzi w szczegółach (rozwiniecie do dogmatu 8 / str.49)

- Czy żółty przedmiot (Y) selektywnie odbija monochromatyczną barwę widma światła Y ?

widmo optyczne - fiz. rozkład natężenia promieniowania widzialnego uzyskany w wyniku jego rozszczepienia na jednobarwne składowe (którym odpowiadają określone długości fal) za pomocą przyrządów spektralnych, np. monochromatora czy spektrografu optycznego;

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/widmo-optyczne;3995492.html>

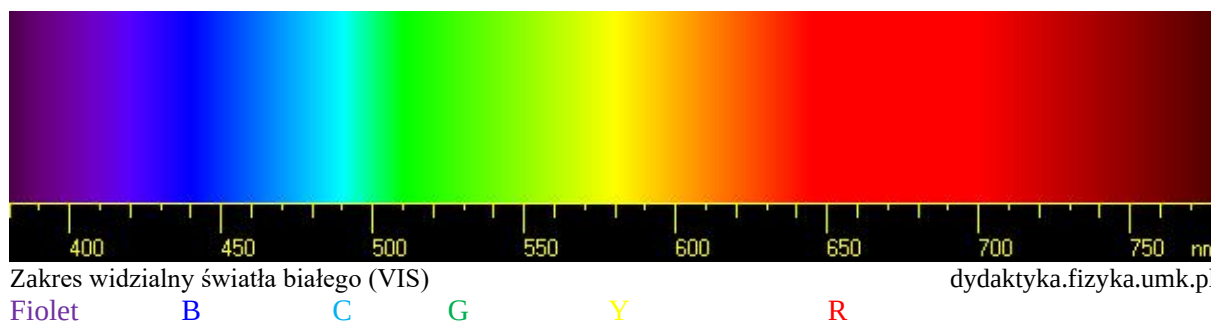
dyspersja światła, rozszczepienie światła - rozkład widmowy światła złożonego (np. białego) na składowe jednobarwne w wyniku dyfrakcji, interferencji lub załamania.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/dyspersja-swiatla;3895537.html>

Barwa wywołana promieniowaniem o ściśle określonej długości fali zwie się barwą prostą (widmową, spektralną, monochromatyczną); barwami prostymi są kolejne barwy tęczy.

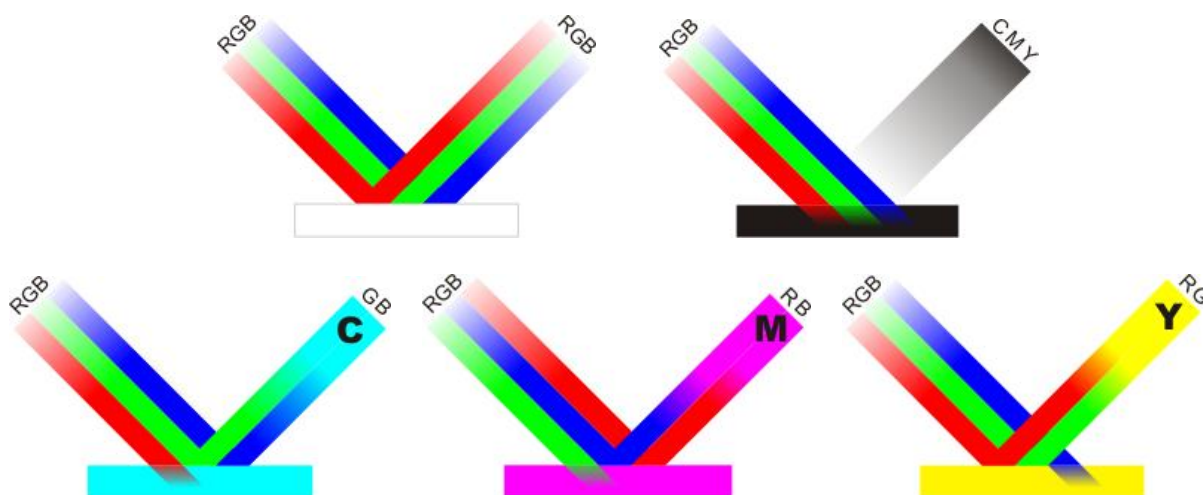
Przyczyną zabarwienia ciał jest selektywna (występująca intensywnie tylko dla pewnych długości fal) absorpcja, odbicie lub transmisja światła.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa;3874753.html>

monochromatyczność promieniowania - termin używany na określenie promieniowania elektromagnetycznego o **jednej, ustalonej częstotliwości**; promieniowanie monochromatyczne wydzielone z promieniowania o złożonym widmie w rzeczywistości charakteryzuje się tylko pewnym **stopniem monochromatyczności, tj. składa się z wielu fal o częst. z pewnego przedziału**; m.p. jest tym większa, im mniejsza jest szerokość tego przedziału; do wydzielania światła monochromatycznego ze światła o widmie złożonym służą **filtry opt.**, a w szczególności monochromator; źródłem promieniowania monochromatycznego są lasery.
<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/monochromatycznosc-promieniowania;3943045.html>

barwa ciała - zabarwienie ciała wynikające z: **selektywnego odbicia światła** (tzn. odbicia fal o określonych długościach; barwa ciała w świetle odbitym), selektywnego przepuszczania światła (barwa ciała w świetle przepuszczonym), interferencji światła (barwy interferencyjne).
<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa-ciala;3874754.html>

„Kolor przedmiotu jest kolorem części światła odbitego od tego przedmiotu. Trzeba jednak stale pamiętać o tym, że same **przedmioty nie mają koloru**, a tylko różną zdolność pochłaniania fal wywołującej w oku wrażenia kolorów.”
historiasztuki.com.pl/NOWA/30-00-01-KOLOR.php

Barwy selektywnie absorbowane i odbijane dają całe spektrum światła białego (dopełniają się).

Pytania:

- jeżeli widmo światła białego składa się z barw **monochromatycznych** i jedną z nich jest **barwa żółta Y**(~580 nm), to dlaczego graficzny schemat selektywnej absorpcji i odbicia barw widma światła przez przedmiot **żółty (Y)** nie odbija barwy widmowej **Y**, ale barwy **R i G** ?
- czy selektywne odbicie barwy widma **Y** polega na **pomijaniu** barwy widma odpowiadającej **żółtemu** kolorowi przedmiotu?
- jeżeli widmo światła składa się z min. 6 barw monochromatycznych, to dlaczego w zjawisku selektywnej absorpcji i odbicia biorą udział tylko 3 barwy **RGB** ???

Ścisły zakres widma **czystej barwy żółtej Y** to ~570-590 nm (580 nm). Przedmiot o kolorze **żółtym** w średnim neutralnym świetle białym, wg nauki powinien **selektywnie odbijać ten zakres widma!**

Scholastycy twierdzą, że **żółty** przedmiot selektywnie odbija inne monochromatyczne barwy widma: **R 700 nm** (~625-740 nm) i **G 546 nm** (~500-560 nm).

Jeżeli **żółta barwa widma Y** ma ustaloną częstotliwość i dł. fali **580 nm**, to dlaczego **żółty przedmiot** selektywnie odbija fale o innych dł. : **700 nm** i **546 nm** ?

Jakie zakresy widma selektywnie odbija żółty przedmiot : zakres Y, czy G i R ?

Jakie zakresy widma selektywnie odbijają przedmioty w kolorze C i M ?

Czy barwy C, M, Y są jednobarwne, czy dwubarwne?

(filtrbarwny.pdf / str.29)

3 barwy proste wybrane tak, że po zmieszaniu dowolnych 2 spośród nich nie jest możliwe uzyskanie trzeciej, nazywa się **barwami podstawowymi**. <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa;3874753.html>
! Powyższa definicja nikogo nie zastanowiła, że **barwy widma Y i C** może nie są **monochromatyczne**, ale powstają z **podstawowych barw światła RGB**? *dogmatyzm!*

$$R + G = Y \quad G + B = C \quad R + B = M$$

Synteza dwóch różnych barw jednobarwnych nie może tworzyć barwy jednobarwnej!

Barwa jednobarwna nie może się składać z innych barw! *oczywista oczywistość*

Barwa pochłaniana z barwą odbijaną powinny dopełniać się do światła białego W (barwy dopełniające muszą „pokrywać” cały zakres widma).

Jeżeli **żółta barwa** przedmiotu wynika z selektywnej absorpcji barwy **niebieskiej B**, to:

barwa B (420-455 nm) + **barwa Y** (570-590 nm) $\neq$ **światło białe** (380-780 nm)

w zjawisku selektywnej absorpcji bierze udział tylko 55 nm z 400 nm? a gdzie 345 nm???

wniosek: *fizyka podaje błędne zakresy widma światła!*

W **RTK** i realu, **światło białe** składa się tylko z **3 nakładających się na siebie zakresów RGB**, które po rozszczepieniu załamują się jako **całe zakresy, pod 3 różnymi kątami**.

Barwy widmowe **Y, C** powstają z nakładania zakresów podstawowych – są więc **dwubarwne!**

W świetle białym są tylko 3 barwy jednobarwne: czerwona R, zielona G i niebieska B.

(filtrbarwny.pdf / str.19)

• **Czy żółty przedmiot selektywnie odbija barwę widma Y, a całkowicie pochłania barwę B?**

Jeżeli wg. fizyki barwa przedmiotu wynika z selektywnego odbicia i pochłaniania barw widma światła, to dlaczego w świetle białym **pozbawionym barwy przedmiotu** (dopełniającym), światło odbite zawiera barwę przedmiotu?

przedmiot **Y** + światło **B** = odbite światło szare **Grey** (jasność **RGB** po ~50 %)

w świetle **odbitym** jest barwa **Y (R+G)** o 50 % jasności, mimo że nie ma jej w świetle padającym!

Jeżeli przedmiot **Y** całkowicie **pochłania** światło **B**, to dlaczego w **świecie odbitym** jest barwa **B**?

wniosek: *zjawisko selektywnego odbicia i selektywnej absorpcji światła nie istnieje!*

Jeżeli scholastycy twierdzą, że istnieje to muszą to udowodnić! gdzie są dowody?

Jeżeli w świetle padającym nie ma barwy przedmiotu a jest w świetle odbitym, to dowodzi to realności koloru przedmiotu!

(koloryprzedmiotow.pdf / str.18,45,46)

Realny kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

* * *

Katastrofa w czerni i logice!

Katastrofa w czerni wynika z istniejącej od 400 lat błędnej newtonowskiej fizyki barwy. Błędne, nie zweryfikowane dowodowo dogmaty (str.39) wpędziły dogmatyków w labirynt scholastycznych fantasmagorii, z którego nie potrafią wyjść do dzisiaj, a po ukazaniu się w 2011 r. **RTK**, ignorując nowe fakty naukowe obawiając się zdemaskowania i kompromitacji, i z uporem maniaka bronią dogmatów! Tak pogmatwali prosty problem, że aby go odkręcić trzeba będzie fizykę barwy i koloru napisać od początku, czego realną podstawą jest **Realna Teoria Koloru 2010**.

Nauka zażarcie zwalczająca pseudonaukę, sama stała się źródłem pseudonaukowego dogmatyzmu i scholastycznej ciemnoty! Głoszona od stuleci pseudonaukowa bajka nobilitowana została do uznanej powszechnie wiedzy naukowej, a scholastyczni dogmatycy chodzą w aureoli Autorytetów!

Co więc wyedukowali szacowni uczeni mędracy w czerni?

Czerń – barwa nie mająca odcienia (achromatyczna) i o zerowej (lub bliskiej zera) jasności. Jest to barwa ciał, których powierzchnia **pochłania** niemal całe promieniowanie widzialne, jakie na nią pada;
encyklopedia.pwn.pl/haslo/czern;3889565.html

Fizyka powstawania barw przedmiotów, wg scholastyków wynika ze **zjawiska selektywnej absorpcji i odbicia** „bezbarwnych” barw widma światła białego przez bezbarwne przedmioty. Widoczna barwa jest selektywnie odbijana, a pozostałe barwy widma są całkowicie pochłaniane przez przedmiot. Przedmioty **białe** odbijają wszystkie barwy widma, a przedmioty **czarne** całkowicie je pochłaniają.

RTK dowodzi, że zjawisko selektywnej absorpcji nie istnieje w rzeczywistości, gdyż:

- przedmioty mają rzeczywiste kolory
- światła mają realne barwy
- przedmioty odbijają każdą padającą barwę światła, co wyklucza selekcję odbicia.
- to nie przedmioty wybierają światło, ale to światło wybiera przedmioty – w realu istnieje zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania kolorów przedmiotów przez barwne światło.

Jeżeli zjawisko fizyczne nie istnieje, to zbudowana na nim teoria jest **falszywa** – **realnie nie istnieje!**

Jeśli w rzeczywistości nie ma zjawiska selektywnej absorpcji, to kolory przedmiotów nie wynikają z absorpcji światła! Dotyczy to także czarnych przedmiotów!

Scholastyka tłumaczy, że **czarny kolor przedmiotu** wynika z całkowitego pochłaniania światła i całkowitego braku odbicia! Całkowity brak światła to **ciemność**, zaś brak odbicia światła to **niewidoczność** przedmiotu. Czyli czarny przedmiot w świetle białym jest ciemnością w miejscu oświetlonym i zarazem jest niewidoczny !? Ciekawe połączenie dwóch absurdów!

W rzeczywistości przedmiot o **realnym kolorze czarnym**, nie jest ciemnością i jest widoczny, co rozwiewa oba absurdy.

W świetle nie ma ciemności, gdyż światło rozprasza (rozjaśnia) ciemność !

Przedmiot czarny w świetle białym ma realny czarny kolor !

Nie można całkowicie pochłoniąć nieprzerwanie emitowanego światła!

Przy **ciągłej emisji światła** słonecznego, niemożliwe jest jego całkowite pochłonięcie w wybranym i oświetlonym miejscu, gdyż światło ciągle emitowane nieustannie oświetla czarny przedmiot!

Ciągła emisja światła dowodzi braku całkowitej absorpcji światła przez czarny przedmiot!

Tam gdzie nieprzerwanie dociera światło, nie ma ciemności i całkowitej absorpcji!

Światło **nieprzerwanie emitowane** nie może zostać **całkowicie pochłonięte**, gdyż musiałoby przestać docierać do przedmiotu, co jest absurdem! Absurd ten jest także dowodem na **brak selektywnej absorpcji światła**, gdyż jeśli ciągle emitowane całe światło białe nie może być całkowicie pochłonięte, to dotyczy to także wszystkich jego barw składowych, czyli także **barwy dopełniającej** do koloru przedmiotu!

•

Całkowite pochłonięcie światła to nie barwa czarna, lecz brak światła czyli **ciemność** (0,0,0) – **ciemność wygląda czarno**, ale nie może być **kolorem powierzchni materialnego przedmiotu**.

Świat jest kolorowy i przedmioty wbrew i na złość scholastykom mają rzeczywiste kolory! Rzeczywiste kolory przedmiotów **ukazują się** w średnim neutralnym świetle dziennym (białym) i mają różną jasność – odbijają światło o różnej jasności. Najjaśniejsze są przedmioty **białe** – najciemniejsze **czarne**. Światłocien na przedmiocie ma w różnych punktach, różną jasność!

Czarne przedmioty to nie **ciemność w świetle**, ale przedmioty o realnym czarnym kolorze ukazujące się w świetle (jak pozostałe kolory). Światło białe zabarwia się czarną barwą przedmiotu i przedmiot odbija **czarną barwę światła** o jasności **RGB** w granicach (64,64,64) do (1,1,1).

Jasność (64,64,64) to 25 % jasności światła białego – nie znaczy to jednak, że czarny przedmiot pochłoniął 75 % jasności światła, lecz że **jasność czarnych przedmiotów jest niska**. Jasność czarnych przedmiotów w średnim neutralnym świetle dziennym, w **najciemniejszych** nie zacienionych miejscach, **nie spada poniżej** ~10 % jasności światła białego (25,25,25). Przedmioty o bardzo **głębokiej czerni** mogą schodzić poniżej tej wartości, np. **smoła, sadza** – czyli mogą być czarne przedmioty o **różnym nasyceniu czerni** (różnej jasności czarnego koloru). Na jasność czarnego koloru ma duży wpływ struktura jego powierzchni – powierzchnie **gładkie i lustrzane** lepiej odbijają światło, zaś powierzchnie **matowe i chropowate** rozpraszają światło w różnych kierunkach, co zmniejsza odbicie w kierunku **pomiaru**.

Jasność mierzonego światła odbitego zależy od wielu czynników, takich jak:

- jasności realnego kolor przedmiotu
- jasność padającego światła
- struktury powierzchni: gładka – porowata / matowa – lustrzana
- ustawienia przedmiotu względem źródła światła
- ustawienia miernika względem powierzchni i źródła światła (punkt pomiaru jasności)

Jak z powyższego widać, można wytworzyć materiał o bardzo niskiej jasności, a wybrany tendencyjnie **punkt pomiaru** może te wartości celowo **zaniżać**. Cały czas jednak, będzie to przedmiot o realnie czarnym kolorze – nie zaś ciemność w świetle! W scholastyce **mylenie czarnego koloru i czarnego światła z ciemnością, jest zasadniczym celowo ignorowanym błędem!** Przedmiot o jasności (1,1,1) jest jeszcze przedmiotem o kolorze czarnym, a nie ciemnością w świetle! W **ciągle emitowanym świetle**, w wybranym miejscu światło nie może zostać pochłonięte, a przedmiot nie odbijający światła (0,0,0) nie byłby czarny, ale **niewidoczny!** **To, że jest czarny dowodzi jego realnej czarnej barwy!**

Brak emisji światła, to **ciemność!** Brak odbicia światła, to **niewidoczność** przedmiotu!

Wg nauki, **widoczne jest tylko to promieniowanie, które nie uległo zaabsorbowaniu.**

Jeżeli widoczne jest tylko promieniowanie, które nie uległo zaabsorbowaniu, to promieniowanie całkowicie zaabsorbowane jest **niewidoczne!**

100 % absorpcji = 0 % odbicia

Czarna barwa światła odbitego nie wynika z całkowitego pochłaniania światła przez przedmiot, ani z częściowego (większościowego) pochłaniania światła, ale z **odbicia światła od realnie czarnego przedmiotu** – czarny przedmiot ukazuje się w świetle.

Jeżeli średnie **światło ukazuje rzeczywiste kolory przedmiotów, w postaci odbitego światła zabarwionego barwą przedmiotu, to od czarnego przedmiotu odbija się czarne światło.**

Dlaczego, jeśli w świetle nie ma ciemności, białe światło nie rozprasza czarnego światła odbitego? Nieustanne zabarwianie światła na czarno, dowodzi **realności czarnego koloru przedmiotu** – gdyby to była tylko **niematerialna ciemność** w oświetlonym miejscu, to zostałaby rozproszona (rozjaśniona światłem)!

Białe światło ukazuje realne kolory wł. – czarny przedmiot ukazuje się w świetle.

Czarna barwa światła to nie ciemność, ale światło barwne o niskiej jasności.

Czarna barwa to światło o czarnej barwie, tak jak zielona to światło o barwie zielonej.

Powierzchnia wyimaginowanego przedmiotu całkowicie pochłaniającego światło musi być ciemnością w świetle, która nie ulega zmianie – **ciemność** (0,0,0) jest zawsze taka sama i nie ma **odcieni!**

Jeżeli czarne przedmioty całkowicie pochłaniają światło, to dlaczego:

- istnieją przedmioty o różnej czerni - ich czerni ma różną jasność?
- jasność czerni tego samego przedmiotu ulega zmianie w świetle o różnej jasności?
- barwa czerni ulega zmianie w świetle o różnej barwie?

W realu czarny przedmiot ma rzeczywisty **czarny kolor** o wartościach **RGB** od (64,64,64) do (1,1,1).

Jeśli czarny guzik nie jest ciałem doskonale czarnym i nie pochłania całkowicie światła, to musi go częściowo odbijać – **odbijać czarne światło**, które wg scholastyki nie istnieje!

Wg fizyków czarny guzik prawie całkowicie pochłania światło i jednocześnie nie odbija czarnego światła! Jakie więc światło odbija czarny guzik – **światło szare?** Czy czarny guzik jest dla wszystkich zdrowych ludzi **czarny**, a tylko dla scholastyków **szary?**

Jeżeli **czarne światło** nie istnieje, to jaką barwę ma światło monitora o wartościach (64,64,64) do (1,1,1) ? Wg scholastyków jest to **szarość!** Nawet dzieci odróżniają **szare** od **czarnego**, a scholastycy barwy mają z tym wyraźny problem! Czy fizycy mają inną percepcję widzenia, niż przeciętny zdrowy człowiek?

Ciało, którego zdolność absorpcyjna jest mniejsza niż zdolność absorpcyjna **ciała doskonale czarnego**, lecz również nie zależy od długości fali, nazywa się **ciałem szarym**, zaś ciało o zdolności absorpcyjnej zależnej od długości fali – **ciałem barwnym**.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/cialo-doskonale-czarne;3886356.html

*Jak wynika z definicji, **CDC jest czarne!***

ciało doskonale czarne – ciało **całkowicie pochłaniające** padające nań promieniowanie niezależnie od długości (częstotliwości) fali, czyli o zdolności absorpcyjnej równej jedności w całym zakresie długości fal. [...] Zgodnie z prawem Kirchhoffa (promieniowanie cieplne) ciało doskonale czarne ma największą ze wszystkich ciał **zdolność emisyjną**, czyli jest ciałem promieniującym w danej temperaturze najwięcej energii. Widmo promieniowania ciała doskonale czarnego jest **widmem ciągłym**. [...] Ciało doskonale czarne jest pojęciem **teoretycznym**, w rzeczywistości występują ciała będące jego przybliżeniem.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/cialo-doskonale-czarne;3886356.html

Wszystkie **rozgrzane ciała** emitują promieniowanie elektromagnetyczne.[...] **Ciało doskonale czarne** całkowicie pochłania padające na nie promieniowanie elektromagnetyczne we wszystkich zakresach długości fali. Mówiąc inaczej, ciało doskonale czarne **nie odbija** wcale promieniowania elektromagnetycznego. Nie oznacza to wcale, że **ciało doskonale czarne jest czarne** ! Ciało doskonale czarne nie odbija **światła**, może natomiast je **emitować**.
stareaneksy.pwn.pl/podstawy_fizyki/?id=793

absorpcja światła – zamiana energii wiązki światła na inne rodzaje energii w wyniku oddziaływania z ośrodkiem; a.s. może prowadzić do jonizacji albo energetycznych wzbudzeń atomów lub cząsteczek ośrodka oraz do **zmiany temperatury** ośrodka.
encyklopedia.pwn.pl/haslo/absorpcja-swiatla;3865291.html

Planck starał się wyjaśnić **widmo** (czyli zależność natężenia światła od długości fali, czyli koloru światła) tzw. ciała doskonale czarnego. Widmo takiego „czarnego” ciała ma specyficzny rozkład – **ciągły**, jak kolory w tęczy przechodzące jeden w drugi. **Światło słoneczne ma właśnie widmo ciągłe, przypominające świecące, rozgrzane ciało czarne.**
dydaktyka.fizyka.umk.pl/Pokazy_2012/10.html

Jeżeli czerń wynika z całkowitej absorpcji a biel z całkowitego odbicia światła, a absorpcja światła przez czarne przedmioty powoduje wzrost temperatury ciała, to temp. przedmiotów czarnych musi być diametralnie wyższa niż przedmiotów białych.

•
Światło słoneczne podobno dociera do Ziemi w ponad 8 min., czyli pierwszy promień Słońca dotarł do Ziemi po 8 min., a teoretycznie Słońce zgaśnie na Ziemi po 8 min od ostatniego wyemitowanego promienia (Słońce będzie świecić na Ziemi jeszcze ponad 8 min. po zgaśnięciu? też ciekawy temat do weryfikacji !). Występuje 8 min. różnicy między emisją światła, a dotarciem światła do czarnego przedmiotu na Ziemi, które wg scholastyki jest całkowicie pochłaniane. Opóźnienie światła nie ma żadnego znaczenia, gdyż nieustająca emisja światła sprawia, że powierzchnia czarnego przedmiotu jest ciągle **nieprzerwanie** oświetlana – bez opóźnienia!

Pojedynek wszechczasów – czarny guzik kontra Słońce!

Dogmat całkowitego pochłaniania światła, na *chłopski rozum* jest absurdalny, gdyż jak mały **czarny guzik** może w siebie wchłonać ogromną ilość nieustannie emitowanego światła słonecznego? Gdzie to światło w guziku się zmieści i co się z nim dzieje? **Guzik nagrzewa się proporcjonalnie do ilości wchłoniętego światła** ??? Biały nie powinien się nagrzewać, a czarny nagrzać maksymalnie (ile?) – różnica temperatur powinna być **ekstremalnie duża**! Czy ktoś zmierzył temperaturę **czarnego i białego guzika** z tego samego materiału, w warunkach i **temp. pokojowej** (nie w słońcu)? Jeśli kolor przedmiotu wynika z absorpcji światła, to przedmioty muszą pochłaniać światło podobnie (proporcjonalnie) w słońcu i pomieszczeniu, gdyż tu i tu mają **ten sam kolor** - czy na pewno czarny guzik będzie dużo cieplejszy? Według prostych pomiarów w temp. pokojowej mają taką samą temperaturę, czyli **biały i czarny kolor nie wynika z absorpcji światła zmieniającej temperaturę ośrodka**! Czy w lodówce temperatura ciał, **biel i czerń** jest inna?

Jak czarny guzik może wchodzić w zrównoważoną reakcję fizyczną ze Słońcem o potężnym potencjale energetycznym?

Jeżeli czarny guzik całkowicie pochłania światło słoneczne, to dlaczego Słońce dalej świeci?

Udając, że nie widzimy pseudonaukowych absurdów, zobaczmy co dzieje się ze światłem oświetlającym czarny guzik? Aby guzik całkowicie pochłoniął ogromną ilość światła i stał się **czarną ciemnością**, musi to robić szybciej niż dociera światło – musi nadażyć go pochłaniać! Światło dociera bezpośrednio do powierzchni guzika i nagle fokus pokus znika, przepada, wsiąka – powierzchnia guzika staje się **ciemnością w świetle**! Jak to możliwe, że w nieustającym świetle widzimy ciemność powierzchni guzika? W miejscu gdzie światło dociera, nie ma ciemności – wystarczy zapalić latarkę w ciemności i tam gdzie dociera światło – ciemności nie ma (czarne przedmioty nie są wyjątkiem)!

Oświetlając czarny guzik zwykłą latarką – guzik też jest czarny, a opóźnienia nie ma! Światło dociera do guzika w tym samym momencie co jest pochłaniane – latarka powinna zgasnąć! A świeci dalej – nie do czasu pochłonięcia światła, ale do wyczerpania baterii!

...stawiam na Słońce, co potwierdza każdy poranek – scholastycy stawiają na guzik!

czarna główka szpilki, też podobno pochłania całe światło słoneczne!

w scholastyce barwy:

- czarna barwa wynika z całkowitego pochłaniania światła, jest ciemnością w świetle!
- czarne przedmioty pochłaniają całe światło słoneczne i są zmaterializowaną ciemnością!
- wartości **RGB** (0,0,0) to **black**, a (1,1,1) do (64,64,64) to **grey** – szarość!
- ciało doskonale czarne jednocześnie całkowicie pochłania i emituje światło!
- **CDC** nie musi być czarne, a tak w ogóle to nie istnieje!
- Słońce mimo że istnieje, jest **ciałem doskonale czarnym** o ciągłym widmie, które całkowicie pochłonęło światło wszechświata i rozgrzało się do białości!

... i jeszcze parę prostych naiwnych pytań:

„Nie oznacza to wcale, że **ciało doskonale czarne jest czarne!**”

- *Jeżeli wg dogmatyków, **czerni** jest wynikiem całkowitego pochłonięcia światła i jest **ciemnością** (0,0,0), a ciało doskonale czarne całkowicie pochłania światło, to takie **ciało musi być czarne!** Jeżeli niedoskonale czarne przedmioty uważane są za czarne, to przedmiot doskonale czarny nie może być nie czarny! Chyba, że nikt nam nie wmówi, że **białe jest białe, a czarne jest czarne?***

„Ciało doskonale czarne **nie odbija** światła, może natomiast je **emitować**.

Absorpcja światła powoduje zmianę **temperatury** ciała.”

- *CDC całkowicie pochłania światło, nagrzewa się i go emituje.*

Jeżeli CDC całkowicie pochłania światło, to nie może go emitować gdyż całkowicie pochłania!

„Ciało doskonale czarne (CDC) pochłania całą energię świetlną, która na nie pada i

wypromieniowuje ją w widmie ciągłym. **Planety i gwiazdy w pierwszym przybliżeniu są CDC.**”

vesta.astro.amu.edu.pl/Staff/Tkastr/I2A/I02-2p.pdf

- *jeżeli gwiazdy (Słońce) są CDC, to dlaczego świecą, jeśli wzajemnie pochłaniają swoje światło?*

„ciało doskonale czarne pochłania całkowicie padające promieniowanie.

ciało doskonale czarne całkowicie emituje pochłonięte promieniowanie.”

ftj.agh.edu.pl/~adamowski/wyklady_FW/r2.pdf

- *dlaczego **czarne przedmioty** prawie całkowicie pochłaniają światło słoneczne, **samoistnie** nie emitują światła pochłoniętego? Dlaczego taką zdolność ma tylko nie istniejące CDC ?*

Ciało doskonale czarne – pojęcie dla określenia ciała pochłaniającego całkowicie padające na nie promieniowanie elektromagnetyczne, niezależnie od **temperatury** tego ciała, kąta padania i widma padającego promieniowania. / ifpan.edu.pl/ON-2/on22/modernoptics/lectures/notatki/04widmo_em_print.pdf

Jeżeli **CDC całkowicie pochłania** promieniowanie elektromagnetyczne niezależnie od **temperatury własnej**, to nie może go emitować w temp. świecenia, gdyż go całkowicie pochłania!

Ciało po uzyskaniu temperatury świecenia, nie pochłania całkowicie światła gdyż go emituje!

Logiczny absurd : nie pochłania całkowicie bo emituje i nie emituje bo całkowicie pochłania!

Jeżeli ciało emituje światło, to nie jest CDC całkowicie pochłaniającym światło !

Jeżeli **CDC** całkowicie pochłania światło niezależnie od temperatury własnej, to dlaczego **sadza** w temp. pokojowej nie świeci światłem pochłoniętym i dlaczego temperatura sadzy nie jest zdecydowanie wyższa od temp. pokojowej (odpowiednio do skali zjawiska **całkowitej absorpcji**)?

Jeżeli wg. fizyków **CDC** całkowicie pochłania promieniowanie **niezależnie od temp. własnej**, to jest to logiczna sprzeczność **nie pozwalająca łączyć absorpcji światła, ze wzrostem temp. ciała!**

Fizycy zastrzegają, by **nie łączyć czarnej barwy z ciałem doskonale czarnym (CDC)**, choć sami odkrywczco powiązali czarną barwę z całkowitym pochłanianiem światła.

Jeżeli nie można łączyć **czarnej barwy z CDC**, to nie można również łączyć **CDC z absorpcją widzialnego promieniowania EM – światła!** *gdzie sens, gdzie logika?*

Twierdzenia szczegółowe wzajemnie się wykluczają! Jest to gmatwanie problemu świadczące o scholastycznym zagubieniu w temacie, gdyż nonsensów nie można logicznie połączyć!

Teoria nie istniejącego CDC powstała na błędnym założeniu, że **niedoskonałe czarne** przedmioty **prawie całkowicie** pochłaniają światło – czyli **doskonałe czarne** ciała muszą pochłaniać światło **całkowicie!** Geneza błędu leży u źródeł **błędnej teorii koloru**, twierdzącej że kolory przedmiotów są wynikiem selektywnej absorpcji światła, a **czern** jest to barwa ciał, których powierzchnia pochłania **niemal całe** promieniowanie widzialne, jakie na nie pada.

Faktycznie, **czarne przedmioty** mają rzeczywisty czarny kolor o **najniższej jasności**, która nie wynika z **absorpcji** światła, ale **odbicia** światła od realnie czarnego przedmiotu.

Teoria CDC jest całkowicie błędna, gdyż błędne są założenia teorii oprócz jednego – że Ciało Doskonałe Czarne nie istnieje !

Pojęcie **CDC** wprowadził G.R. Kirchhoff w 1859 r.

Promieniowanie **cieplne** ciała (absorpcja, emisja) ujęte w prawach Kirchhoffa, Stefana – Boltzmann, Wiena, Plancka sprawdza się jedynie w stosunku do **CDC**, które nie istnieje!

Pytania: *Jeśli CDC nie ma w rzeczywistości, czy w/w fikcyjne prawa opisują rzeczywistość?*

Czy prawa te, dotyczą też promieniowania świetlnego? Jak uzyskano widmo nieistniejącego CDC ?

Promieniowanie nieistniejącego CDC, zapoczątkowało rozwój mechaniki kwantowej – czy paradygmat fizyki jakim jest mechanika kwantowa także zbudowano na fikcji?

Jakie są dowody, że nieistniejące CDC całkowicie pochłania światło?

Jeżeli CDC nie istnieje, nie ma takich dowodów! absurd goni absurd! pseudonaukowa fizyka teoretyczna oderwana od rzeczywistości, w abstrakcyjnym matematycznym sosie! Czy scholastyczna bzdura, efekciarsko opisana matematycznie, staje się prawdą naukową?

Promieniowanie CDC :

$$\mathcal{R}(\lambda, T) = \frac{2\pi c^2 h}{\lambda^5} \frac{1}{e^{hc/(\lambda kT)} - 1}.$$

$$\mathcal{R}(T) = 2\pi c^2 h \frac{\pi^4 k^4 T^4}{15 h^4 c^4} = \frac{2\pi^5 k^4}{15 h^3 c^2} T^4,$$

$$\mathcal{R}(T) = \sigma T^4, \quad \text{gdzie } \sigma = \frac{2\pi^5 k^4}{15 h^3 c^2} = 5,670 \cdot 10^{-8} \text{ W}/(\text{m}^2 \cdot \text{K}^4)$$

stareaneksy.pwn.pl/podstawy_fizyki/?id=793

Czy fizycy gwarantują i ręczą za rzetelność i prawdziwość tych (i wielu podobnych) pokrętnych abstrakcyjnych wzorów i wynikających z nich „praw fizyki”? Czy może bawią się fizyką, matematyką i nauką, bo ktoś to zweryfikuje? **Fizyka nie mając empirycznych dowodów, zastępuje je wątpliwą nieweryfikowalną matematyczną abstrakcją?** Czy fizycy arogancko uważają wszystkich ludzi za ciemnych ignorantów, którym ex cathedra można wmówić wszystko? Rzeczywistość można próbować opisać matematycznie, ale fikcja fizyczno-matematyczna jest tylko fikcją!

Równanie matematyczne nie potwierdzone empirycznie, nie jest dowodem naukowym w fizyce!

Od 160 lat fizyka bazuje na nie istniejącym CDC !?

...nawet jeśli znamy podstawowe równania opisujące zachowanie się jakichś elementarnych składników materii, to nie jesteśmy w stanie rozwiązać tych równań w przypadku bardzo skomplikowanych układów...

...można by powiedzieć, że **umiemy opisać matematycznie tylko mały procent zjawisk we Wszechświecie!**

zapytajfizyka.fuw.edu.pl/pytania/czy-wszystkie-zjawiska-da-sie-opisac-matematycznie/

...mały procent zjawisk! a ile w tym procencie jest zjawisk nieistniejących, takich jak CDC ?

Fizycy kochają matematykę i dumni są, że tak dobrze się sprawdza. Niestety, tam gdzie nowych danych eksperymentalnych jest jak na lekarstwo, w wyborze hipotez górą biorą kryteria estetyczne. [...] Uważają, że ich matematyka zawiera element prawdy o naturze. Wierzą, że ich teorie są zbyt dobre, by nie były prawdziwe. [...] Nie potrafimy wyjaśnić, dlaczego nasz Wszechświat rządzi się takimi prawami, a nie innymi? **Nie wiemy, skąd biorą się zagadkowe, jak z kapelusza wyjęte, wartości parametrów w równaniach fizycznych?** [...] „To mało popularne – krytykować własne plemię. Ale w tym namiocie śmierdzi”, pisze Niemka o fizykach badających fundamenty natury. <https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/nauka/1773478,1,o-tym-jak-prawda-nam-sie-wymyka.read>

więcej str. 81

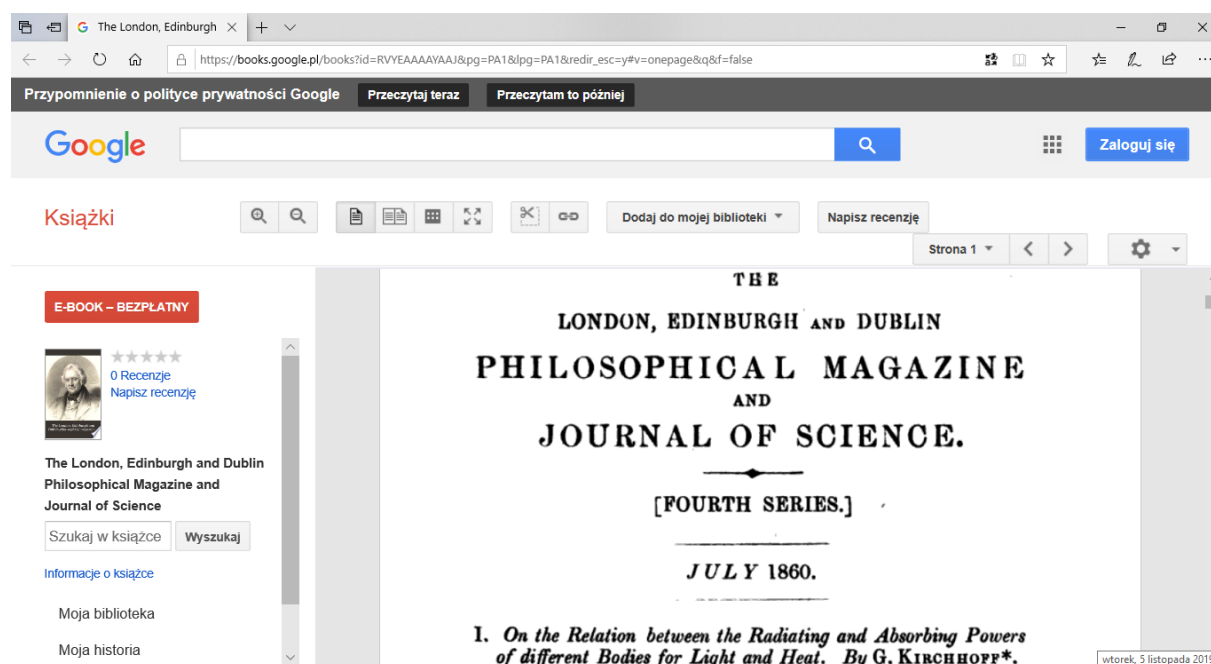
Jakie są dowody, że czarne przedmioty prawie całkowicie pochłaniają światło?

Jakie są dowody na istnienie teoretycznego Ciała Doskonale Czarnego?

Na jakich podstawach i faktach fizycznych bazuje mechanika kwantowa?

*

O związku między mocami promieniującymi i pochłaniającymi różnych ciał dla światła i ciepła. G. Kirchhoff 1860

str. 1

- A BODY placed within a covering whose temperature is the same as its own, is unaffected by radiation, and must therefore absorb as many rays as it emits. Hence it has long been concluded that, at the same temperature, the ratio between the radiating and absorbing powers of all bodies is the same, - it being, however, assumed that bodies only emit rays of one kind.

Tłumacz Google:

CIAŁO umieszczone w pokryciu, którego temperatura jest taka sama jak jego, nie jest narażone na promieniowanie i dlatego musi pochłaniać tyle promieni, ile emituje. od dawna stwierdzono, że w tej samej temperaturze **stosunek mocy promieniującej do absorpcyjnej wszystkich ciał jest taki sam**, przy czym zakłada się jednak, że ciała emitują promienie tylko jednego rodzaju.

- Taken in this way, the ratio of the radiating and absorbing powers of all bodies at the same temperature is the same.

TG: W ten sposób **stosunek mocy promieniującej i pochłaniającej wszystkich ciał w tej samej temperaturze jest taki sam.**

- All bodies emit rays, the quality and intensity of which depend on the nature and temperature of the bodies themselves.

TG: **Wszystkie ciała emitują promienie**, których jakość i intensywność zależą od natury i temperatury samych ciał.

str. 2

- When a body encounters rays from without it absorbs a portion of them and converts it into heat.

TG: **Gdy ciało napotyka promienie z zewnątrz, pochłania ich część i przekształca je w ciepło. !!!**

• Of this part is absorbed by the body the rest being partly reflected and partly transmitted Let the ratio of the absorbed to the incident rays be called A then A will represent the power of absorption of the body

TG: Z tej części jest pochłaniany przez ciało reszta jest częściowo odbijana i częściowo transmitowana Niech stosunek absorpcji do promieni padających nazywa się A, wtedy A będzie reprezentować siłę absorpcji ciała.

• The proof I am about to give of the law above stated rests on the supposition that **bodies can be imagined which for infinitely small thicknesses completely absorb all incident rays and neither reflect nor transmit any I shall call such bodies perfectly black or more briefly black bodies.**

TG: Dowód, który zamierzam podać prawo wyżej wspomniane opiera się na przypuszczeniu, że **można sobie wyobrazić ciała, które dla nieskończone małych grubości całkowicie pochłaniają wszystkie padające promienie i nie odbijają ani nie przekazują żadnych, nazywam takie ciała doskonale czarnymi lub, mówiąc krótko, ciałami czarnymi. !!!**

str. 3

• Then since the temperature of the body C remains constant the intensity of the incident rays which according to hypothesis it entirely absorbs must be equal to that of the emitted rays

TG: Ponieważ temperatura ciała C pozostaje stała, natężenie padających promieni, które zgodnie z hipotezą całkowicie pochłania, musi być równe natężeniu emitowanych promieni.

str. 13

• If a body a platinum wire for example be gradually heated up to a certain temperature it only emits rays consisting of waves longer than those of the visible rays Beyond that point waves of the length of the extreme red begin to appear and as the temperature rises shorter and shorter waves are added so that for every temperature rays of a corresponding length of wave are originated while the intensity of the rays of greater wave length is increased.

TG: **Jeśli ciało, na przykład drut platynowy, będzie stopniowo podgrzewane do określonej temperatury, emituje tylko promienie składające się z fal dłuższych niż fale widzialne. Poza tym fale punktowe o długości zaczyna pojawiać się ekstremalna czerwień, a wraz ze wzrostem temperatury dodaje się coraz krótsze fale, tak że dla każdej temperatury powstają promienie o odpowiedniej długości fali, podczas gdy intensywność promieni o większej długości fali wzrasta.**

• ...all bodies when their temperature is gradually raised begin to emit waves of the same length at the same temperature and therefore become red hot at the same temperature emit yellow rays at the same temperature &c The intensity of rays consisting of waves of a given length which different bodies emit at the same temperature may however be very different since it is proportional to the power of absorption of the body for waves of that particular length At the same temperature accordingly metal glows more brightly than glass and glass more brightly than a gas A body that remains perfectly transparent at the highest temperature never becomes red hot

TG: **...wszystkie ciała, gdy ich temperatura jest stopniowo podwyższana, zaczynają emitować fale o tej samej długości w tej samej temperaturze i dlatego stają się czerwony gorący w tej samej temperaturze emituje żółte promienie w tej samej temperaturze i c Intensywność promieni składających się z fal o danej długości, które różne ciała emitują w tej samej temperaturze, może być jednak bardzo różna, ponieważ jest proporcjonalna do siły pochłaniania ciała dla fal o tej określonej długości. W tej samej temperaturze odpowiednio metal świeci jaśniej niż szkło i szkło jaśniej niż gaz Ciało, które pozostaje idealnie przezroczyste w najwyższej temperaturze, nigdy nie staje się czerwone na gorąco.**

str. 15

• If the source of light employed is an incandescent body the intensity of the light it emits depends on its temperature the intensity for the same temperature being greatest when the body is perfectly black. I

TG: **Jeśli zastosowanym źródłem światła jest ciało żarowe, intensywność emitowanego przez niego światła zależy od jego temperatury, natężenie dla tej samej temperatury jest największe, gdy ciało jest idealnie czarne.**

https://books.google.pl/books?id=RVYEAAAAYAAJ&pg=PA1&lpg=PA1&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

A **black body** or blackbody is an idealized physical body that absorbs all incident electromagnetic radiation, regardless of frequency or angle of incidence. (It does not only absorb radiation, but can also emit radiation. The name "black body" is given because it absorbs radiation in all frequencies, not because it only absorbs.) **A white body is one with a "rough surface that reflects all incident rays completely and uniformly in all directions."**

Transmission, absorption, and reflection:

A body's behavior with regard to thermal radiation is characterized by its transmission τ , absorption α , and reflection ρ .

The boundary of a body forms an interface with its surroundings, and this interface may be rough or smooth. A nonreflecting interface separating regions with different refractive indices must be rough, because the laws of reflection and refraction governed by the Fresnel equations for a smooth interface require a reflected ray when the refractive indices of the material and its surroundings differ. [20] A few idealized types of behavior are given particular names:

An **opaque body** is one that transmits none of the radiation that reaches it, although some may be reflected. [21]
[22] That is, $\tau=0$ and $\alpha+\rho=1$

A **transparent body** is one that transmits all the radiation that reaches it. That is, $\tau=1$ and $\alpha=\rho=0$.

A **grey body** is one where α , ρ and τ are uniform for all wavelengths. This term also is used to mean a body for which α is temperature and wavelength independent.

A **white body** is one for which all incident radiation is reflected uniformly in all directions: $\tau=0$, $\alpha=0$, and $\rho=1$.

For a **black body**, $\tau=0$, $\alpha=1$, and $\rho=0$. **Planck offers a theoretical model for perfectly black bodies, which he noted do not exist in nature:** besides their opaque interior, they have interfaces that are perfectly transmitting and non-reflective. [23]

Kirchhoff's perfect black bodies

Kirchhoff in 1860 introduced the theoretical concept of a perfect black body with a completely absorbing surface layer of infinitely small thickness, but Planck noted some severe restrictions upon this idea. Planck noted three requirements upon a black body: the body must (i) allow radiation to enter but not reflect; (ii) possess a minimum thickness adequate to absorb the incident radiation and prevent its re-emission; (iii) satisfy severe limitations upon scattering to prevent radiation from entering and bouncing back out. **As a consequence, Kirchhoff's perfect black bodies that absorb all the radiation that falls on them cannot be realized in an infinitely thin surface layer, and impose conditions upon scattering of the light within the black body that are difficult to satisfy.**

https://en.wikipedia.org/wiki/Black_body#cite_note-1

Blackbody, in physics, a surface that absorbs all radiant energy falling on it. The term arises because incident visible light will be absorbed rather than reflected, and **therefore the surface will appear black**. The concept of such a perfect absorber of energy is extremely useful in the study of radiation phenomena.

<https://www.britannica.com/science/blackbody>

ciało doskonale czarne - ciało **całkowicie pochłaniające** padające nań promieniowanie niezależnie od długości (częst.) fali, czyli o zdolności absorpcyjnej równej jedności w całym zakresie długości fal.

Zgodnie z prawem Kirchhoffa (**promieniowanie cieplne**) ciało doskonale czarne ma **największą ze wszystkich ciał zdolność emisyjną**, czyli jest ciałem promieniującym w danej temperaturze największą energię. Widmo promieniowania ciała doskonale czarnego jest **widmem ciągłym**.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/cialo-doskonale-czarne;3886356.html>

Kirchhoff pracował nad teorią promieniowania ciał. W 1859 sformułował prawo stwierdzające istnienie **związku między emisją i absorpcją promieniowania cieplnego**, znane jako Kirchhoffa prawo promieniowania. Stanowi ono, że stosunek zdolności emisji promieniowania ciała i zdolności absorpcji jest funkcją długości fali promieniowania i temperatury ciała. Prawo to umożliwiło wyjaśnienie powstawania widm pierwiastków. Uczony wprowadził też pojęcie ciała **doskonale czarnego**, tj. wyidealizowanego ciała, które całkowicie pochłania padające nań promieniowanie niezależnie od długości fali, czyli o zdolności absorpcyjnej równej jedności w całym zakresie długości fal. (Zagadnienie promieniowania ciała doskonale czarnego było badane przez wiele lat, a wyjaśnienie podał dopiero Max Planck w 1900, wprowadzając teorię kwantów i **hipotezę kwantowego procesu emisji i absorpcji światła.**) !!!

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Kirchhoff-Gustav-Robert;3922392.html>

promieniowanie - fiz. fale lub cząstki emitowane przez układ materialny; także sam proces emisji.

Zależnie od natury emitowanych cząstek rozróżnia się **promieniowanie elektromagnetyczne, promieniowanie jądrowe oraz promieniowanie energii fal sprężystych** (podział niezbyt precyzyjny, gdyż jądra atomowe mogą emitować promieniowanie elektromagnetyczne - promieniowanie γ).

promieniowanie elektromagnetyczne o długości fal zawartych w granicach 0,4–0,76 μm jest promieniowaniem widzialnym; promieniowanie widzialne wraz z promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym stanowi promieniowanie optyczne (**światło**). **Jednym z rodzajów promieniowania elektromagnetycznego jest promieniowanie cieplne (temperaturowe, termiczne), emitowane przez każde ciało o temperaturze wyższej od bezwzględnego zera; jeśli temperatura ciała jest wyższa od ok. 500°C, promieniowanie to staje się widzialne.** W rozważaniach teoretycznych ważne jest promieniowanie ciała doskonale czarnego.

W wyniku oddziaływania z materią promieniowanie może zostać całkowicie lub częściowo pochłonięte (absorpcja).

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/promieniowanie;3962646.html>

! Światło - promieniowanie optyczne, fiz. promieniowanie elektromagnetyczne o fali długości od ok. 380 nm (fiolet) do ok. 760 nm (czerwień), wykrywane przez **oko ludzkie (wzrok)**; przez światło rozumie się zwykle, oprócz promieniowania **widzialnego**, również promieniowanie **podczerwone** i promieniowanie **nadfioletowe**.

Najsilniejszymi źródłami światła docierającego do Ziemi są **gwiazdy**, przy tym największe natężenie ma promieniowanie pochodzące od **Słońca**; źródłami światła są również inne ciała wysyłające światło w wyniku np. wzbudzenia termicznego (np. żarówka), elektrycznego (lampa wyładowcza), absorpcji promieniowania (lampa fluorescencyjna), reakcji chemicznej (np. niektóre organizmy żywe).

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/swiatlo;3984392.html>

W 1800 roku fizyk **William Herschel** umieścił termometr rtęciowy w widmie optycznym uzyskanym z pryzmatu. Eksperyment ten pozwolił mu zmierzyć ilość energii cieplnej przenoszonej przez poszczególne kolory światła. Ku jego zaskoczeniu okazało się, że **termometr najbardziej rozgrzewa się, gdy znajdzie się na nieoświetlonym polu poniżej czerwonego koloru**. Doszedł do wniosku, iż istnieje **niewidzialne dla oka promieniowanie „podczerwone”**, które transmituje ciepło w postaci niewidocznej fali świetlnej.

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Podczerwień>

! promieniowanie podczerwone, promieniowanie IR, promieniowanie infraczerwone, podczerwień, fiz. promieniowanie elektromagnetyczne o fali długości 0,76–ok. 2000 μm , **nie wywołujące wrażenia wzrokowego** u człowieka;

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/promieniowanie-podczerwone;3962663.html>

Słońce - główne źródło energii docierającej do Ziemi. Słońce jest ciałem gazowym o kształcie prawie kulistym. Jego warstwy powierzchniowe składają się w przeważającej części z wodoru (72% masy), helu (ok. 26%). Źródłem energii promieniowanej przez Słońce są **reakcje termojądrowe przemiany wodoru w hel**, zachodzące w jego wnętrzu, zwłaszcza przemiany tzw. cyklu proton–proton.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Slonce;3976530.html>

ogień – suma obserwowalnych zjawisk towarzyszących **fizyczno-chemicznemu procesowi spalania**, a przede wszystkim:

- **emisja promieniowania widzialnego – światła** w postaci charakterystycznych rozbłysków dynamicznie przemierzających się pod wpływem ruchów rozgrzanego powietrza, zwanych płomieniami;
- emisja promieniowania elektromagnetycznego dowolnej częstotliwości – **ciepła**;
- emisja akustyczna – dźwięki towarzyszące spalaniu: trzaski, syk itp.

Z fizyczno-chemicznego punktu widzenia ogień powstaje w wyniku gwałtownego procesu utleniania łatwopalnych gazów pochodzących z materiału palnego. Proces ten rozpoczyna się w momencie dostarczenia materiałowi palnemu wstępnego impulsu w postaci porcji energii (pochodzącej np. z płonącej zapalniczki) i jest następnie podtrzymywany przez samoczynne uwalnianie się energii cieplnej.

Płomień jest to mieszanina świecących gazów i cząstek ciał stałych (np. sadza). Energia powstająca w procesie spalania oprócz **energii cieplnej** i rozprasza się w postaci promieniowania elektromagnetycznego, w tym **energii świetlnej**, na którą składają się:

- **promieniowanie ciała doskonale czarnego, emitowane przez rozgrzane cząstki sadzy**
- **fotony** emitowane w wyniku przejść cząsteczek i atomów ze stanów wzbudzonych do stanów podstawowych.

Większa część powstającego promieniowania to promieniowanie **widzialne i podczerwone**.

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Ogie%C5%84>

płomień - strefa, w której następuje wydzielanie dużych ilości **ciepła** oraz emisja **promieniowania (zazwyczaj widzialnego)** w wyniku intensywnego łączenia się palnych gazów lub par substancji z utleniaczem, najczęściej tlenem (spalanie). W zależności od rodzaju spalanej mieszaniny i warunków początkowych spalania (temperatura, ciśnienie) powstające płomienie mają różną temperaturę, różną intensywność, a także różną barwę; np. płomień wodorowo-tlenowy jest prawie niewidoczny, płomień acetylenowo-tlenowy jest silnie świecący; intensywność świecenia płomienia wzrasta, gdy w płomieniu znajdują się cząstki stałe (np. sadza).

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/plomien;3958422.html>

absorpcja [łac. absorptio ‘wchłanianie’], fiz. **pochłanianie (całkowite lub częściowe) energii promieniowania elektromagnetycznego**, fal sprężystych lub promieniowania korpuskularnego (elektronów, neutronów, cząstek α i innych) przez ośrodek, w którym rozchodzi się to promieniowanie. Fizyczny mechanizm absorpcji zależy od rodzaju promieniowania i właściwości ośrodka. Absorpcja promieniowania **zwiększa energię ośrodka** — powoduje np. wzbudzenie jąder atomowych, atomów, cząsteczek i w konsekwencji może doprowadzić np. do reakcji jądrowych, zjawiska fotoelektrycznego, reakcji fotochemicznej, zwiększenia energii kinetycznej cząsteczek, powtórnej emisji promieniowania elektromagnetycznego (np. luminescencja) lub — w przypadku absorpcji fal sprężystych — zmiany struktury molekularnej (np. dysocjacja asocjatów). Miarą zdolności absorpcyjnej ośrodka jest współczynnik absorpcji; zależy on od rodzaju ośrodka i długości fali (częstości drgań) promieniowania, np. **metale pochłaniają bardzo silnie światło w całym zakresie widma [!!!]**, woda pochłania silnie podczerwień, a dla światła widzialnego i bliskiego nadfioletu jest prawie przezroczysta. Natężenie promieniowania przechodzącego przez ośrodek ulega osłabieniu wykładniczo (Bouguera–Lamberta prawo).

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/absorpcja;3865286.html>

! absorpcja światła - zamiana energii wiązki światła na inne rodzaje energii w wyniku oddziaływania z ośrodkiem; **a.s.** może prowadzić do jonizacji albo energ. wzbudzeń atomów lub cząsteczek ośrodka oraz do **zmiany temperatury ośrodka**.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/absorpcja-swiatla;3865291.html>

Czy ciepło to światło? Czy przedmiot nagrzewając się, pochłania światło czy ciepło?

Wiedza naukowa zależy od poprawnego opisu rzeczywistości – definicji podstawowych zjawisk fizycznych!

Jednym z rodzajów promieniowania elektromagnetycznego jest **promieniowanie cieplne** (temperaturowe, termiczne), emitowane przez każde ciało o temperaturze wyższej od bezwzględnego zera; jeśli temperatura ciała jest wyższa od ok. 500°C, promieniowanie to staje się **widzialne**.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/promieniowanie;3962646.html>

Słońce świeci i grzeje!

Podstawowymi właściwościami promieniowania słonecznego jest **jasność światła (światło – promieniowanie widzialne) i ciepło promieniowania (promieniowanie cieplne)**.

Emisja światła i ciepła słonecznego powstaje w wyniku reakcji termojądrowych w bardzo wysokich temperaturach (pow. 5000°K). Są to dwie różne właściwości fizyczne – **światło widać, a ciepło czuć** i można je od siebie oddzielić: przysłonić światło czując ciepło i odizolować ciepło widząc światło!

Temperatura jest niewidzialna!

Do 500°C ogrzewane ciała nie świecą, a są bardzo gorące i też emitują ciepło które może być pochłaniane przez inne ciała. Podgrzewane ciała zaczynają świecić w temp. powyżej 500° C, najpierw światłem czerwonym - żółtym - białym.

Światło jest to widzialna przejrzysta jasność, rozświetlająca ciemność i ukazująca świat naszym oczom – światło świeci widzialnym światłem!

Nauka, do **światła** zalicza **podczerwień i nadfiolet**, które są niewidzialne – nie są więc światłem! Podczerwień rejestrowana jest czujnikami ciepła, nie światła! Jest to **promieniowanie cieplne!** *Wiedza musi być logiczna i spójna!*

Aby ciało emitowało światło, nie musi go najpierw pochłoniąć!

Światło białe może powstać na wiele sposobów i nie musi to być wysoka temperatura reakcji, żarzenia, spalania. Można go otrzymać mieszając LED-y RGB, co jest powszechne w oświetleniu i wyświetlaczach obrazu. Białe światło LED nie nagrzeje ciała do temp. świecenia – potrzebna jest duża **energia cieplna**, czyli teoretyczna absorpcja światła nie spowoduje jego emisji.

CDC jest pojęciem teoretycznym !!! Teoria CDC zawłaszczyła realne widmo światła białego!

Fikcja wymieszana z faktami, nie tworzy Prawdy! Teoria powinna być zbudowana na faktach, a nie manipulować faktami! Teoria zbliża się do Prawdy, gdy opiera się na faktach i dowodach!

Słońce uważane jest za CDC ! Słońce nie jest CDC które całkowicie pochłania promieniowanie EM, gdyż samo jest **źródłem** jego emisji i nie musi nic pochłaniać. Ciepło Słońca jest pochłaniane na Ziemi, a światło ją oświetla *rozpraszając ciemnotę*.

To, że rozgrzana do białości podkowa ma podobne widmo do Słońca, nie dowodzi że Słońce jest podkową wykutą w kuźni i rozgrzaną na palenisku! Dowodzi, że ciała emitujące białe światło mają podobne widmo, ale nie dowodzi że są takie same!

Wzorcem widma nie jest nieistniejące CDC, ale widmo światła słonecznego (białego)!

Porównywanie widm ciał emitujących białe światło, nie dowodzi że ciała całkowicie pochłaniają promieniowanie słoneczne i są CDC (*które nie istnieją!*).

Choć absorpcja ciepła łączy się z emisją ciepła (i światła w temp. pow. 500°C), to nie wynikają z pochłaniania światła widzialnego. Ciało może mieć największą zdolność emisji, gdy ma największą zdolność absorpcji ciepła, a nie światła.

Kirchhoff swoje badania *O związku między mocami promieniującymi i pochłaniającymi różnych ciał dla światła i ciepła* połączył z błędną teorią koloru Newtona, twierdzącą że kolor ciał wynika z absorpcji światła słonecznego (ciała **czarne** prawie całkowicie pochłaniają światło) i **wyobrazil sobie** ciało całkowicie absorbujące promieniowanie słoneczne – **Ciało Doskonale Czarne**.

W tytule badań używa zwrotu *dla światła i ciepła* co sugeruje różnice, jednak kolejne twierdzenia dowodzą że miesza i myli te pojęcia, co świadczy o braku jasności w temacie.

Gdy ciało napotyka promienie z zewnątrz, pochłania ich część i przekształca je w ciepło.

Pochłania światło i przekształca w ciepło, czy pochłania ciepło i nagrzewa się?

Czy uprawnione jest twierdzenie, że:

- ciało pochłaniając promieniowanie z zewnątrz, zamienia je w ciepło?
- ciała pochłaniając ciepło, pochłaniają światło?

A może ciepło zamieniane jest w światło, lub światło jest skutkiem wysokiej temperatury?

Czy gotując jajko we wrzącej wodzie na gazie, jajko pochłania wodę, gaz, światło płomienia, czy tylko ich ciepło (energię cieplną)?

Pochłanianie ciepła nie jest pochłanianiem światła!

Ciało nie pochłania światła emitując ciepło, ale pochłania ciepło i warunkowo emituje światło!

Ciało w otoczeniu o wyższej temperaturze, nie pochłania promieniowania zamieniając go w ciepło, ale pochłaniając ciepło podnosi temperaturę własną! Ciepło nie może być przekształcone w ciepło (*logiczny bezsens*)! Ciepło przenika z ciała do ciała.

Nie można twierdzić, że ciała pochłaniając ciepło słoneczne, pochłaniają światło słoneczne.

Nauka zrównała promieniowanie **cieplne** z promieniowaniem **światlnym** (światłem) i wysnuła błędne wnioski, że jeśli przedmiot ogrzewa się to pochłania światło. Nowe wnioski dopasowano do błędnej teorii koloru Newtona. Dlatego **czarne** przedmioty uznano za prawie całkowicie pochłaniające światło, a **CDC** za całkowicie absorbujące. **Białe** przedmioty całkowicie odbijają światło, a **kolorowe selektywnie je absorbują**. Pomieszano pojęcia i różne właściwości promieniowania słonecznego, dopasowując do błędnych teorii naukowych (promieniowanie EM, światło, ciepło, emisja, absorpcja, CDC...).

Ciało, którego zdolność absorpcyjna jest mniejsza niż zdolność absorpcyjna **ciała doskonale czarnego**, lecz również nie **zależy od długości fali**, nazywa się ciałem **szarym**, zaś ciało o zdolności absorpcyjnej zależnej od długości fali - ciałem **barwnym**. <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/cialo-doskonale-czarne;3886356.html>

Aby utrzymać ciągłość wiedzy, połączono błędną teorię koloru Newtona z promieniowaniem cieplnym i bezkrytycznie adoptowano do fizyki kwantowej.

Fizyka kwantowa przejęła i utrwaliła XVII w. dogmaty fizyki barwy!

Kolory przedmiotów nie wynikają z absorpcji światła i ciepła, ale istnieją realnie.

Światło słoneczne nie jest selektywnie absorbowane i ukazuje rzeczywiste kolory Natury.

Realnie czarne przedmioty nie pochłaniają światła, ale je odbijają - RGB (64,64,64) do (1,1,1).

To, że ciało o **realnym czarnym kolorze** odbija do 25% jasności światła białego, nie znaczy że automatycznie pochłania 75% pozostałego światła! Światło słoneczne białe ukazuje realne kolory przedmiotów i ich realną jasność w świetle W, czyli 25% jasności światła białego. Czarny kolor jest najciemniejszy spośród wszystkich realnych kolorów – ma najniższą jasność.

Ciało doskonale białe – modelowe ciało całkowicie rozpraszające padające na nie promieniowanie elektromagnetyczne, niezależnie od temperatury i widma padającego promieniowania. Ciało takie ma zdolność absorpcyjną równą 0 i współczynnik odbicia równy 1. Zdolność emisyjna takiego ciała równa jest zeru.

Ciało doskonale białe jest przeciwieństwem ciała doskonale czarnego, które całkowicie pochłania padające nań promieniowanie. https://pl.wikipedia.org/wiki/Cia%C5%82o_doskonale_bia%C5%82e

Jeżeli Ciało Doskonale Białe całkowicie odbija promieniowanie, to czy można ugotować białe jajko, w białym mleku, w białym kubku?

Światło jest to słoneczne promieniowanie EM w zakresie 380-760 nm, które jest **widzialne przez oko ludzkie**. Pochłanianie światła musi więc być pochłanianiem światła widzialnego! Aby zachodziło pochłanianie światła, musi ono mieć bezpośredni kontakt z ciałem pochłaniającym – ciało musi „widzieć światło”! Ciała rozgrzane do 500° C są bardzo gorące i nie świecą światłem widzialnym, ale w kontakcie ze sobą absorbują swoje ciepło! Podobnie, ciało w szczelnym pojemniku, w gorącym słońcu nagrzewa się „nie widząc światła” – nie pochłania światła, a tylko jego ciepło!

Aby ciało (CDC) całkowicie pochłonęło światło i ciepło Słońca, Słońce musi zgasnąć i przestać grzać! Aby ciało (**ciało czarne**) prawie całkowicie pochłonęło światło i ciepło Słońca, Słońce musi prawie całkowicie zgasnąć i przestać grzać! Emisja promieniowania słonecznego jest nieprzerwana i teoretycznym skutkiem całkowitej absorpcji jest zgaszenie źródła światła. Nie wystarczy częściowe nagrzewanie się przedmiotów w świetle słonecznym do temp. ~50°C, przy niewielkiej różnicy temperatur przedmiotów **białych i czarnych** (z tego samego materiału!). Gdyby kolor białego i czarnego przedmiotu zależał od stopnia absorpcji promieniowania, różnica temperatur musiałaby być **ekstremalnie duża**, także w pomieszczeniu (cieniu) i temp. pokojowej 21°C. Proste pomiary tego nie

potwierdzają! Wystarczy logicznie porównać całkowitą absorpcję z całkowitym odbiciem – **jeśli przedmioty czarne prawie całkowicie pochłaniają promieniowanie słoneczne to muszą być bardzo gorące, a jeśli białe odbijają to muszą być zimne!** Nie może to być różnica kilku °C !!! Energia słoneczna **emitowana** jest nieprzerwanie i jej całkowita (i prawie całkowita) **absorpcja** jest logicznym absurdem, gdyż zjawiska te zachodzące jednocześnie wzajemnie się wykluczają.

Czarny vs Biały – który samochód w słońcu nagrzewa się bardziej?

Sprawdzili to podczas upałów studenci Politechniki Wrocławskiej – zobaczcie film:

<https://gazetawroclawska.pl/ktore-auta-latem-nagrzewaja-sie-najbardziej-zobacz-film/ar/c4-14255065>

temperatura karoserii w słońcu:

czarny Seat - 41°C biały Seat - 47°C

czarny VW - 38°C biały VW - 37°C

Biały nagrzewa się w słońcu i jest cieplejszy od czarnego?

Wyniki eksperymentów nie zawsze są jednoznaczne, zgodne z teorią i oczekiwaniami! Na wynik pomiaru ma wpływ wiele czynników: precyzyjność, miernik, kierunek i punkt pomiaru, identyczność powierzchni, rzetelność, obiektywność. Często dopasowuje się wyniki do teorii i wybiera korzystne pomiary!

Mimo rozbieżności teorii i eksperymentów, istnieją zjawiska fizyczne i pomiary temperatury wskazujące, że białe i czarne powierzchnie w różnym stopniu absorbują i emitują ciepło (nie światło!)

doświadczenie 12 i 13 / http://fizyka.net.pl/doswiadczenia/doswiadczenia_optyka.html

W dośw. 13 są wątpliwości, czy źródło ciepła ogrzewa obie butelki równomiernie?

Nie dowodzą one jednak, że **biały kolor** wynika z całkowitego odbicia **ciepła**, a czarny kolor z całkowitego pochłaniania! Tym bardziej nie dowodzą, że realny biały kolor przedmiotu wynika z całkowitego odbicia **światła**, a czarny z całkowitej absorpcji! Jest to **specyficzna właściwość ciepła realnych kolorów powierzchni**.

Rejestrowane w widmie światła białego promieniowanie **podczerwone**, nauka uważa za niewidzialne! A może jest to **czarna barwa widma światła**, która w ciemności jest słabo widoczna, ale zauważalna (filtrbarwny.pdf /s.6-17)? I może właśnie dlatego **czarne przedmioty bardziej się nagrzewają, gdyż najcieplejsza czarna barwa widma światła, najlepiej ogrzewa przedmioty czarne !**

Światło selekcjonuje realne kolory przedmiotów!

Przyczyną zabarwienia ciał jest selektywna (występująca intensywnie tylko dla pewnych długości fal) absorpcja, odbicie lub transmisja światła.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/barwa;3874753.html

Czerń – jest to barwa ciał, których powierzchnia **pochłania niemal całe promieniowanie widzialne**, jakie na nią pada;

encyklopedia.pwn.pl/haslo/czern;3889565.html

Black - in physics, what is perceived with the human eye when light is absent or when all wavelengths in the visible spectrum are absorbed.

britannica.com/science/black-color

White is what we see when all wavelengths of light are reflected off an object,

britannica.com/story/are-black-and-white-colors

Jeżeli kolor czarnego przedmiotu wynika z prawie całkowitej absorpcji światła, to dlaczego zbliżając światło latarki, przedmiot w miejscu absorpcji staje się prawie biały? Czyżby nie pochłaniał światła białego, a odbijał? Jak ten sam czarny przedmiot może równocześnie prawie całkowicie pochłaniać i odbijać światło? Odbicia światła białego od **czarnego matowego przedmiotu nie tłumaczy odbicie lustrzane, gdyż zabarwienie jasnością światła białego widoczne jest także z innych kierunków niż kierunek odbicia.**

Realny kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.

Intensywne białe światło rozjaśnia przedmioty do bieli – także przedmioty czarne!

W dogmatycznej nauce, pochłanianie ciepła jest pochłanianiem światła!

Jeżeli białe przedmioty nagrzewają się – absorbują promieniowanie cieplne, to ich kolor nie wynika z prawie całkowitego odbicia światła!

Jeżeli w świetle słonecznym i temp. 0°C, temperatura przedmiotów czarnych nie różni się znacznie od temperatury białych przedmiotów (z tego samego materiału), to czarny kolor nie wynika z prawie całkowitej absorpcji promieniowania, a biały kolor z całkowitego odbicia – realny kolor ciał nie wynika z absorpcji i odbicia światła!

W temp. ujemnych, przedmioty białe i czarne nie zmieniają koloru i mają tą samą temperaturę!

absorpcja światła – zamiana energii wiązki światła na inne rodzaje energii w wyniku oddziaływania z ośrodkiem; a.s. może prowadzić do jonizacji albo energ. wzbudzeń atomów lub cząsteczek ośrodka, oraz do zmiany **temperatury** ośrodka. encyklopedia.pwn.pl/haslo/absorpcja-swiatla;3865291.html

Jeżeli wg nauki, biała barwa ciała wynika z całkowitego odbicia światła, a czarna z całkowitej absorpcji światła, która powoduje wzrost temp. ciała, a w realu temp. jest zbliżona, to biały i czarny kolor ciała nie wynika z absorpcji światła, gdyż różnica temp. nie jest proporcjonalna do stopnia bieli i czerni, który musi wynikać ze skali absorpcji!

*

Jak tonący scholastyk Vantablacka się chwytą!

Scholastycy barwy nie mając dowodów na obronę dogmatów, desperacko szukają technologicznych nowinek, które powstrzymają upadek scholastycznej fizyki. Rzekomym **dowodem, że czarne przedmioty całkowicie pochłaniają światło**, jest **Vantablack** – **najczarniejszy** wyprodukowany parę lat temu materiał, który wg naukowców pochłania 99,965 % światła, czyli jest prawie **idealnie czarny!** Wytworzony został na folii aluminiowej z **nanorurek węglowych, ustawionych prostopadle do płaszczyzny folii, bardzo gęsto obok siebie**. Światło nie może się dostać do wnętrza nanorurek, a wnikając w szczeliny między rurkami, nie może się odbić w kierunku obserwatora.

W świetle nie ma ciemności! – oczywistość ta nie wyklucza w świetle miejsc, gdzie światło nie może dotrzeć i ich rozświetlić. Takimi miejscami są widoczne z zewnątrz ciemne wnętrza okien, bram i wszelkie inne mocno zacienione miejsca. Czyli ciemność w świetle w wybranych miejscach może być widoczna, ale nie dotyczy to powierzchni przedmiotów, a tylko miejsc gdzie światło nie dociera. Miejsca te nie pochłaniają światła, gdyż **nie można pochłoniąć światła które nie dociera do danego miejsca**. Tak jak, nie można pochłoniąć światła **ciągle emitowanego** (co opisałem powyżej).

Vantablack działa podobnie jak pojemnik z niewielkim otworem pokryty wewnątrz czarną sadzą – światło wpadając otworkiem poprzez **wielokrotne odbicie rozprasza się** i nie może wydostać na zewnątrz i dlatego **czerni otworu** jest wysoka, wyższa niż samej bardzo **czarnej sadzy**.

Producent materiału na swojej stronie surreynanosystems.com porównuje materiał z nanorurek węglowych (3,5 tys. razy cieńszych od włosa), do spaceru po lesie w którym drzewa mają ~3 km. wysokości (zamiast 10 m), co pokazuje obrazowo jak mało światła dociera do podłoża „lasu”. Informacje na stronie podają, że **typowe czarne powłoki pochłaniają ~90 % światła**, co zgodne jest z moimi obserwacjami że **jasność czarnych przedmiotów w świetle nie spada poniżej 10 % jasności światła białego!** Vantablack jest więc sztucznie wytworzonym wyjątkiem od reguły!

Wytworzenie materiału, którego struktura **tłumi falę odbitą** poprzez wielokrotne odbicie, lub nie pozwala dokładnie **rozświetlić** materiału o realnie niskiej jasności, jest **technologiczną sztuczką**. Głęboka czerni materiału nie wynika jednak z pochłaniania światła, ale z **realnie niskiej jasności czerni nanorurek węglowych których nie można rozświetlić w środku**. Światło nie może dostać się do **wnętrza nanorurek**, a skąpo wnikając w szczeliny między rurkami, ulega **zabarwieniu czernią** nanorurek, wielokrotnemu odbiciu między rurkami i rozproszeniu uniemożliwiającemu odbicie na **zewnątrz**. Oprócz tego, białe światło tworzy **czarny cień** w szczelinach, który padając na czarny kolor nanorurek **pogłębia ich czerni**.

Rurka jest dla światła trudno dostępną wnęką i aby ją rozświetlić w środku, światło musi wpadać w osi rurki – odchylenie od tej osi powoduje, że światło pada **skośnie** i środek rurki wypełnia **ciemność**. Efekt skośnego padania światła uzyskuje się przez **pofaldowanie materiału**, co widać na zdjęciach.

Występuje zbieg kilku czynników: **czarnego koloru rurek**, braku światła w ich wnętrzu, czarnego cienia pogłębiającego czerni, rozpraszania małej ilości światła między rurkami uniemożliwiającego odbicie na zewnątrz. Jak sam producent twierdzi, w **lesie czarnych nanorurek** panuje ciemność – nie wynika ona jednak z pochłaniania światła, ale niemożności dotarcia światła w głąb „lasu”.

W tym przypadku można pokusić się o stwierdzenie, że Vantablack jest **syntezą realnie czarnego koloru z ciemnością w „lesie nanorurek”**, czyli jest nie rozświetloną w środku **czarną „dżunglą nanorurek.”**

Jednak to, że jasność sztucznie wytworzonego materiału **Vantablack** spada dużo poniżej 10 % jest specyficzną technologiczną właściwością nie występującą powszechnie w naturze i materiał ten nie jest dowodem na całkowite pochłanianie światła przez **czarne przedmioty!** Struktura jego powierzchni (prostopadle do powierzchni ustawione rurki) w połączeniu z ich **rzeczywistym czarnym kolorem węgla**, utrudnia odbicie światła od powierzchni **w kierunku pomiaru**.

To, że światło nie dociera w głąb struktury i nie może się odbić na zewnątrz, nie dowodzi że jest całkowicie pochłaniane!

Od pojawienia się Vantablacka, Słońce nie przerwało emisji światła i ciepła!

Professor of Colour Science University of Leeds Stephen Westland, twierdzi:

It couldn't get much blacker

"This is the blackest material ever made. **Whereas most black materials reflect about 4% of the light (or more)** at all wavelengths, this new nano-material has really really low reflectance."

colourware.org/tag/black/ - strona Stephena Westlanda

"Stephen Westland, professor of colour science and technology at Leeds University, said traditional **black was actually a colour of light** and scientists were now pushing it to something out of this world. "Many people think **black is the absence of light. I totally disagree with that.** Unless you are looking at a black hole, nobody has actually seen something which has no light," he said. "These new materials, they are pretty much as black as we can get, almost as close to a black hole as we could imagine."

independent.co.uk/news/science/blackest-is-the-new-black-scientists-have-developed-a-material-so-dark-that-you-cant-see-it-9602504.html

*

Czy iluzje koloru dowodzą, że kolor jest iluzją? Czy realność rzeczywistości zewnętrznej zależy od jej obserwatora? Czy świat bez ludzi i zwierząt jest bezbarwny?

złudzenie optyczne – błędna interpretacja obrazu przez mózg pod wpływem kontrastu, cieni, użycia kolorów, które automatycznie wprowadzają mózg w błędny tok myślenia. Złudzenie wynika z mechanizmów działania percepcji, które zazwyczaj pomagają w postrzeganiu. W określonych warunkach jednak mogą powodować pozornie tylko prawdziwe wrażenia.

wikipedia.org/wiki/Z%C5%82udzenie_optyczne

iluzja

1. «wrażenie, że się widzi coś, czego w istocie nie ma»
2. «wiara w coś lub w kogoś albo przekonanie o czymś, niemające pokrycia w rzeczywistości»
3. «zniekształcone widzenie lub błędna interpretacja czegoś pod wpływem silnych emocji»

sjp.pwn.pl/slowniki/iluzja.html

złudzenia zmysłowe, iluzje zmysłowe, psychol. **zniekształcone lub błędne spostrzeżenia** wywołane utrudnionymi zewnętrznymi warunkami spostrzegania, określonym nastawieniem psychicznym postrzegającego podmiotu, np. zmęczeniem, lub specyficznymi właściwościami przedmiotów.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/zludzenia-zmyslowe;4001847.html

Newton swym autorytetem utrwalił w nauce dogmat, że realnie **kolory nie istnieją i są iluzją!**

Ciekawe, że przez 400 lat nikt nie weryfikował dogmatów fizyki barwy? Nawet dogmat musi być jakoś uzasadniony, szczególnie współcześnie. Z pomocą przyszły iluzje kolorów, które bezkrytycznie uogólniono.

Naukowcy posługują się **iluzjami percepcji wzrokowej** jako dowodem na nieistnienie kolorów. Definicja „iluzji” została sprytnie wzięta dosłownie: **iluzja to złudzenie, którego nie ma realnie!** Jeżeli iluzje percepcji nie są realne, to kolory nie istnieją realnie! Manipulacja znaczeń narzucająca fałszywe wnioski! Naginanie i nadinterpretowanie zjawisk, do potwierdzenia fałszywej teorii. Tylko co ludzka percepcja (obserwator) ma wspólnego z realną rzeczywistością zewnętrzną?

Czy niesłyszący daltonista w kinie ogląda czarnobiałą niemy film?

Aby wyznawców dogmatyzmu pozbawić złudzeń, że może jednak istnieją jakieś dowody które desperacko obronią i ocalą dogmaty fizyki barwy, należy rozwiać iluzję rzekomych dowodów.

Scholastyczny dogmatyzm nie mając twardych jednoznacznych dowodów, posługuje się złożonością percepcji koloru, manipulacjami wiedzą i faktami, tak by je zagmatwać i zmącić – by maksymalnie utrudnić ich rzetelną ocenę przez naiwną i bezkrytyczną opinię publiczną.

Jedynymi „dowodami” na dogmaty newtonowskiej fizyki barwy są błędne i zmanipulowane interpretacje fizycznych faktów, które autorytatywnie są „weryfikowane i falsyfikowane” za pomocą rzekomo **doskonalej metody naukowej**.

Choć barwy światła i kolory przedmiotów są rzeczywiste (realnie istnieją):

- ich występowanie i pojawianie się w naturze jest zróżnicowane.
- ich percepcja wzrokowa czasami w wyjątkowych warunkach i układach kolorystycznych bywa zaburzona, tworząc iluzję barwy i koloru.

Nieistnienie kolorów naukowo uzasadniane jest rzekomym zjawiskiem selektywnej absorpcji światła przez przedmioty (realnie nieistniejącym) – przedmioty są bezbarwne i selektywnie odbijają barwy widma światła białego. „Barwy widma” też są bezbarwne, a **iluzja koloru powstaje dopiero w mózgu**. Ponieważ nie widać pochłanianego światła, zjawiska nie można łatwo zweryfikować – wierzy się autorytetom na słowo!

Jakie są dowody na zjawisko selektywnej absorpcji światła?

Rzekomym „dowodem” na nieistnienie realnego koloru przedmiotu, jest **zmiennność koloru przedmiotu w różnych warunkach oświetlenia**. Główny dogmat definiuje wszystko i nikt nie docieka, że może przedmiot zmienia barwę odbitą przez wzajemne zabarwianie koloru przedmiotu barwą światła!

RTK :

- barwy światel (widma) i kolory przedmiotów są rzeczywiste!
- światło białe składa się z trzech podstawowych realnych barw RGB.
- przedmiot ma rzeczywisty kolor w optymalnym neutralnym świetle białym o średniej jasności, tzn. gdy nie jest rozjaśniony nadmiarem światła, ani ściemniony jego niedoborem.
... i gdy nie został zabarwiony barwnym światłem.
- realny kolor przedmiotu zabarwia się barwą światła, a światło odbite kolorem przedmiotu.
- istnieje zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów, przez realne podstawowe barwy światła RGB.
- światło białe ukazuje wszystkie realne kolory przedmiotów.

Kolejnym rzekomym dowodem na nieistnienie kolorów są barwy strukturalne.

iryzacja – tęczowanie, biol. ubarwienie strukturalne (gr. Iris ‘tęcza’) – zjawisko optyczne polegające na powstawaniu tęczowych barw w wyniku interferencji światła białego odbitego od przezroczystych lub półprzezroczystych ciał składających się z wielu warstw substancji o różnych właściwościach optycznych. Występuje m.in. na powierzchni minerałów, macicy perłowej, plamach cieczy (np. benzyny), bańkach mydlanych, a czasem w atmosferze – na chmurach.

Błyszczące metaliczne lub tęczowe ubarwienie zwierząt (np. ptaków, owadów, ryb, gadów) wywołane ugięciem, interferencją lub rozproszeniem światła w okrywach ciała, muszlach, szczecinkach, łuskach, piórach nazywane jest iryzacją lub ubarwieniem strukturalnym.

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Iryzacja>

Nie wynikają one z realnych pigmentów, ale ze struktury (nanostруктуры) powierzchni o właściwościach siatki dyfrakcyjnej tworzącej obserwowane barwy widma. Kolory nie wynikają z pochłaniania fragmentów widma (wg nauki!), ale z rozszczepienia i wzmocnienia wybranych realnych barw widma odbijanego światła.

Barwy te są realnymi odbitymi barwami widma światła – nie powstają w mózgu (mózg je obserwuje)!

Barwy widma tak jak kolory przedmiotów są rzeczywiste i istnieją realnie!

Według nauki tęcza jest bezbarwna, w odcieniach szarości!

Potencjalnym „dowodem” na wątpliwość koloru jest zmiennność ubarwienia niektórych zwierząt: chromatofory [gr. chrōma ‘barwa’, phorós ‘niosący’], chromatocyty, komórki barwnikowe, komórki pigmentowe, biol. u zwierząt komórki zawierające w cytoplazmie ziarenka barwnika (pigmentu), od których ilości i ułożenia zależy ubarwienie powłok skórnych zwierząt, u bakterii organelle zawierające barwniki fotosyntetyczne, mające zmienny wygląd w zależności od gat. i fizjol. stanu komórek, u sinic niekiedy synonim tylakoidów w chloroplastach; od ich ilości i ułożenia zależy obraz powłok skórnych wielu zwierząt, m.in. ryb, płazów, gadów; **zmiany ubarwienia, np. u kameleona, ośmiornicy, zachodzą gł. przez skupianie się i rozpraszanie pigmentu w komórkach chromatoforowych; są regulowane na drodze nerwowej, hormonalnej lub obu jednocześnie;** w zależności od rodzaju barwnika chromatofory dzieli się na: melanofory zawierające brązowe lub czarne barwniki — melaniny, ksantofory (lipofory), w których występuje barwnik żółty, chemicznie zbliżony do karotenów, erytrofory zawierające barwnik czerwony, oraz guanofory (irydofory, irydocyty, leukofory, ochrofory), w których cytoplazmie znajdują się kryształki guaniny dające barwy interferencyjne (mieniające się, tęczowe); u ssaków i człowieka chromatofory (melanocyty) występują gł. w tęczówce.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/chromatofory;4007865.html

Zmiany ubarwienia nie dowodzą, że ubarwienie jest iluzją!

Najczęściej prezentowanym pseudodowodem, są iluzje wzrokowe w percepcji koloru!

Jeżeli barwy światła i kolory przedmiotów są rzeczywiste, to **kolor jest właściwością światła i materii**. Świat zewnętrzny jest przez żywe organizmy doświadczany, **obserwowany** i odbierany, co sprawia że percepcja realnych barw i kolorów może ulegać zakłóceniom i iluzjom.

Iluzja jest to złudzenie wzrokowe, którego nie ma realnie – widzimy inaczej niż jest w rzeczywistości. Iluzja nie jest więc dowodem rzeczywistości, ale dowodem jej odbioru, czyli **percepcji** – zakłócenia percepcji obserwatora nie dowodzą nierealności obserwowanej rzeczywistości.

Iluzja wzrokowa nie jest dowodem właściwości obiektu, ale dowodem złudzenia w ich postrzeganiu. Nie można więc twierdzić, że kolory nie istnieją i są iluzją, ale że ludzki wzrok ma **czasem** problemy w postrzeganiu rzeczywistych kolorów! Czasem to nie zawsze – z wyjątków zrobiono regułę!

Kto będzie wnikał czy iluzja dotyczy percepcji wzroku, czy realnych kolorów?

Manipulacja polega na tym, że pojawiające się w wyjątkowych warunkach iluzje wzrokowe koloru są bezkrytycznie uogólniane i uważane za obiektywny dowód całkowitej iluzji zjawiska koloru – błędna interpretacja wyjątków uważana jest za regułę! Celowa manipulacja faktami, by uzasadnić dogmaty!

I nie ma odważnych, by to dostrzec – tak w praktyce działa **doskonała metoda naukowa!**

To, że naukowcy wizerunkowo i w kodeksach etyki deklarują rzetelność i uczciwe poszukiwanie prawdy, nie sprawia że tak jest w rzeczywistości! Metoda naukowa, choćby w teorii zbliżała się do doskonałości, ma jedno słabe ogniwo decydujące o jej rzetelności – jest nim człowiek, który się nią posługuje! *Ludzkie ego decyduje o wynikach!*

Jedynym wyjątkiem, że kolor jest iluzją tworzoną w mózgu, są kolorowe sny i wizje. Fenomen snów i wizji nie musi być iluzją i może wynikać z obserwacji pozazmysłowych, których prawdziwej natury nauka nie potrafi wyjaśnić. Doznania te nie dowodzą jednak, że świat jest bezbarwny, a kolory są iluzją wynikającą z selektywnej absorpcji widma światła!

Kolory są realne – nierealne są iluzje wzrokowe.

Ludzka percepcja wzrokowa czasem tworzy iluzję koloru!

Rzeczywistość materialna jest realna, a to jak odbierają ją nasze zmysły jej nie zmienia!

The color is not an illusion – the color is real !

Utytułowani Scholastycy w XXI w. ex cathedra autorytatywnie twierdzą, że świat bez ludzi i zwierząt jest bezbarwny, a kolory nie istnieją i są iluzją! Ani dowodów, ani zdrowego rozsądku! Cóż wymagać od scholastyki? *mroki średniowiecza...*

Kolorowa rzeczywistość istnieje niezależnie od scholastycznych dogmatów – nie znika po zamknięciu oczu i nie pojawia się po otwarciu! *Czyżby Projektant zapomniał o kolorze?*

scholastyka – formalistyczne rozumowanie odwołujące się do autorytetów i dogmatów, bezwartościowe naukowo. sjp.pwn.pl/szukaj/scholastyka.html

*

Czy Zjawisko Purkiniego zostało prawdziwie wyjaśnione przez naukę?

Norweski sąd uniewinnił polskiego kierowcę dzięki **zjawisku Purkiniego**. Norweskie media określają to zjawisko "magicznym". Mówiąc w ogromnym skrócie: **oko ludzkie nie jest w stanie skutecznie "obsługiwać" ciemnej i zacienionej drogi oraz wciąż jeszcze bardzo jasnego nieba jednocześnie**. Gdy dodatkowo "obiekt" jest czerwony i znajduje się na ciemnym tle, staje się on do ostatniego momentu "niewidzialny" na skutek efektu Purkiniego. Kolor czerwony jako pierwszy przestaje być widoczny dla ludzkiego oka w ciemnościach. **Zjawisko to jak się okazało jako pierwszy naukowo opisał Jan Evangelista Purkyně, czeski fizjolog i histolog.**

<https://auto.dziennik.pl/aktualnosci/artykuly/585234,zjawisko-purkiniego-purkiniego-kierowca-polak-sad-norwegia-wypadek-wyrok.html>

Purkyněgo zjawisko, przesunięcie Purkyněgo, **fizjol. zmiana wrażliwości na barwy podczas adaptacji oka do ciemności**, czyli przechodzenia z widzenia przy pełnym oświetleniu (fototopowego, za pomocą czopków) na widzenie przy skąym oświetleniu (skototopowe, za pomocą pręcików); np. **przy zapadającym zmroku przedmioty czerwone wydają się niemal czarne, a niebieskie — jasne**; jest to związane z przechodzeniem z widzenia przy pełnym oświetleniu (fototopowego, za pomocą czopków) na widzenie przy skąym oświetleniu (skototopowe, za pomocą pręcików) i z odmienną wrażliwością czopków i pręcików na różne zakresy widma słonecznego.

encyklopedia.pwn.pl/haslo/Purkyniego-zjawisko;3964617.html

Zjawisko Purkiniego – zjawisko z zakresu fizjologii widzenia, polegające na **zaburzeniu percepcji jasności barw przy słabym oświetleniu (przy tzw. widzeniu mezopowym)**. Nazwa pochodzi od odkrywcy tego zjawiska Jana Evangelisty Purkyniego, czeskiego fizjologa i histologa. Purkyně zauważył, że **przy adaptacji oczu do zmierzchu światło o krótkiej długości fali (na przykład niebieskie lub niebieskozielone) jest postrzegane jako jaśniejsze niż światło o długiej fali (czerwień)**. Pochodnym złudzeniem jest wrażenie, że **w słabym oświetleniu ruchome czerwone obiekty wydają się szybciej przybliżać niż takie same obiekty o barwie niebieskiej**. Wyjaśnienie tego zjawiska leży w budowie siatkówki oka ludzkiego. Siatkówka posiada dwa rodzaje receptorów wzrokowych – czopki i pręciki. Pręciki są znacznie bardziej czułe na światło, działają nawet przy bardzo słabym oświetleniu (jest to „widzenie pręcikowe”, inaczej **widzenie skotopowe**). Pręciki jednak nie rozróżniają barw. Dlatego przy słabym świetle widzimy świat czarno-biały. Czopki pozwalają rozróżniać barwy (jest to „widzenie czopkowe” lub **widzenie fotopowe**), lecz aby zaczęły reagować, w otoczeniu musi być odpowiednia ilość światła (co najmniej 6 luksów). Ludzkie oko ma trzy podstawowe rodzaje czopków, reagujących na fale o dużej, średniej i małej długości (czerwone, zielone, niebieskie). Gdy spada ilość światła w otoczeniu (np. zmierzchu), stopniowo wyłącza się widzenie fotopowe, widzenie skotopowe jest aktywne nadal. Przy tym **najszybciej przestają reagować na światło czopki odpowiedzialne za widzenie fal długich (czyli światła czerwonego)**. W efekcie gdy mamy do czynienia ze światłem o natężeniu od ok. 3 do 5 luksów barwa czerwona wydaje się nam czarna i znacznie ciemniejsza niż barwa niebieska o obiektywnie takiej samej jasności. Podczas dnia subiektywnie postrzegana jasność barw jest inna – światło czerwone wydaje się nam jaśniejsze niż obiektywnie tak samo jasne światło niebieskie.

Zjawisko Purkiniego jest po części odpowiedzialne za większą liczbę wypadków komunikacyjnych w trakcie zapadania zmierzchu. Ze względu na zmianę subiektywnie postrzeganej jasności i szybkości ruchu obiektywnie tak samo jasnych powierzchni, kierowcy inaczej oszacowują odległość i prędkość niż podczas dnia, co staje się przyczyną kolizji.

pl.wikipedia.org/wiki/Zjawisko_Purkiniego

https://en.wikipedia.org/wiki/Purkinje_effect

Widzenie mezopowe jest stanem upośledzonej pracy ludzkiego oka, w którym w miarę spadku natężenia oświetlenia wyłącza się najpierw działanie czopków wrażliwych na pasmo czerwone, a niewiele później przestają działać czopki z pasma zielonego. Ponieważ różnica czułości energetycznej pomiędzy tymi oboma rodzajami receptorów jest niewielka, stąd **widzenie mezopowe można traktować, jako obserwację otoczenia w barwach niebiesko-szarych, przy czym barwy od zielonej poprzez żółtą i pomarańczową aż do czerwonej są nie tylko odbierane jako szarość, ale także jest to szarość ciemniejsza niż by wydawać się to powinno**. Zaburzenia percepcji barw przy widzeniu zmierzchowym zostały opisane przez czeskiego fizjologa i histologa Jana Evangelistę Purkyniego i są nazywane "zjawiskiem Purkiniego".

pl.wikipedia.org/wiki/Widzenie_mezopowe

GT:

Badania Purkiniego nad widzeniem zostały początkowo zainspirowane Zur Farbenlehre (Teoria kolorów) opublikowaną w 1810 roku przez **Goethego**.

Zjawisko Purkiniego (znane również jako przesunięcie Purkiniego lub adaptacja do ciemności) zostało opisane w rozprawie doktorskiej z 1819 r., w rozprawie Commentatio z 1823 r., gdzie jest to sformułowane w tych prostych słowach: „**Intensywność oświetlenia ma wyraźny wpływ na jasność postrzeganych kolorów**”. Na przykład w świetle dziennym obiekty w kolorze zielono-niebieskim w warunkach słabego oświetlenia są widoczne jaśniej niż obiekty czerwone o tej samej intensywności (w świetle dziennym). Zjawisko adaptacji Purkiniego do ciemności można również sformułować w następujący sposób: **wraz ze spadkiem natężenia światła jasność obiektów czerwonych zanika szybciej niż obiektów zielono-niebieskich i odwrotnie**. Purkinje wyjaśnił tę obserwację, proponując, że **ludzkie oko ma dwa systemy wykrywania do rozróżniania kolorów, jeden w jasnych warunkach, a drugi w warunkach ograniczonego oświetlenia**. Zmiany w pozornej względnej jasności obiektów o różnych kolorach w odmiennych warunkach oświetleniowych można teraz wytłumaczyć różnym tempem adaptacji ludzkiego oka do światła i ciemności. Ta adaptacja jest przeprowadzana przez dwa różne typy fotoreceptorów w siatkówce: **pręciki**, które mają maksymalną czułość wykrywania przy długości fali 505 nm i pośredniczą głównie w widzeniu **nocnym** lub skotopowym, oraz **czopki**, które mają maksymalną czułość przy długości fali 555 nm i działają w **świecie dziennym** lub fotopowym widzeniu kolorów. Gdy widzenie czopków stopniowo przechodzi w widzenie pręcików w trakcie procesu adaptacji do ciemności (np. o zmierzchu), wrażliwość wizualna światła dziennego przesuwają się w kierunku krótszych długości fal, tak że obiekty zielono-niebieskie wydają się stosunkowo jaśniejsze niż czerwienie.

Termin „zjawisko Purkiniego” zaproponowali francuscy fizycy Jules Macé de Lepinay (1851–1904) i William Nicati (1851–1931) w 1882 r. Jednak obserwacja, że względna jasność kolorów widma światła została przez warunki oświetlenia został opisany przez starożytnego greckiego filozofa **Arystotelesa** (384-322 pne) w traktatach Meteorologica (51) i De Coloribus (52).

Leonardo da Vinci (1452-1519) odnosi się do zjawiska przesunięcia w tych jasnych słowach: „**Zieleń i błękit są niezmiennie zaakcentowane w półcieniu, żółty, czerwony i biały w jasnych częściach**” (8, 60).

<https://journals.physiology.org/doi/full/10.1152/advan.00068.2017>

Nauka tłumaczy, że zjawisko Purkiniego jest zaburzeniem percepcji wzrokowej i fizjologiczną zmianą wrażliwości na barwy podczas adaptacji oka do ciemności – upośledzeniem pracy ludzkiego oka.

Czy tak jest faktycznie?

Kolory natury widoczne są w świetle. Światło białe rozjaśnia-ukazuje realne kolory przedmiotów. Spadek jasności światła powoduje spadek jasności i nasycenia koloru przedmiotów i pogarsza ich widoczność. Światło barwne zabarwia i selektywnie rozjaśnia i ściemnia realne kolory. Cień tworzony jest przez światło i ma barwę dopełniającą do barwy światła (jest światłem o barwie dopełniającej).

Zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów przez realne barwy światła jest wyraźnie widoczne przy słabym świetle, o niskim natężeniu (str.9-11). Światło słoneczne o zmierzchu nasycą się barwą, od **żółtej** do **czzerwonej**. Cień z takiego światła ma barwę dopełniającą w odcieniach **niebieskich** – dlatego o zmierzchu (zachodzie Słońca za horyzont), wszystko w strefie cienia nabiera **niebieskawego zabarwienia**. Następuje **przejście ze światła żółto-czerwonego, do cienia (światła) niebieskiego**. Zgodnie z opisanym w RTK zjawiskiem selektywnego rozjaśniania i ściemniania, **czzerwony przedmiot oświetlony niebieskim światłem (cieniem) zabarwia się i uzyskuje czarną barwę odbitą**, co potwierdzają proste doświadczenia (str.11). **Niebieskie** przedmioty w tych warunkach zostają rozjaśnione.

Barwne światło zabarwia i selektywnie rozjaśnia i ściemnia realne kolory przedmiotów:

światła jednobarwne

- w świetle **R** rozjaśnianie kol. **R** oraz **M** i **Y** – ściemnianie : **G** i **B** oraz **C** (**G + B**)
- w świetle **G** rozjaśnianie kol. **G** oraz **Y** i **C** – ściemnianie : **R** i **B** oraz **M** (**R + B**)
- w świetle **B** rozjaśnianie kol. **B** oraz **C** i **M** – ściemnianie : **R** i **G** oraz **Y** (**R + G**)

światła dwubarwne

- w świetle **C** rozjaśnianie kol. **C**, **G** i **B** oraz **Y** i **M** – ściemnianie **R**
- w świetle **M** rozjaśnianie kol. **M**, **R** i **B** oraz **Y** i **C** – ściemnianie **G**
- w świetle **Y** rozjaśnianie kol. **Y**, **R** i **G** oraz **C** i **M** – ściemnianie **B**

„Magia” tego zjawiska wynika stąd, że **czzerwony** przedmiot w zachodzącym czerwonym świetle jest intensywnie **czzerwony**, a po zejściu Słońca za horyzont i przejściu w strefę **niebieskiego** cienia, nagle staje się **czarny**! Światła samochodowe o zmierzchu mają ograniczony zasięg i niedostatecznie oświetlają drogę i uczestników ruchu. Na ciemnym zmierzchowym przeniebieszczonym tle, czarny przedmiot jest prawie niewidoczny i „znika”! Podobnie pozostałe kolory ze ściemnianego zakresu. Ponieważ światło (cień) **niebieski** rozjaśnia realne kolory z zakresu barwy **B**, przedmioty takie są rozjaśniane.

Zjawisko selektywnego rozjaśniania i ściemniania realnych kolorów przedmiotów przez realne barwne światło RGB, zachodzi też w barwnych filtrach.

Filtr barwny nie filtruje światła, ale go zabarwia.

Kolorowe przedmioty obserwowane przez barwny filtr, zabarwiają się barwą filtra:

a – rozjaśniają i nasycają kolory mieszczące się w zakresie rozjaśniania barwy filtra.

b – przyciemniają kolory w zakresie dopełniającym do barwy filtra, do szarości – czerni.

Mimo iż wydaje się, że barwny filtr nie może powodować wzrostu jasności przechodzącego światła, obserwowane kolory przedmiotów z zakresu rozjaśniania są **wyraźnie jaśniejsze, nasycone, jaskrawsze** i „żywsze”, niż bez korekcji. Efekt wynika z nasycenia obserwowanego koloru barwą filtra i wzrostu kontrastów na tle kolorów selektywnie ściemnianych. Gdyby w pomiarach **jasność** realnie wzrastała, byłby to ciekawy efekt zjawiska selektywnego rozjaśniania i ściemniania w barwnych filtrach?

Im mniej światła tym gorsza widoczność! Filtr barwny wpływa na jasność przechodzącego światła - im ciemniejszy filtr barwny, tym mniej światła przepuszcza.

Barwny filtr przepuszcza światło o barwie filtra bez straty jasności.

Oprócz samego światła **białego W**, w jego widmie najjaśniejszą barwą jest barwa **Y**. Światło **żółte Y(R+G)** rozjaśnia wszystkie kolory, a ściemnia tylko kolor **B** do **czerni**! Dlatego **żółte filtry**, **żółte okulary** dla kierowców, mają lepsze barwne parametry korekcyjne i używane po zmierzchu (zachodzie) częściowo korygują powyższe zjawisko, **rozjaśniają i nasycają** wszystkie kolory, oprócz **niebieskiego B**, który staje się **czarny** znikając z pola wyraźnego widzenia.

- w świetle **Y** rozjaśnianie kol. **Y**, **R** i **G** oraz **C** i **M** – ściemnianie **B**

Korekcja widoczności o zmierzchu i w nocy filtrami barwnymi ma swoje poważne wady, gdyż obiekty w kolorze dopełniającym do barwy filtra stają się **szaro-czarne** i na ciemnym tle znikają z pola widzenia. Stosując **filtr żółty Y** obiekty niebieskie **B** stają się **czarne**. Zabarwienie **żółtą** barwą filtra, zmienia też inne kolory zasadnicze: kolor **C** staje się **G(C+Y)**, a kolor **M** staje **R(M+Y)**. Kolor **biały** staje się **Y**. Z **6** kolorów zasadniczych w ekstremalnych warunkach rozróżniane są tylko **3**: **Y, R** i **G**, a **B** staje się **K** i znika w tle. Zmieniają barwę **3** kolory zasadnicze **B, M, C** i kolor biały **W**, co poważnie zakłóca rozróżnianie obiektów po zmierzchu i w nocy! Żółty filtr jednocześnie ściemnia całą ciemnoniebieską scenerię do szarości - czerni.

Jak widać ten sam kolor może różnie wyglądać w dzień, o zmierzchu przed i po zachodzie Słońca. Im jaśniejszy kolor obiektu, tym lepsza (szybsza) jego widoczność w ciemności. Aby uniknąć znikania przedmiotów w mroku, użyte w znakach i oznaczeniach drogowych farby powinny być widoczne w możliwie każdych warunkach oświetlenia (dzień, zmierzch, noc):

- być możliwie najjaśniejsze (**W, Y, C, G, M, R, B, K**)
- nie być selektywnie ściemniane do szarości-czerni, ale selektywnie **rozjaśniane**, nawet kosztem częściowej zmiany barwy odbitej.

Światło białe **W (RGB)** rozjaśnia wszystkie realne kolory obiektów. Każda podstawowa barwa światła rozjaśnia kolory ze swojego zakresu, a ściemnia z dwóch pozostałych. Na granicy zakresów barw podstawowych **R, G, B** są barwy wspólne **C, M, Y** powstałe z ich mieszania. Zgodnie ze zjawiskiem selektywnego rozjaśniania i ściemniania, barwy podstawowe **R, G, B** rozjaśniają **3** realne kolory z **koła barw zasadniczych**, a ściemniają **3 kolory dopełniające** (str.11). Odpowiadające barwom wspólnym, realne kolory **C, M, Y** są rozjaśniane – przechodzą do zakresu barwy światła. Dodatkową ich zaletą jest to, że kolory te rozjaśniane są przez dwie tworzące je podstawowe bary światła (66% światła **W**), co ogranicza selektywne ściemnianie do minimum. Dodatkowo kolor **C** jest dużo jaśniejszy od **B**, a **M** od **R**, co poprawia ich widoczność w słabym świetle.

Kolory CMY i biały W, powinny dominować w oznaczeniach drogowych – są dobrze widoczne w dzień i w nocy! Dobrze gdyby były to farby odblaskowe, a znaki drogowe w nocy podświetlane!

Stwierdzenie Purkiniego *Intensywność oświetlenia ma wyraźny wpływ na jasność postrzeganych kolorów* jest truizmem, który nie jest sednem i wyjaśnieniem zjawiska!

Zjawisko to nie jest fizjologicznym zaburzeniem wzrokowej percepcji barw, ale jest to realna interakcja barwnego światła i cienia z kolorową materią.

Zaburzeniem percepcji wzrokowej jest dogmatyczna ślepotą na niewygodne fakty i dowody!

*

Fizyk, matematyk prof. Freeman Dyson :

"I will be telling stories that challenge the prevailing dogmas of today. The prevailing dogmas may be right, but they still need to be challenged. I am proud to be a heretic. The world always needs heretics to challenge the prevailing orthodoxies. Since I am heretic, I am accustomed to being in the minority. If I could persuade everyone to agree with me, I would not be a heretic.

We are lucky that we can be heretics today without any danger of being burned at the stake. But unfortunately I am an old heretic. Old heretics do not cut much ice. When you hear an old heretic talking, you can always say, "Too bad he has lost his marbles", and pass on. What the world needs is young heretics. I am hoping that one or two of the people who read this piece may fill that role."

edge.org/conversation/heretical-thoughts-about-science-and-society

Mieście oczy szeroko otwarte, bądźcie krytycznie nastawieni do wszystkiego, nie przyjmujcie żadnej prawdy bez głębokiego zastanowienia, obnażajcie i tępcie półprawdy i demagogię, nauczcie się podziwiać piękno otaczającego nas świata i nad wszystkim i o wszystkim myślcie.

academia.edu/17637000/Feynman_Richard_P._- _Pan_raczy_żartować_panie_Feynman

*

© Janusz Łyszkiewicz MCMLVIII - 2011

Zastrzegam wyłączne prawo do ochrony patentowej wynalazku technologicznego odkrywającego rzeczywiste i obiektywne podstawy **kolorymetrii**, wynikające z **realnie istniejących barw światła i kolorów przedmiotów**, mające przełomowy wpływ na techniki pomiarowe barwy i koloru.

Jak budowana na twardych faktach i dowodach nauka, mierzy w kolorymetrii nie istniejące w naturze barwy, ulotne wrażenia psychiczne i iluzje mózgu?

•

Konstytucja RP

Art. 54.1. Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji.

Art. 73. Każdemu zapewnia się wolność twórczości artystycznej, badań naukowych oraz ogłaszania ich wyników...

•

Fragmenty innych tekstów służą wyjaśnianiu i analizie krytycznej wiedzy naukowej, zgodnie z Ustawą o prawie autorskim z 04.02.1994 r. : Art. 23.1. / Art. 27. / Art. 29.1. / Art. 34.

RTK także na rtk.salon24.pl

Zakończenie dotyczy dogmatyzmu i otwarcia na Prawdę naukowcy nie powinni go brać osobiście.

Znając nowe fakty naukowe, nie znalazł się nawet „jeden sprawiedliwy” naukowiec, który stanąłby po stronie Prawdy! Opinia scholastyków na temat RTK nie ma już żadnego znaczenia, bo cóż jest warte zdanie pseudonaukowego dogmatyka dla którego Prawda jest herezją i który nie ma żadnych dowodów na głoszone dogmaty. Ślepa, scholastyczna wiara w dogmaty to za mało – w nauce konieczne są dowody. Prawdy nie zignorujecie – to Prawda zignoruje dogmatyzm, negatywnie zapisując w historii nauki!

Koniec dogmatycznej newtonowskiej fizyki barwy – Realna Teoria Koloru 2010 !

Jak od 400 lat widać, nauka może istnieć w oderwaniu od rzeczywistości, faktów i dowodów, a dogmatyzm mimo ujawnienia w 2011 r. ma się dobrze. Autorytatywny i arbitralny dogmatyzm jest „sędzią we własnej sprawie” i nie ma interesu w zmianie status quo w nauce. Gdy zagrożony jest interes, etyka to tylko puste słowa! Polska Nauka, PAN i Komisja Etyki, dla „dobrej nauki i pro publico bono” udają, że problem nie istnieje – zmieniono po cichu Kodeks Etyki, a cwani naukowcy dokonują skrytych plagiatów RTK! Bał Scholastyków trwa w najlepsze, a naukowa orkiestra lojalnie gra do końca jak na Titanicu – *koniec będzie podobny!*

Nauka tolerująca i chroniąca dowiedziony dogmatyzm, jako całość staje się pseudonauką scholastyką. Konformizm i milczenie środowiska naukowego świadczy, że dogmatyzm ma wielu wiernych wyznawców i zwolenników bezbarwnej rzeczywistości – *szara rzeczywistość!* Gratuluję scholastykom i ich klakierom wzorowej solidarnej, lojalnej i „etycznej” postawy w obronie „prawdy naukowej”!

Lojalna dogmatyczna zмова milczenia ? Kodeks Etyki Scholastyki ?

Realna Teoria Koloru jest wynikiem żmudnej 10 letniej weryfikacji naukowych dogmatów i intelektualnego wysiłku dotarcia do Prawdy, konsekwentnie ukrywanej i blokowanej. Wiedza w nauce kosztuje i dlatego chroniona jest prawami własności intelektualnej i Kodeksami Etyki. Celowe ignorowanie RTK i czerpanie z jej odkryć, jest ich aroganckim łamaniem. Naukowcy odnoszą korzyści z samego dostępu do źródła odkrywczej wiedzy w RTK, gdyż nowa wiedza zmienia podejście do problemu – wskazuje drogę ku Prawdzie. Samo wejście w stronę RTK jest transferem - przejściem intelektualnym. W nauce wystarczy impuls - błysk Prawdy, by skojarzyć fakty i dokonać ważnych odkryć na swoje konto! Blokowanie niekorzystnej dla dogmatyków wiedzy, przy jednoczesnych niezaskuszonych korzyściach z RTK jest więc wysoce nieetyczne i zakłamanie! Tyle jest wart Kodeks Etyki! Wygląda to na rozłożony w czasie **zbiorowy dogmatyczny plagiat RTK**, w celu niedostrzegalnego przejścia wiedzy. A Etycy nauki stoicko milczą – bronią dogmatyzmu? *A tak mądrze rozprawiają o etyce...*

Demaskowanie ugruntowanego od 400 lat dogmatyzmu nie jest wyłącznie moją sprawą, gdyż leży w interesie nauki, sztuki i całej ludzkości – Prawda jest podstawą ich twórczego rozwoju i postępu!

Naukowcy bazując na własnej „prawdziwej”, rzetelnie zweryfikowanej wiedzy naukowej, mogą łatwo odeprzeć zarzuty dogmatyzmu – wystarczy przedstawić dowody na dogmaty ze str. 39.

To nie RTK, ale brak dowodów i ignorowanie faktów naukowych czyni z nich dogmatyków!

Ciekawe, jak Nauka wytłumaczy 400 lat dogmatyzmu? Winę zrzucicie na Newtona? Newton miał prawo do błędu, ale rzetelna nauka przez czterysta lat musiała go dostrzec! Dogmatyzm nie obarcza Newtona, ale kolejne pokolenia fizyków.

Isaac Newton podpisując się pod szczytną dewizą Royal Society *nullius in verba*, jako Prezes RS był pierwszym naukowcem do weryfikacji.

Nikomui na słowo – liczą się dowody, a nie autorytet !

Isaac Newton: *Hypotheses non fingo !*

Ponieważ Newton nie tworzył nie potwierdzonych empirycznie hipotez i uważał Prawdę za jedyny Autorytet, z pewnością zweryfikowałby własną teorię koloru. Jeden z największych naukowców w historii nauki ma prawo do rzetelnej weryfikacji, zgodnie z jego filozofią nauki. Czy w obronie własnego wizerunku, oprócz Prawdy, Etyki, Nauki, zignorujecie także Isaaca Newtona?

Czy w nauce nie tylko kolor, ale i Prawda jest iluzją? Bez Prawdy nauka nie istnieje – jest tylko iluzją wiedzy... I choćby tak jak w przypadku geocentryzmu, dogmat iluzji koloru obowiązywał kolejne 1500 lat, nie zmieni to faktów, że barwy światła i kolory przedmiotów są rzeczywiste!

Dla dogmatu Prawda jest herezją !

Czy Isaac Newton był pierwszym autorem swoich wielkich odkryć? Isaac Newton Vedas !

Newton w trwającym dekady sporze z Leibnizem bezkompromisowo bronił autorstwa rachunku różniczkowego i twierdził, że w nauce liczy się tylko pierwszy odkrywca.

„Dla Newtona liczyło się jedynie pierwszeństwo i twardo obstawał przy twierdzeniu, że „drugi odkrywca” nie ma żadnych praw. [...]

W marcu 1712 Towarzystwo powołało komisję do zbadania sprawy. W jej skład wchodził niemal wyłącznie zwolennicy Newtona oraz nieświadomy swej roli F. Bonet, przedstawiciel króla Prus w Londynie. Komisję tę Newton opisał jako złożoną z licznych i utalentowanych gentlemanów kilku narodowości. W mowie przed Towarzystwem Newton jak władca wielkiego mocarstwa stwierdził, że nie jest w tej sprawie agresorem, choć jest „pierwszym autorem”. Newton nie pozostawił zresztą komisji wiele do zrobienia: dokumenty wyszukał już wcześniej, a raport napisał sam, tak że już w końcu kwietnia komisja zakończyła działalność.

W sprawozdaniu stwierdzono, że Collins przedstawiał wyniki Newtona Leibnizowi, że sam Newton opisał w liście do Leibniza swoją metodę „w stopniu wystarczającym dla każdej inteligentnej osoby” (chodziło zapewne o anagram), że już wtedy metoda Newtona liczyła sobie kilka lat, że wreszcie rachunek różniczkowy jest niczym innym jak tylko odmiennym zapisem metody fluksji.

Dlatego uważamy, że właściwym pytaniem nie jest, kto wynalazł tę czy inną metodę, lecz kto był pierwszym wynalazcą metody; cyt. w [73].” jerzykierul.toya.net.pl/Newton/30.htm

Także konflikty o autorstwo z innymi uczonymi, świadczą o egoistycznej „pazerności” Newtona na odkrycia i objawach megalomanii, co budzi wątpliwości etyczne. Wygląda, że dla Newtona początkiem fizyki, matematyki i astronomii były jego własne odkrycia w drugiej połowie XVII w.

Rzetelnie analizując historię nauki, należy postawić pytanie, czy pierwszeństwo odkryć faktycznie należy do Isaaca Newtona?

Indians predated Newton 'discovery' by 250 years -

<https://phys.org/news/2007-08-indians-predated-newton-discovery-years.html>

<https://www.manchester.ac.uk/discover/news/indians-predated-newton-discovery-by-250-years/>

Did Quantum Physics come from the Vedas? -

<https://www.thehinduportal.com/2013/08/quantum-physics-came-from-vedas.html>

Modern inventions stolen from Vedas -

<https://haribhakt.com/modern-inventions-stolen-from-vedas/>

<https://haribhakt.com/cosmic-science-of-today-is-based-on-vedic-hindu-texts-written-thousands-of-years-ago/>

Vedic science -

https://en.wikiquote.org/wiki/Vedic_science

<http://www.decodinghinduism.com/search/label/VEDA>

<http://www.decodinghinduism.com/p/scientific-vedas.html>

<https://www.decodinghinduism.com/search/label/LAW%20OF%20GRAVITATION>

Nikola Tesla Veda -

http://www.teslasociety.com/tesla_and_swami.htm

<https://www.scienceandnonduality.com/article/the-influence-vedic-philosophy-had-on-nikola-teslas-idea-of-free-energy>

<https://www.scienceandnonduality.com/article/did-the-vedic-philosophy-influenced-the-concept-of-free-energy-and-quantum-mechanics>

Isaac Newton Vedas -

<https://www.google.com/search?q=isaac+newton+vedas&oq=&aqs=chrome.1.69i59i450l8.323168656j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

Trudno będzie zaprzeczyć i udowodnić, że starożytna wiedza wedyjska (lub inna) na przestrzeni tysiącleci nie przeniknęła do Europy i nie była znana bystrym uczonym – nie da się udowodnić niewiedzy istniejącej wiedzy, a tym bardziej pierwszeństwa autorstwa, gdy liczą się daty! To, że Newton mógł nie znać wcześniejszych źródeł (*co jest wątpliwe*) nie czyni go pierwszym, ale tylko kolejnym „odkrywcą” – tak czy inaczej, nie był pierwszy! Odkrywanie odkrytego nie jest odkryciem, a tylko wtórnym dojściem do tych samych wniosków lub... ukrytym plagiatem! Istniejącą wiedzę można jedynie twórczo potwierdzić, rozwinąć, doprecyzować i lepiej uzasadnić dowodowo, lub krytycznie zweryfikować. Jednak nie powołując się na pierwotne źródło i ogłaszając się pierwszym autorem, naukowiec staje się plagiatorem wiedzy. Dążąc do sławy i wielkości, ryzykuje autorytet i niesławę. Między odkryciem a plagiatem jest cienka granica, zza której nie ma powrotu do autorytetu.

I. Newton: *Jeśli widzę dalej, to tylko dlatego, że stoję na ramionach olbrzymów.*

Czy stojąc na ramionach olbrzymów uznał że jest tak wielki, że nie musi ich wymieniać?

Czy Newton faktycznie widział dalej, czy tylko patrząc w tę samą stronę, podpisał się pod wiedzą olbrzymów?

Jeżeli dla Newtona drugi odkrywca nie ma żadnych praw, to do jakich odkryć ma prawo Isaac Newton?

Jak widać powodów do ignorowania i blokowania RTK jest więcej – nie tylko błędna teoria koloru, ale także wątpliwości co do autorstwa odkryć. Może są to także ważne powody do rzetelnej weryfikacji nauki?

Raczej nie zrobią tego wyznawcy Newtona – prędzej hinduscy spadkobiercy wiedzy wedyjskiej...

*

Od czterech lat rejestrowane są hakerskie adresy IP atakujące RTK, które okresowo przesyłane są do CERT Polska i zainteresują także Biuro do Walki z Cyberprzestępczością KGP, władze Nauki i Komisje Etyki, atakowane serwery, systemy Microsoft i programy antywirusowe.

Czarna lista IP :

194.180.224.130 / 103.144.200.5 / 211.230.185.117 / 31.184.199.114 / 112.140.185.246 / 193.228.91.123 / 67.225.31.100 / 82.64.25.207 / 119.60.5.37 / 200.111.120.180 / 23.239.94.18 / 2.57.122.186 / 168.197.173.26 / 82.198.187.216 / 185.202.0.112 / 121.182.106.202 / 154.57.193.2 / 203.98.96.180 / 65.125.128.197 / 162.243.128.25 / 102.65.48.22 / 121.156.13.112 / 45.153.203.104 / 31.184.199.114 / 47.186.74.173 / 103.99.0.124 / 80.82.70.185 / 80.66.83.147 / 185.239.242.234 / 95.179.234.11 / 188.166.186.213 / 141.98.80.22 / 77.250.54.162 / 103.119.241.3 / 41.165.88.130 / 104.131.91.214 / 220.191.210.132 / 192.241.227.55 / 172.104.226.11 / 123.235.18.142 / 207.244.248.166 / 222.186.173.201 / 177.136.215.178 / 140.246.181.103 / 194.61.55.76 / 192.35.168.250 / 103.133.109.58 / 187.16.255.102 / 103.141.138.228 / 69.158.207.141 / 161.35.26.142 / 221.149.43.38 / 89.234.182.237 / 75.16.195.170 / 124.92.127.102 / 91.123.157.56 / 64.188.21.55 / 172.245.104.116 / 49.12.66.205 / 89.248.172.237 / 92.63.194.238 / 80.82.65.40 / 45.145.185.94 / 141.98.10.196 / 124.24.223.108 / 185.39.10.25 / 192.241.238.51 / 193.228.91.108 / 181.57.152.138 / 62.109.134.139 / 185.10.68.175 / 13.68.158.13 / 45.119.212.105 / 192.3.136.88 / 104.211.191.103 / 39.129.229.156 / 185.132.53.11 / 112.70.191.130 / 122.176.16.60 / 46.21.249.141 / 195.167.178.36 / 58.219.248.119 / 124.89.83.93 / 185.143.221.217 / 103.89.89.60 / 222.186.173.201 / 141.136.37.245 / 45.143.223.151 / 103.124.93.201 / 37.49.224.156 / 85.66.249.123 / 103.133.110.199 / 93.174.93.68 / 45.145.66.120 / 74.129.23.72 / 64.225.102.53 / 205.251.136.24 / 141.98.9.157 / 83.167.251.26 / 178.174.227.153 / 88.218.16.223 / 193.228.91.11 / 103.99.1.155 / 45.143.220.79 / 94.103.9.69 / 156.236.74.101 / 24.230.34.148 / 106.3.242.67 / 40.83.221.146 / 45.148.10.222 / 78.138.105.169 / 77.76.23.58 / 43.226.156.248 / 103.139.44.235 / 103.207.39.31 / 84.208.190.200 / 183.136.255.44 / 223.71.167.163 / 159.65.151.154 / 141.172.79.9 / 141.98.81.42 / 87.251.75.51 / 125.88.181.107 / 116.255.251.178 / 58.211.240.42 / 122.4.223.2 / 222.92.19.227 / 89.40.73.221 / 45.231.212.40 / 3.89.85.56 / 94.244.138.21 / 50.118.255.81 / 51.158.162.238 / 50.117.38.40 / 64.32.11.7 / 154.85.13.73 / 205.209.174.208 / 185.156.177.144 / 77.247.108.39 / 37.49.229.122 / 104.152.52.36 / 23.248.219.52 / 5.8.18.90 / 137.175.77.153 / 185.40.4.90 / 5.101.65.186 / 123.186.216.170 / 80.82.77.189 / 77.72.85.107

Failed Login Attempts 2021 – 23:

178.235.184.170 / 78.123.179.36 / 34.162.135.177 / 34.87.140.147 / 192.46.229.199 / 13.57.19.55 / 68.183.183.246 / 34.106.111.95 / 190.97.239.69 / 101.227.83.124 / 34.174.171.44 / 23.19.97.198 / 124.122.11.76 / 34.100.148.196 / 103.77.14.87 / 146.70.29.182 / 34.147.54.37 / 2a0b:7280:100:0:499:e2ff:fe00:215b / 2a0b:7280:200:0:1c00:44ff:fe00:e5f / 87.229.73.9 / 2a02:5b41:4:407::10 / 2001:df7:c600:4:f816:3eff:fe96:f725 / 104.198.154.70 / 139.162.29.204 / 40.80.91.120 / 20.198.90.220 / 104.211.244.88 / 45.130.83.4 / 2401:c080:1400:4941:5400:3ff:fec3:41e / 2a01:4f9:c011:71a7::1 / 2600:1f18:1d9:8100:6b03:819b:8e32:6b3b / 2a03:3c00:a002:181::1 / 2604:a880:400:d0::1967:9001 / 167.71.211.244 / 103.212.20.91 / 182.180.111.165 / 104.254.93.169 / 46.216.81.191

Domagam się dowodów - oto dowody! Etyka naukowa w praktyce! obrońcy nauki i prawdy, czy dogmatyczni hakerzy? Renesans scholastyki, dogmatyzmu i ortodoksji? Hakerstwo nową metodą naukową? Ignorowanie RTK przez naukowców jest tylko pozorne i ma na celu ukrycie niewygodnych faktów i dowodów naukowych. Może szlachetni obrońcy nauki i prawdy, w powiązaniu z IP odważnie ujawnią swe tytuły i nazwiska? Wszyscy naukowcy dowiedzą się, kto pracuje na ich wizerunek! Jedynymi „argumentami i dowodami” naukowymi są bezprawne ataki hakerskie!

Dogmatyczna inkwizycja!

Chyba oficjalna Nauka, władze i Komisje Etyki potrafią obronić Naukę przed antynaukowym ortodoksyjnym dogmatyzmem, od 400 lat niszczącym jej wizerunek? To nie RTK, fakty naukowe i dowody szkodzą Nauce, ale błędne dogmaty, plagiatorzy i hakerzy! Dogmatyczny zamach stanu na wolną Naukę?

Nauka jako poważna światowa instytucja, z zasady nie może jawnie tolerować dogmatyzmu i hakerstwa!

Jawny, ostentacyjny arogancki dogmatyzm kompromituje całą Naukę i wszystkich naukowców!

Dogmatycy desperacko pogrążając siebie, ciągną na dno całą Naukę, a na to chyba etyczna Nauka nie pozwoli!

Hakerstwo jest poważnym przestępstwem – szczególnie w etycznej nauce!

§

Kodeks karny / Rozdział XXXIII. Przestępstwa przeciwko ochronie informacji.

Art.267.

§1. Kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do informacji dla niego nieprzeznaczonej, otwierając zamknięte pismo, podłączając się do sieci telekomunikacyjnej lub przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§2. Tej samej karze podlega, kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do całości lub części systemu informatycznego.

§3. Tej samej karze podlega, kto w celu uzyskania informacji, do której nie jest uprawniony, zakłada lub posługuje się urządzeniem podsłuchowym, wizualnym albo innym urządzeniem lub oprogramowaniem.

Art.268.

§1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia zapis istotnej informacji albo winny sposób udaremnia lub znacznie utrudnia osobie uprawnionej zapoznanie się z nią, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§2. Jeżeli czyn określony w §1 dotyczy zapisu na informatycznym nośniku danych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§3. Kto, dopuszczając się czynu określonego w §1 lub 2, wyrządza znaczną szkodę majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art.268a.

§1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa, zmienia lub utrudnia dostęp do danych informatycznych albo w istotnym stopniu zakłóca lub uniemożliwia automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie takich danych, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

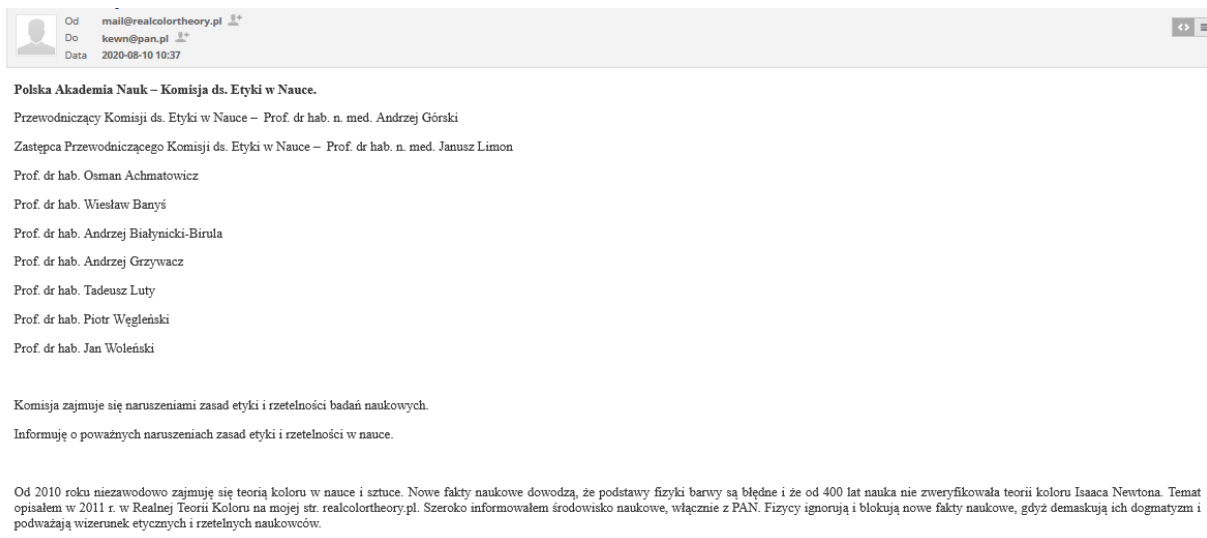
§2. Kto, dopuszczając się czynu określonego w §1, wyrządza znaczną szkodę majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art.269a. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, przez transmisję, zniszczenie, usunięcie, uszkodzenie, utrudnienie dostępu lub zmianę danych informatycznych, w istotnym stopniu zakłóca pracę systemu informatycznego, systemu teleinformatycznego lub sieci teleinformatycznej, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19970880553/U/D19970553Lj.pdf>

*

Od dekady informowałem PAN i Komisję ds. Etyki w Nauce o naruszeniach zasad etyki i rzetelności naukowej.

[...]

... i cisza, PAN i Komisja Etyki konsekwentnie milczą! Zakorzeniony 400 letni dogmatyzm jest dla nauki bardzo niekorzystny, gdyż koliduje z wizerunkiem etycznej i rzetelnej nauki. Od tego jest Komisja Etyki, by zająć arbitralne obiektywne stanowisko w trudnych sprawach etycznych. Członkowie Komisji mają problem, gdyż nie ma wśród nich fizyka i rzekomo nie są kompetentni w ocenie dogmatów w fizyce. Sami sobie, w Kodeksie Etyki wydali zakaz wypowiadania się poza kompetencjami, który jest teraz wymówką – niekompetentni Sędziowie rozstrzygają spory naukowo - etyczne?

W Sądach powołuje się biegłych sądowych – ekspertów w danej dziedzinie. W fizyce ekspertami są Autorytety fizyki, którzy jednocześnie są stroną, której dotyczą zarzuty dogmatyzmu. Autorytety w fizyce barwy, mają wiele do stracenia i z pewnością nie są bezstronni, obiektywni i wiarygodni – są sędziami we własnej sprawie! Nowe fakty i dowody opisane w RTK są proste, jednoznaczne i łatwe w ocenie przez samodzielną, logicznie i krytycznie myślącego człowieka i nie wymagają ekspertyzy stronnictw autorytetów fizyki! Członkowie Komisji Etyki chyba spełniają te warunki, a przynajmniej powinni? Nie mogą więc udawać, że nie rozumieją prostego tekstu RTK. Chyba, że faktycznie są niekompetentni? Jednym z członków Komisji jest ceniony ekspert Filozof Nauki i Teoretyk Prawdy – RTK zarzuca fizykom ignorowanie faktów, dowodów naukowych i Prawdy. Czy Polską Akademię Nauk, Prawda też interesuje tylko teoretycznie, a nie realnie?

Zgodnie z filozofią scholastyczną: *De gustibus et coloribus non est disputandum!* Przecież kolory nie istnieją!

*

Czy faktycznie wszyscy naukowcy solidarnie stoją po stronie dogmatyzmu i przedkładają ślełą lojalność nad misję i szczytne cele nauki? Byłby to koniec Nauki! Wspieracie antypostępowy dogmatyzm, plagiatorów i hakerów? Podobno fakty i Prawda są dla naukowców najważniejsze, a może to tylko wizerunkowy slogan?

W całej nauce nie ma jednego otwartego, samodzielnie i krytycznie myślącego naukowca, który potrafi rozróżnić proste fakty od błędnych dogmatów? Jeśli tak bezkrytycznie wierzycie autorytetom fizyki, a RTK jest pseudonaukową herezją, to dlaczego nie potraficie jasno wykazać jej błędności i obronić nauki? Odpowiedź jest prosta – bo nie macie dowodów na fałszywe dogmaty, a prostym realnym faktem nie da się zaprzeczyć! Pozostaje lojalne ignorowanie niewygodnych faktów i solidarne korporacyjne milczenie, by kompromitujący dogmatyzm i Prawda nie wyszły na jaw. Tak w praktyce realizowana jest misja nauki ...

Czy celem nauki jest ignorowanie i ukrywanie faktów, dowodów i Prawdy?

Kto jest naukowcem – walczący o Prawdę heretyk, czy walczący z Prawdą dogmatyk?

Konformizm i źle pojęta lojalność wspiera pseudonaukowy ortodoksyjny dogmatyzm!

RTK zweryfikuje i zmieni wiedzę w wielu dziedzinach nauki! Młodym otwartym naukowcom, którzy z poszanowaniem własności intelektualnej, zainteresowani są odkryciami RTK i ich rozwinięciem w swoich dziedzinach nauki, pomogę w wyjaśnieniu wątpliwości. Zweryfikujcie wiedzę w swojej dziedzinie nauki powiązanej z fizyką barwy, a dokonacie ważnych odkryć naukowych!

Wystarczy rzetelnie i jednoznacznie powołać się na źródło inspiracji Realną Teorią Koloru, a nie będzie roszczeń o prawa autorskie! Nie zalecam zakamuflowanego plagiatu, gdyż z pewnością wyjdzie na jaw (kolortrawy.pdf)

Fakty, dowody i Prawda mają w nauce **prawo do jawności** i obowiązkiem naukowców jest je dostrzegać, ujawniać i weryfikować! Łamanie prawa własności intelektualnej to także celowe blokowanie i ukrywanie niewygodnych dowodów i odkryć, przez wpływowe dogmatyczne autorytety kierujące nauką i kontrolujące stan wiedzy. Blokowanie faktów naukowych demaskujących dogmaty, ma na celu ukrycie dogmatyzmu i rozłożone w czasie, niedostrzegalne dla ogółu przejęcie wiedzy – dogmatyczny plagiat korporacyjny w obronie zagrożonych interesów.

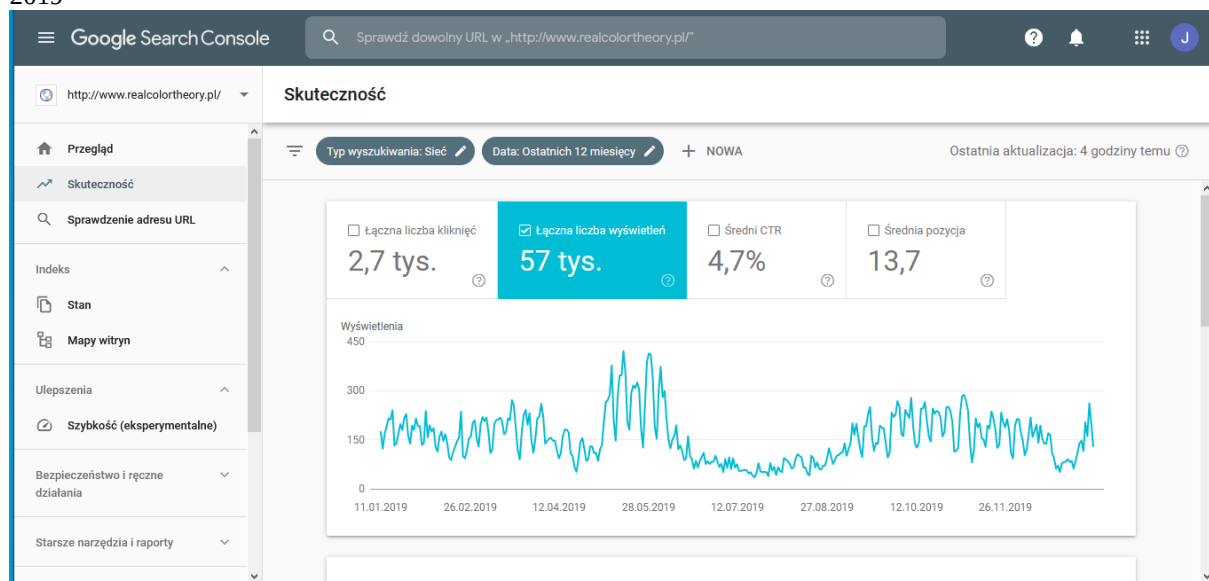
Nullius in verba to w nauce od 400 lat tylko słowa!

*

Scientific revolution is now !

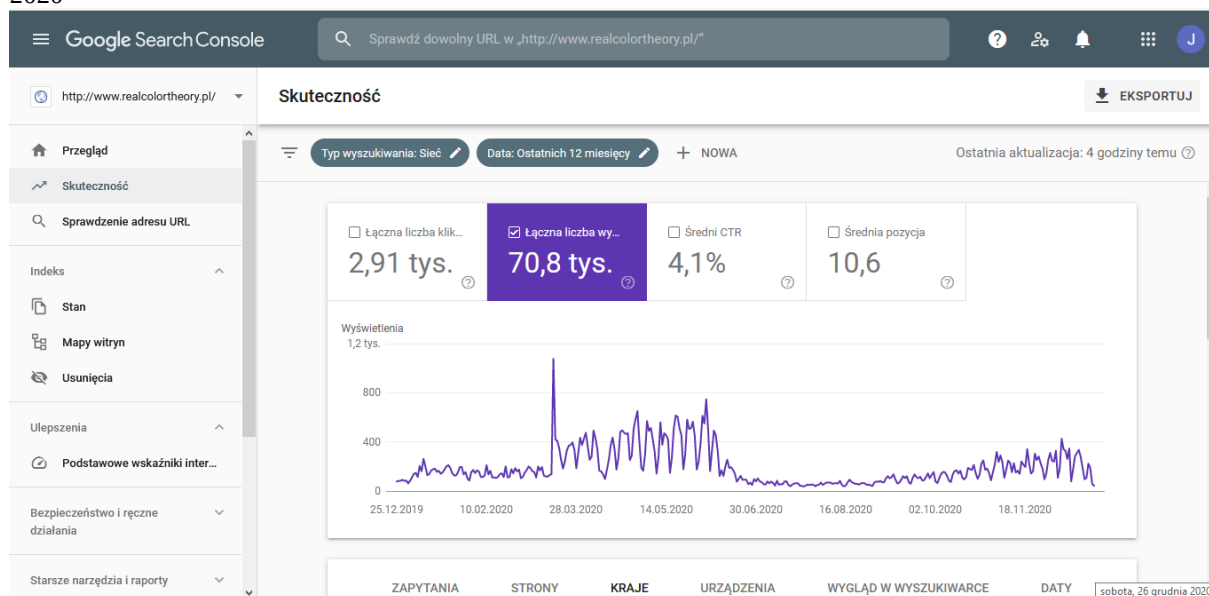
Strona w Google

2019

Kraje: Polska, USA, Wielka Brytania, Niemcy, Brazylia, Chiny, Francja, Indie, Rosja, Hiszpania, Indonezja ...

2020

Strona realcolortheory.pl istnieje od 2011 roku.

500000 wyświetleń zmusi Naukę do refleksji, czy dalsze tolerowanie dogmatyzmu w nauce jest wizerunkowo korzystne? Nie da się usunąć RTK ze świadomości osób zainteresowanych ogólnie mało popularną teorią koloru, wśród których jest wielu naukowców z całego świata!

Zalecam skopiowanie pdf.

*

Nauka od 400 lat dogmatycznie twierdzi, że bezbarwne przedmioty selektywnie pochłaniają i odbijają bezbarwne „barwy” widma światła, a mózg tworzy iluzję barwy.

Dogmatyczna nauka twierdzi, że żółty przedmiot całkowicie pochłania ze światła barwę niebieską, mimo że cień za przedmiotem ma barwę niebieską! (p.16 / str. 35)

Jakie są na to dowody naukowe ???

Jeżeli nauka twierdzi, że niewidoczne zjawisko fizyczne istnieje, to musi to udowodnić! Dowodów brak !!!

Jeśli można uznać coś za prawdę bez dowodu, to można ją także bez żadnego dowodu odrzucić!

Jeżeli w RTK są jednoznaczne dowody że zjawisko nie istnieje, to nauka z całą 100 % pewnością nie ma dowodów!

Podstawowe paradygmaty fizyki bez dowodów? Brak dowodów jest naukową kapitulacją i potwierdzeniem RTK! Naukowcy ignorując RTK, mają naukowy obowiązek rzetelnie przedstawiać dowody i obiektywnie dostrzegać nowe ważne fakty i dowody naukowe, z poszanowaniem własności intelektualnej. Gdyby nawet RTK nie powstała, to i tak brak podstawowych dowodów dyskwalifikuje fizykę barwy jako rzetelną i wiarygodną wiedzę naukową!

Dogmatyczna nauka oprócz faktów i dowodów ignoruje uczniów, studentów, młodych otwartych naukowców i wszystkich ludzi, którym powinna służyć... może to nie uczeń, ale ortodoksyjny mistrz potrzebuje edukacji i oświecenia – ślepiec naucza, że kolory nie istnieją?

Realne podstawy fizyki barwy, można ująć w jednym zdaniu:

Świat jest kolorowy - przedmioty mają realne kolory, światło ma realne barwy RGB, które rozjaśniają wszystkie kolory przedmiotów i ukazują je naszym oczom.

Odkrytą w XVII w. osobliwą i biologicznie wyjątkową percepcję koloru mają Fizycy, u których iluzję koloru tworzy mózg a ich świat jak twierdzą jest bezbarwny... ewolucja podąża krętymi ścieżkami.

q.e.d. nullius in verba

Skopiowanie pdf pomoże przetrwać Realnej Teorii Koloru w czasach dogmatycznej dyktatury.

*

Za Prawdę, Oświeceni Ludzie bestialsko ginęli z rąk lokajów kłamstwa i ciemności, udających rzeczników Prawdy!

Bruno Giordano, ur. 1548, Nola k. Neapolu, zm. 17 II 1600, Rzym, filozof włoski; **czołowy przedstawiciel filozofii renesansowej**. 1563 wstąpił do zakonu dominikanów; 1576 oskarżony o herezję i ekskomunikowany przez inkwizycję rzymską, wystąpił z zakonu, uciekł z Rzymu i podróżował po Europie, wykładał i studiował, m.in. na uniwersytecie w Genewie (tu krótko więziony 1579 przez kalwinów), Paryżu, Oksfordzie; przedstawiciel renesansowej filozofii przyrody; w swoich poglądach łączył rozmaite doktryny filozoficzne, astronomiczne oraz hermetyzm i magię; głosił nieskończoność wszechświata, który uważał za byt jeden i jednorodny, obdarzony życiem, skłaniał się ku panteizmowi i metempsychozie; **zdecydowanie opowiadał się za teorią M. Kopernika**; religię uważał za uproszczoną na potrzeby ludu wersję filozofii, a praktyki religijne za zabobon zrodzony z ignorancji; 1592 uwięziony przez inkwizycję, w więzieniu spędził 7 lat; **swoich poglądów nie odwołał nawet w obliczu sądu inkwizycyjnego i najwyższego wymiaru kary; został spalony na stosie w Rzymie na placu Campo dei Fiori; przypomniany przez XIX-wiecznych wolnomyslicieli, przeszedł do legendy jako symbol postawy racjonalistycznej i swobodnego poszukiwania prawdy wbrew dogmatom religijnym i autorytetowi Kościoła**;
encyklopedia.pwn.pl/haslo/Bruno-Giordano;3881193.html

Nauka sprytnie „umywa ręce” zrzucając wszystko na dogmaty religijne, zapominając o dogmatach naukowych, które wzajemnie się wspierały! Nauka uznając Giordano Bruno za legendę antydogmatycznej wolnej myśli, jednocześnie w Kodeksie Etyki nakazuje naukowcom odważnie sprzeciwiać się poglądom sprzecznym z wiedzą naukową i zakazuje krytyki poza obszarem kompetencji! Nakaz obrony dogmatów, walki z herezją i ślepego posłuszeństwa! Jest to jawne tłumienie wolnej krytycznej myśli naukowej i wymuszanie lojalności w obronie rządzących Autorytetów!

Tak od wieków, wiara i nauka ofiarnie zmagają się z obłudną herezją, broniąc „prawdy”... i dogmatów. Autorytet jest ślepy na zagrażającą mu Prawdę! Autorytarne instytucje i systemy działają podobnie.

„Ja, Galileo, syn Vincenza Galilei z Florencji, w wieku lat moich 70, osobiście stanąwszy przed sądem, na klęczkach w obliczu waszym, najdostojniejsi i najwielebniejsi panowie kardynałowie, generalni inkwizytorzy w całej powszechności chrześcijańskiej przeciwko występкови herezji, mając przed oczami moimi najświętszą Ewangelię, której dotykam własnymi rękami, przysięgam, że zawsze wierzyłem, obecnie wierzę i z pomocą bożą w przyszłości wierzyć będę w to wszystko, co utrzymuje, głosi i czego naucza św. Kościół katolicki i apostołski. Ponieważ jednak po tym, gdy to Święte Oficjum upomniało mnie i nakazało z mocą prawną, bym całkowicie porzucił fałszywe mniemanie, że Słońce jest środkiem świata i nie porusza się, a Ziemia nie jest środkiem świata i się porusza, i abym nie utrzymywał, nie bronił ani nie nauczał tej fałszywej doktryny, i po tym, gdy mi podano do wiadomości, że doktryna ta jest sprzeczna z Pismem Świętym, napisałem i ogłosiłem drukiem książkę, w której omawiam tę potępioną już doktrynę i na jej poparcie przytaczam bardzo przekonujące argumenty, nie dając żadnego rozwiązania – przeto uznany zostałem za mocno podejrzanego o herezję, a mianowicie, iż utrzymywałem i wierzyłem, że Słońce, nieruchome, jest środkiem świata (*), a Ziemia nie jest tym środkiem i się porusza.

Pragnę tedy z umysłów Waszych Eminencji i każdego prawego chrześcijanina usunąć to mocne podejrzenie, jakie słusznie wzbudziłem. (...) Przysięgam, że w przyszłości nigdy już nie będę głosił ani twierdził, słowem bądź pismem, niczego, co skłoniłoby do takiego podejrzenia. Jeślibym zaś poznał jakiegoś heretyka lub podejrzanego o herezję, doniosę o tym Świętemu Oficjum (...) Ja, Galileo Galilei, wyrzekam się, przysięgam, obiecuję i przyjmuję wszystko to, co wyżej przeczytałem, i na przypieczętowanie tego własnoręcznie podpisuję niniejszy dokument, który odczytałem słowo po słowie w Rzymie, w klasztorze Santa Maria sopra Minerva, dzisiaj, w dniu 22 czerwca 1633 roku.

Ja, Galileo Galilei, wyrzekłem się, jak wyżej, i własnoręcznie podpisuję.”

kierul.wordpress.com/2019/05/27/wstep-do-sprawy-galileusza/

do str. 57 - 58

String theorists are happily studying universes that don't exist, particle physicists are busy inventing particles that no one ever measures, and theorists mass-produce "solutions" to the black hole information loss problem that no one will ever be able to test. All these people get paid well for their remarkable contributions to human knowledge.

GT: Teoretycy strun szczęśliwie badają wszechświaty, które nie istnieją, fizycy cząstek są zajęci wymyślaniem cząstek, których nikt nigdy nie mierzy, a teoretycy masowo produkują "rozwiązania" problemu utraty informacji o czarnej dziurze, których nikt nigdy nie będzie w stanie przetestować. Wszyscy ci ludzie otrzymują dobre wynagrodzenie za ich niezwykle wkład w ludzką wiedzę.

<http://backreaction.blogspot.com/2018/10/dear-dr-b-what-do-you-actually-live-from.html>

The real problem here is that too many theoretical physicists don't understand or do not want to understand that physics is not mathematics. Physics is science. A theory of nature needs to be consistent, yes, but consistency alone is not sufficient. You still need to go and test your theory against observations. [...] Ask what reason do we have to think that this particular piece of math correctly describes nature.

GT: Prawdziwym problemem jest to, że zbyt wielu fizyków teoretycznych nie rozumie lub nie chce zrozumieć, że fizyka nie jest matematyką. Fizyka to nauka. Teoria natury musi być spójna, owszem, ale sama spójność nie jest wystarczająca. Nadal musisz przetestować swoją teorię na obserwacji. [...] Zapytaj, z jakiego powodu musimy myśleć, że ten konkretny fragment matematyki poprawnie opisuje naturę.

The Black Hole information... / 18.11.20 <https://backreaction.blogspot.com/>

Instead of examining the way that they propose hypotheses and revising their methods, theoretical physicists have developed a habit of putting forward entirely baseless speculations. Over and over again I have heard them justifying their mindless production of mathematical fiction as "healthy speculation" – entirely ignoring that this type of speculation has demonstrably not worked for decades and continues to not work. There is nothing healthy about this. It's sick science. And, embarrassingly enough, that's plain to see for everyone who does not work in the field. [...] And so, what we have here in the foundation of physics is a plain failure of the scientific method. All these wrong predictions should have taught physicists that just because they can write down equations for something does not mean this math is a scientifically promising hypothesis. String theory, supersymmetry, multiverses. There's math for it, alright. Pretty math, even. But that doesn't mean this math describes reality. [...] I have said many times that looking at the history of physics teaches us that resolving inconsistencies has been a reliable path to breakthroughs, so that's what we should focus on.

GT: Zamiast badać sposób, w jaki proponują hipotezy i rewizji swoich metod, fizycy teoretyczni wykształcili nawyk przedstawiania całkowicie bezpodstawnych spekulacji. W kółko słyszałam, jak uzasadniali swoją beczmyślną produkcję fikcji matematycznej jako "zdrowej spekulacji" - całkowicie ignorując, że tego typu spekulacje wyraźnie nie działały przez dziesięciolecia i nadal nie działają. Nie ma w tym nic zdrowego. To chora nauka. I żenująco to oczywiste, aby zobaczyć dla każdego, kto nie pracuje w tej dziedzinie. [...] To, co mamy tutaj w fundamencie fizyki, jest zwykłą porażką metody naukowej. Wszystkie te złe prognozy powinny były nauczyć fizyków, że tylko dlatego, że mogą spisać równania dla czegoś, nie oznacza, że ta matematyka jest naukowo obiecującą hipotezą. Teoria strun, supersymetria, multiverses. Jest matematyka, w porządku. Ładna matematyka, nawet. Ale to nie znaczy, że ta matematyka opisuje rzeczywistość. [...] Wielokrotnie mówiłam, że patrzenie na historię fizyki uczy nas, że rozwiązywanie niespójności było wiarygodną drogą do przełomu, więc na tym powinniśmy się skupić.

The crisis in physics .../30.10.19 <https://backreaction.blogspot.com/search/label/Science>

They review each other's papers. They review each other's grant proposals. And they constantly tell each other that what they are doing is good science. Why should they stop? For them, all is going well. They hold conferences, they publish papers, they discuss their great new ideas. From the inside, it looks like business as usual, just that nothing comes out of it.

GT: Recenzują swoje dokumenty. Wzajemnie dokonują przeglądu wniosków o dotacje. I ciągle mówią sobie nawzajem, że to co robią to dobra nauka. Dlaczego mieliby przestać? Dla nich wszystko idzie dobrze. Organizują konferencje, publikują dokumenty, dyskutują o swoich wspaniałych nowych pomysłach. Od wewnątrz wygląda jak zwykły biznes, tylko że nic z tego nie wychodzi.

The present phase... /19.11.18 <https://backreaction.blogspot.com/search/label/Sociology%20of%20Science>

Przysięga doktorska - ślubowanie

(Dziekan):

Szanowne Doktorantki i Doktoranci!

Po chlubnym zdaniu egzaminów, które prawnie ustanowiono w celu zbadania wiedzy tych, którzy pragną osiągnąć stopień doktora i związane z nim zaszczyty, przybyliście do nas, ażeby w czasie tej uroczystej promocji otrzymać z naszych rąk upragniony tytuł doktorski.

Lecz najpierw należy złożyć ślubowanie, że będziecie przyjmować taką postawę, jakiej wymaga od was otrzymana godność i jakiej my od was oczekujemy.

Złożycie więc ślubowanie:

- po pierwsze, że Uniwersytet, w którym zdobyliście ten bardzo wysoki stopień w swych dyscyplinach, zachowacie zawsze we wdzięcznej pamięci i w miarę swych możliwości będziecie wspierać jego sprawy i interesy;

- po drugie, że godność, którą wam nadamy, zachowacie czystą i nieskalaną i nigdy jej nie splamicie nieprawymi obyczajami lub hańbiącym życiem;

- po trzecie, że badania naukowe w swoich dyscyplinach ochoczo i gorliwie będziecie uprawiać i rozwijać nie z chęci marnego zysku czy dla osiągnięcia próżnej sławy, lecz po to, by tym bardziej krzewiła się prawda i jaśniej błyszczało jej światło, od którego zależy dobro rodzaju ludzkiego.

Czy zgodnie ze swym przekonaniem złożycie takie ślubowanie i przyrzeczenie?

(Doktoranci):

Ślubujemy i przyrzekamy.

(Dziekan): Wobec tego nic już nie stoi na przeszkodzie, aby nadać wam zaszczyty, które pragniecie otrzymać.

amu.edu.pl/uczelnia-badawcza/badania/promocje-doktorskie

przysięga «uroczyste zobowiązanie się do wypełniania określonych obowiązków, do przestrzegania pewnych zasad; też: tekst tego zobowiązania»

sjp.pwn.pl/sjp/przysiega;2512548.html

ślubowanie «uroczysta przysięga» / **ślubować** «uroczyć się zobowiązać się do czegoś»

sjp.pwn.pl/slowniki/ślubowanie.html

przyrzec – **przyrzekać** «zapewnić kogoś, że się coś zrobi»

sjp.pwn.pl/slowniki/przyrzeczenie.html

Jeżeli złożenie przysięgi etyki jest warunkiem nadania godności Doktora, to sumienne honorowe dotrzymanie przysięgi jest warunkiem ważności tytułu naukowego i korzystania z przywilejów i zaszczytów.

...badania naukowe w swoich dyscyplinach ochoczo i gorliwie będziecie uprawiać i rozwijać nie z chęci marnego zysku czy dla osiągnięcia próżnej sławy, lecz po to, by tym bardziej krzewiła się Prawda i jaśniej błyszczało jej światło, od którego zależy dobro rodzaju ludzkiego.

Jeżeli naukowcy dla dobra ludzkości przyrzekają stać po stronie Prawdy, to jaka jest Prawda i potwierdzające ją dowody w fizyce barwy? Jeśli dowodów nie ma i jest to ukrywane, to przysięga jest arogancko łamana! Naukowiec świadomie łamiąc przysięgę, rezygnuje z nadanych mu godności i sam wyklucza się z Nauki.

Wszyscy naukowcy solidarnie i lojalnie zrzekają się tytułów naukowych, a Nauka abdykuje?

*Zwykły przyzwoity człowiek dotrzymuje złożonych dobrowolnie przysięg, przyrzeczeń, zobowiązań i danego słowa! Elita intelektualna powinna być wzorem standardów etycznych – niestety brak nie tylko dowodów naukowych, ale i etycznych. I co dalej – **przysięgając na Prawdę, zaprzecie się Prawdy?***

Jaki geniusz wymyślił, że kolory realnie nie istnieją i są iluzją? Kto odpowiada za dogmatyzm?

Normalny człowiek widzi kolory przyrody i nawet nie wie, że poważna **nauka twierdzi że świat jest bezbarwny, a kolory realnie nie istnieją** – że pomidor jest szary! Obrażający zdrowy rozsądek absurd, że tylko żywe organizmy obdarzone zmysłem wzroku widzą iluzję koloru w swych mózgach! Bez ludzi i zwierząt, przyroda nie ma kolorów – brednia, która w samej nauce jest ukrywana. Nauka dogmatycznie twierdzi o enigmatycznej **selektywnej absorpcji światła**, na którą fizyka nie ma dowodów!

Brak weryfikacji wiedzy zmusza do gmatwania prostych tematów, by zachować pozory spójności. Uciekanie w abstrakcję jest metodą pozorowania naukowości, bo kto ją zweryfikuje? Dla naukowego ortodoksa zdrowy rozsądek, prosta logika i intuicja jest oznaką bezmyślności, ignorancji, pseudonauki i herezji, z którą trzeba walczyć w obronie Prawdy naukowej (**autorytetów**). Brak tytułów naukowych i korporacyjnego glejtu, eliminuje niezależnego badacza jako naukowca. Żaden heretyk się nie prześliznie, choćby był Einsteinem!

Newton uważany jest za wielkiego naukowca, jednak **odkryć w optyce barwy** dokonał jako młody 24 letni student samouk, w cudownym roku **Annus mirabilis 1666** (gdy Cambridge na dwa lata zawiesiło nauczanie):

„W początkach roku 1665 odkryłem metodę przybliżających szeregow i regułę pozwalającą sprowadzić każdą potęgę każdego dwumianu do takiego szeregu. Tego samego roku w maju znalazłem metodę stycznych Gregory'ego i Sluzjusza i w listopadzie miałem prostą metodę fluksji i w następnym roku w **styczniu miałem teorię barw**, a w maju miałem wstęp do odwrotnej metody fluksji. I tego samego roku zacząłem rozważać grawitację sięgającą orbity Księżyca i (znalazłszy sposób obliczenia siły, z jaką kula tocząca się wewnątrz sfery naciska powierzchnię sfery) z reguły Keplera [...] wywnioskowałem, że siły utrzymujące planety na ich orbitach muszą być odwrotnie proporcjonalne do kwadratów ich odległości od środków, wokół których się obracają: i porównawszy w ten sposób siłę potrzebną, aby utrzymać Księżyc na jego orbicie z siłą ciężkości na powierzchni Ziemi, stwierdziłem, że zgadzają się całkiem dobrze. Wszystko to było w ciągu dwóch lat zarazy 1665-1666.

Bo w owym czasie byłem w zaraniu młodości, gdy chodzi o odkrycia, i przykładałem się do matematyki i filozofii bardziej niż kiedykolwiek później;”

<http://www.jerzykierul.toya.net.pl/Newton/08.htm>

Newton poznawał nową filozofię przyrody od 1664 r. Odkrycia powstawały intuicyjnie, szybko i spontanicznie – **teoria koloru powstała w miesiąc!** Nasilenie i różnorodność odkryć świadczą o gorączkowej gonitwie myślowej, odkrywczym amoku i objawach megalomanii, co zmuszało do powierzchowności i błędów. **Newton nie spełniał dzisiejszych kryteriów naukowości i nie stosował bezbłędnej metody naukowej!** To, że miał rację w jednym temacie, nie dowodzi że miał ją w innym! Newton bawiąc się znanym wcześniej pryzmatem, sugerował się wiedzą autorytetów (Kepler, Galileusz, Kartezjusz) i rozszczepienie światła tylko potwierdziło ich dogmaty. Dostrzegł fragment rzeczywistości, który wpasował w nową optykę barwy. Wszyscy się z tym zgodzili i uznali za całą prawdę o świetle i kolorze. **Jeżeli barwy są pozorne i są tylko wrażeniem zmysłowym, a światło składa się z barw, to wszelkie barwy są ze światła i powstają w mózgu!** Dogmatyczna logika, sprzeczna ze zdrowym rozsądkiem, mówiącym że kolory są realne! **To, że światło białe składa się z barw, nie dowodzi że oświetlona nim materia nie ma realnych kolorów!** Upojony swym geniuszem Newton, nawet o tym nie pomyślał! Dogmat pierwotny tworzy kolejne, do których dopasowuje się całą wiedzę. Późniejszy autorytet Newtona był tak wielki, że nikt nie śmiał go podważać, by nie wyjść na heretyka i zakończyć karierę w niesławie. Tylko **Goethe** próbował to zrobić, ale ponieważ był znanym poetą, został zignorowany przez „prawdziwych” zawodowych naukowców – wyniosłych dogmatyków, broniących swych pozycji i przywilejów. **Goethe był prawdziwym otwartym, krytycznym naukowcem, który rozszczepiając cień pogłębił wiedzę o świetle, choć podobnie jak Newton błędnie zinterpretował swe spostrzeżenia. Goethe intuicyjnie skupił się na polaryzacji światła, co jest równie ważne jak jego rozszczepienie.**

Newton potwierdził dogmaty fizyki barwy współczesnych mu **autorytetów** i utrwalił swym autorytetem! Sam wpadł w pułapkę autorytetu, choć jako Prezes RS głosił ambitne motto *nullius in verba*. Pozorna rewolucyjna walka ze scholastycznym dogmatyzmem i autorytetem, tylko je utrwaliła. Zmieniły się dogmaty i Autorytety! Tak minęło 400 lat nowych dogmatów w fizyce barwy, które zabetonowane funkcjonują w nauce do dzisiaj!

Pseudonaukowy scholastyczny dogmatyzm od czterech wieków wciska ludzkości kit i brednie, że świat jest bezbarwny, kolory nie istnieją i są tylko iluzją mózgu, nie mając żadnych dowodów na potwierdzenie tych absurdów! Newton utrwalił dogmaty teorii koloru, ale nie odpowiada za cztery wieki dogmatyzmu! Winne są kolejne pokolenia fizyków. Dogmatyczne autorytety cenzurują wiedzę i decydują co jest prawdą naukową, a co pseudonaukową herezją! Ortodoksyjny dogmatyzm autorytarnie rządzi fizyką, a cała nauka udaje że nie ma problemu. Problem jednak jest poważny, bo kto uwierzy w pseudonaukowe bzdury bez dowodów?

Główna odpowiedzialność za dogmatyzm spoczywa na obecnych fizykach, znających od dekady nowe fakty i dowody RTK, którzy w obronie interesów celowo je ukrywają, nie licząc się z wizerunkiem Nauki. Fizycy ukrywając nowe fakty i dowody, jedynie potwierdzają swój arogancki dogmatyzm!

Nauka tolerując dogmatyzm fizyki, cała staje się dogmatyczna – wiedza naukowa AD 2021 !

*

Nie ma jednego fizyka, naukowca, który stanąłby po stronie Prawdy, na którą uroczyscie przysięgał!

Nie ma też jednego fizyka, który potrafi udowodnić, że:

- teoria barwy w fizyce jest prawdziwa

- Realna Teoria Koloru jest fałszywa.

To nie RTK, ale brak dowodów i ignorowanie nowych faktów i dowodów RTK, czyni z fizyków dogmatyków.

Obrona traconego z własnej winy wizerunku i autorytetu też wymaga dowodów, że zarzut dogmatyzmu jest bezpodstawny.

Nadesłane dowody zostaną opublikowane w realcolorthetheory.pl, także fałsyfikujące RTK.

Od 400 lat dowody są ukrywane, bo ich po prostu nie ma!

Jak nauczyciele, profesorowie i wykładowcy fizyki wytłumaczają uczniom i studentom brak dowodów wiedzy?

Widząc kolory uwierzą na słowo, że świat jest bezbarwny?

profesor nadzwyczajny – stanowisko samodzielnego pracownika naukowego, niższe od stanowiska profesora zwyczajnego.

sjp.pwn.pl/slowniki/profesor%20nadzwyczajny.html

encyklopedia.pwn.pl/haslo/profesor;4009662.html

Nadzwyczajna logika naukowa, wywracająca znaczenie pojęć i zdrowy rozsądek. Jawna metoda prania mózgu?

Nikt nam nie wmówi, że białe jest białe, czarne jest czarne, pomidor jest czerwony, a nadzwyczajne to więcej niż zwyczajne – z zasady nie wierzymy nikomu na słowo! Nie ma kolorów, to nie ma dowodów! I tyle!

I po co się arogancko, ignorancko czepiać i skalować wizerunek nauki, autorytet uznanych naukowców i ich dobra osobiste? My, naukowe Autorytety, solidarnie obronimy naukę przed ignorancją, herezją i pseudonauką!

Czy RTK zniesławia i narusza autorytet i wizerunek naukowców i Nauki?

Celem RTK jest ustalenie faktów, dowodów i Prawdy. Te same cele przyświecają Nauce ... i naukowcom?

Naukę tworzą naukowcy! Zarzut dogmatyzmu dotyczy naukowców - fizyków, a nie ogólnie pojętej Nauki!

Obowiązująca wiedza naukowa powinna podlegać jawnej weryfikacji, obiektywnej ocenie i krytyce, i każdy ma do tego prawo, nie tylko wyłącznie naukowcy! Sędzia we własnej sprawie nie jest obiektywny!

Wolność myślenia, słowa i twórczości są podstawowymi prawami człowieka!

Każdy człowiek posiada dobra osobiste, do których można zaliczyć godność, dobre imię i wizerunek. Naruszenie tych dóbr następuje, gdy są ukazywane kłamliwie i niezgodnie z realiami - jeśli są prawdziwe, są stwierdzeniem faktów i ukazują rzeczywistość, co porządkuje funkcjonowanie społeczeństwa. Osoby, które postępują niezgodnie z ogólnie przyjętą etyką, zawsze uważają że ujawnienie ich działań narusza ich dobra osobiste – w więzieniach są sami niewinni, o naruszonym wizerunku i autorytecie! Fałszywy wizerunek wprowadza wszystkich w błąd, dlatego jawne demaskowanie fałszu jest społeczną koniecznością!

Optyka bada naturę światła i bazuje na **eksperymentalnych fizycznych dowodach**. Fizycy, nie ujawniając dowodów na fizykę barwy, automatycznie stają się **dogmatykami - scholastykami**. Jest to fakt, a nie naruszanie wizerunku! **Aby wizerunek był nieskazitelny, musi być realnie nieskazitelny!** Faktycznie, to sami fizycy świadomie naruszają swój wizerunek i autorytet, łamiąc etykę i rzetelność naukową, dla doraźnych prywatnych korzyści i zachowania status quo. Dlatego **dowody są jedynym sposobem oczyszczenia z zarzutów**. Nawet w obronie dóbr osobistych przed sądem, pierwszym pytaniem będzie pytanie o dowody naukowe w obowiązującej fizyce barwy i dowiedzenie, że zarzut dogmatyzmu jest bezpodstawny.

Prawdopodobnie fizycy gorączkowo szperają w archiwach, ale efekty są marne – od 400 lat dowodów brak! **0 !**

Przy braku dowodów, dogmatyczni fizycy zostaną posądzeni o świadome działanie na szkodę Nauki i społeczeństwa. Ignorowanie i ukrywanie znanych od dekady nowych faktów i dowodów RTK, dobitnie potwierdza te zarzuty! Dlatego fizycy lojalnie milczą i potajemnie hakersko knują, jak to scholastycy! A reszta naukowej elity i władze nauki, zgodnie z Kodeksem Etyki, udaje niekompetentnych w fizyce, solidarnie niszcząc wizerunek całej Nauki! A wystarczy domagać się jednoznacznych dowodów od fizyków! Jeśli nie ma dowodów, należy rzetelnie, od samych podstaw zweryfikować fizykę barwy, przyglądając się faktom i dowodom RTK. Tylko, kto w fizyce to robi, jeśli wszyscy są dogmatykami – utną gałąź na której siedzą? Posiedzą, aż uschnie i się złamie!

PAN powinna żądać dowodów od fizyków, a jeśli ich nie ujawnią uznać naukową fizykę barwy za teorię bez dowodów, a w obliczu jednoznacznych faktów i dowodów RTK, za wiedzę fałszywą i błędną!

Zawiesić fizykę barwy w nauce, do rzetelnej weryfikacji dowodowej!

RTK to tylko dostrzegła, zweryfikowała, udowodniła i ujawnia w obronie faktów, Nauki i Prawdy!

Naukowcy stawiają RTK zarzut *nienaukowości*!? Jest to niezamierzony komplement!

RTK faktycznie jest *nienaukowa*, a tylko prosta, jasna, logiczna, spójna, rzetelna i prawdziwa - realna!

Dla jasności – RTK z dogmatyczną „nauką” nie ma nic wspólnego i nie zabiega o jej uznanie!

Prawda nie jest petentem kłamstwa!

*

Wezwanie Polskiej Akademii Nauk do weryfikacji wiedzy w fizyce.

Za stan naukowej wiedzy w Polsce odpowiada Polska Akademia Nauk, która nadzoruje przestrzeganie etyki i rzetelności, oraz realizacji celów i misji Nauki. PAN zrzesza elitę polskich naukowców, także fizyków.

Realna Teoria Koloru powstała na faktach i dowodach, które świadczą że naukowa fizyka barwy jest błędna! Dowodzi tego też brak naukowych dowodów na obowiązującą w nauce fizykę barwy!

Ponieważ fizycy od 400 lat ukrywają dowody, wzywam Polską Akademię Nauk do niezwłocznego zweryfikowania wiedzy w fizyce barwy i rzetelnego jawnego ustalenia faktów i dowodów naukowych!

RTK nie zabiega o uznanie przez dogmatyzm, ale poważna fizyka i Nauka nie może ignorować faktów i dowodów naukowych! Ignorowanie, blokowanie i ukrywanie faktów i dowodów w nauce, jest działaniem niezgodnym z etyką i misją Nauki, na szkodę nauki i ludzkości! Jest to także łamanie moich praw autorskich, własności intelektualnej i dóbr osobistych.

Fakty, dowody i Prawda mają w nauce prawo do jawności i obowiązkiem naukowców jest je dostrzegać, ujawniać i weryfikować! Łamanie prawa własności intelektualnej to nie tylko plagiat (kradzież), ale także celowe blokowanie i ukrywanie niewygodnych faktów i dowodów, przez dogmatyczne autorytety kontrolujące i cenzurujące stan wiedzy. Blokowanie nowej wiedzy w nauce, jest w skali i skutkach bardziej szkodliwe niż jej plagiat, który ją potwierdza!

Blokowanie nowych faktów, dowodów i odkryć w nauce jest aroganckim łaniem prawa mojej własności intelektualnej – od dekady nie pozwala zaistnieć rewolucyjnym odkryciom w Nauce, Sztuce i świadomości ogólnej, oraz zrealizować i zmaterializować moich ważnych życiowych dążeń, ambicji i planów artystycznych.

W historii Sztuki zapisują się wielcy artyści i teoretycy, poszerzający horyzonty artystyczne ludzkości. Znaczenie i wartość RTK w historii Sztuki, wynika z rewolucyjnej weryfikacji błędnej dogmatycznej teorii koloru, która jest podstawą profesjonalnego malarstwa, uważanego za Sztukę.

Znaczenie odkryć RTK w nauce i Sztuce, upoważnia do wiązania z nią ambitnych planów poważnego zaistnienia na światowym rynku Sztuki, pod postacią malarstwa Solar Color Ars. Dogmatycy blokując RTK, blokują Prawdę w nauce i nie pozwalają jej zaistnieć w świadomości ogólnej! Tym samym, malarstwo Solar Color Ars nie może uzyskać należytej rangi i uznania w Sztuce, na które mają wpływ wszystkie dokonania twórcze autora – RTK jest ich podstawą i *wejściówką na artystyczne salony*. Ekspertki malarstwa i rynku Sztuki, ufają profesjonalizmowi fizyków i bez naukowego certyfikatu, nie potrafią ocenić naukowej wartości RTK. Dlatego RTK i Solar Color Ars od dekady nie mogą się przebić przez naukowy dogmatyczny beton!

Są to poważne wymierne straty materialne, które można oszacować po wyjątkowym znaczeniu i wartości RTK w historii Sztuki, oraz wartości topowych dzieł sztuki na światowym rynku aukcyjnym (teoriakoloru.pdf/42). Straty z tylko jednej aukcji Sotheby's poszukiwanego twórcy, można oszacować na min. 10 mln \$ i nie jest to kwota z „górnej półki”! Solar Color Ars zmierza ku szczytom notowań i nie są to megalomańskie mrzonki!

PAN reprezentuje polskich naukowców i świadomie tolerując dogmatyzm, bierze na siebie odpowiedzialność, także za wszelkie wynikające z tego straty! Dalsza bierność PAN w tej sprawie, wymusi dochodzenie odszkodowania poniesionych strat na drodze prawnej. Dziesięć lat zablokowanego mojego życia, bez możliwości realizacji własnych ambitnych planów, to także poważne straty osobiste - życiowe, których pieniądze nie zwrócą! Domagał się będę wysokiego odszkodowania poniesionych strat! Przy braku dowodów naukowych w fizyce barwy, prawny wynik sporu może być tylko jeden.

... brak dowodów, dogmatyzm, plagiat, ukrywanie i blokowanie nowych faktów i dowodów, ataki hakerskie – czy PAN świadomie i lojalnie ochrania i wspiera dogmatyzm w nauce?

Autorytety fizyki są stroną w sporze i nie mogą wydawać ekspertyz we własnej sprawie, jako Biegli Sądowi!
Nemo iudex in causa sua.

Encyklopedyczne abstrakcyjne formułki i matematyczno-fizyczna fikcja ex cathedra, nie są dowodami w fizyce barwy! Jedyną wiarygodną ekspertyzą mogą być jednoznaczne i weryfikowalne, realne dowody naukowe!

Jedynym Autorytetem w Nauce jest Prawda, fakty i dowody naukowe!

... co wszem i wobec dumnie głoszą naukowcy: nullius in verba! nikomu na słowo!

... by tym bardziej krzewiła się Prawda i jaśniej błyszczało jej światło, od którego zależy dobro rodzaju ludzkiego.

Ślubujemy i przyrzekamy!

*

Nauka nie ma wyłączności na wiedzę o świecie, gdyż każdy może samodzielnie myśleć! Naukowcy samozwańczo ogłosili się rzecznikami Prawdy o świecie. Jak dowodzi RTK, fizyka myli się w elementarnych podstawach wiedzy i broni dogmatyzmu!

Świat jest kopiarką myśli, a myśl ma moc tworzenia. Samodzielne intuicyjne krytyczne myślenie pozwala być twórcą swojego doświadczenia, a nie marionetką negatywnych energii.

Celem Realnej Teorii Koloru jest nie tylko ukazanie rzeczywistości barw i kolorów, ale także jej metafizycznego powiązania z rzeczywistością wszechświata i naszym życiem – obudzenie świadomości.

Tak jak światło białe to wszystkie barwy w połączeniu, tak Bóg to my wszyscy.

Jesteśmy Barwami Tworzącymi Światło – jasne lub ciemne, ale w całości Białe.

Światło Białe zawiera wszystkie Barwy, a Barwy (mikroświadomości) tworzą Jedność w Świetle –

Wszechświadomości. Jesteś Boską Częstką Boskiej Całości – *noblesse oblige*...

Rozjaśniając Światło rozpraszasz mrok !

Myśl tworzy rzeczywistość – nie myśląc samodzielnie, realizujesz nie swoje myśli i pomagasz w negatywnej manipulacji rzeczywistością. Nieświadomie ograniczasz-blokujesz swój potencjał, gdyż granice kreacji są tylko w wyobraźni...

Jokke Sommer Wingsuit	https://www.youtube.com/user/JokkeSommerOfficial
Alain Robert Spider-man	https://www.alainrobert.com/
Alex Honnold „Free Solo”	https://www.alexhonnold.com/
Marc-André Leclerc	https://www.redbull.com/us-en/the-alpinist-marc-andre-leclerc-movie

[https://en.wikipedia.org/wiki/Levitation_\(paranormal\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Levitation_(paranormal))

http://himalaya-wiki.org/index.php?title=Siddha_joga

<https://en.wikipedia.org/wiki/Siddhi>

<https://en.wikipedia.org/wiki/%E1%B9%9Aaddhi>

Oświecony Człowiek posiada ukryte moce objawiające się na wyższych poziomach świadomości, które wydają się nierealne i nieosiągalne dla zwykłego człowieka. Skutkiem jest nieograniczony potencjał tworzenia.

Władza nad ludźmi polega na kontroli umysłu, tak by człowiek myślał i działał zgodnie z oczekiwaniem, i nie przypominał sobie Kim Jest w Istocie – Boską Częstką Boskiej Całości o boskiej mocy tworzenia, przez którą Bóg poznaje siebie na drodze doświadczenia! Bóg nie ingeruje w nasze wybory, choć razem z nami doświadcza ich skutków – jesteśmy podzieloną Jednością, a każdy jest wcielonym Bogiem, który zapomniał o swym Boskim pochodzeniu. Celem jest przypomnienie, wzrost świadomości, pozytywne tworzenie i doświadczenie.

Myślący świadomy człowiek nie nadaje się na bezwolną marionetkę i uległego sługę negatywnych energii. Masz wolny wybór ...

Nic nie jest dla ciebie niemożliwe; jest w twoim zasięgu, cokolwiek zechcesz mieć, czymkolwiek zechcesz zostać, cegokolwiek zechcesz dokonać.

więcej w książkach N. D. Walsch, Rozmowy z Bogiem (ks. 1 - 3)

https://www.youtube.com/results?search_query=rozmowy+z+bogiem+neale+donald+walsch

https://www.youtube.com/results?search_query=conversation+with+god+neale+donald+walsch

dogmat - twierdzenie przyjmowane bezkrytycznie, wyłącznie na mocy autorytetu

encyklopedia.pwn.pl/haslo/dogmat;4008017.html

dogmatyzm -

1. «bezkrytyczny stosunek do pewnych tez i poglądów, odrzucający możliwość poddania ich weryfikacji»
2. «właściwość doktryn, w których uznawane lub głoszone są tezy bez odpowiedniego uzasadnienia»
3. «stanowisko teoriopoznawcze proponujące przyjmowanie twierdzeń arbitralnie lub na zasadzie wiary»

sjp.pwn.pl/slovníki/dogmatyk.html

ortodoksja - bezwzględne wyznawanie jakiejś doktryny i rygorystyczne przestrzeganie wszystkich jej zasad, norm

sjp.pwn.pl/szukaj/ortodoksja.html

doktryna - bezzasadne, dogmatyczne poglądy i teorie.

sjp.pwn.pl/szukaj/doktryna.html

doktrynerstwo -

Słownik języka polskiego pod red. W. Doroszewskiego*

doktrynerstwo *n III, Ms.* ~twie «trzymanie się doktryny, ciasnych, skostniałych formułek i prawideł; właściwe doktrynerowi ustosunkowanie się do rzeczywistości»: Doktrynerstwo jest własnością umysłów fanatycznych, zaślepionych jedną myślą, która im nie pozwala dojrzeć tego, co jej przeczy, i leniwych, nie chcących poddawać swych poglądów częstym kontrolom. Kulcz. L. *Socjol.* 263. Doktrynerstwo nie wpływa bynajmniej dodatnio na wartość krytyki, która musi być (...) wolną od wszelkich sekciarskich więzów i uprzedzeń. *MATUSZ. I. Swoi 41. // SW* „

sjp.pwn.pl/doroszewski/doktrynerstwo;5421537.html

pseudonauka - teorie, metody badawcze pretendujące do miana nauki, a niezasługujących na to.

sjp.pwn.pl/szukaj/pseudonauka.html

scholastyka - formalistyczne rozumowanie odwołujące się do autorytetów i dogmatów, bezwartościowe naukowo.

sjp.pwn.pl/szukaj/scholastyka.html

Jak widać nauka jest w pełni świadoma tych pojęć i zjawisk – szczęśliwie, pojęcia te istnieją tylko w zakurzonych słownikach i encyklopediach i nie mają nic wspólnego ze współczesną rzetelną i etyczną nauką. Dlatego nie ma sensu do nich zaglądać i podważać szlachetny wizerunek nauki! Czynią to niestety nawiedzeni ignoranci obalacze i obłudni pseudonaukowi heretycy, perfidnie szkodzący poważnej szanowanej i uznanej powszechnie Nauce! W obronie Prawdy, lojalnie i solidarnie wyplenimy ignorancję i herezję!

Jeżeli pseudonaukowy ignorant to nieświadomy faktów nieuk, to kim jest zawodowy uczony świadomie ignorujący fakty i dowody, nie potrafiący udowodnić głoszonej przez siebie wiedzy? Ignorując realne fakty, nie ukryjcie dogmatycznej ignorancji! Po 12 latach milion osób jasno to wie i przygląda się etyce i rzetelnej metodzie naukowej! Czy dogmatyzm autorytarnie manipuluje nauką i wszyscy milcząco się z tym godzą?

Co na to Prezes Polskiej Akademii Nauk i Komisja Etyki w Nauce?

Nic i cicho sza, w autorytet Nauki nie wolno wątpić! Wieloletnie milczenie wygląda na celowe ignorowanie niewygodnego tematu oraz tolerowanie i wspieranie dogmatyzmu w Nauce – jednak szara rzeczywistość!

4 wieki dogmatyzmu to piękny niedoceniany jubileusz! Gratulacje, uznanie, szacun za niezłomną wytrwałość, trud, rzetelność, etykę i naukową misję!

Vivat Academia, vivat Professores! vivat Scientia!

... nawet gdyby RTK nigdy nie powstała, to aktualne od 400 lat pytanie o dowody w fizyce barwy nie zniknie!

What is the evidence in color physics?

Jeżeli naukowcy lojalnie milczą, warto zadać to pytanie także nauczycielom, profesorom, wykładowcom fizyki – w XXI w. nauczacie nie potwierdzonych dowodowo, fałszywych dogmatów?

Naukowa dewiza i motto **Nullius in verba** miało świadczyć o wysokiej etyce, rzetelności, wiarygodności i autorytecie Nauki! Czego dowodzi jego ostentacyjne ignorowanie?

The Crackpot Index - John Baez

A simple method for rating potentially revolutionary contributions to physics.

<https://math.ucr.edu/home/baez/crackpot.html>

*

Ponad 4 wieki ortodoksyjnego dogmatyzmu i metodyczne ignorowanie niewygodnych faktów i dowodów naukowych, zasługuje na wyjątkowe uznanie i ubieganie się o **Naukowego AntyNobla**:

- **w niutonowskiej fizyce barwy** za rewolucyjne odkrycia, że:

- pomidor jest szary! świat jest bezbarwny, a kolory realnie nie istnieją, gdyż są tylko iluzją tworzoną w mózgu.
- kolor przedmiotu wynika z selektywnego pochłaniania i odbicia bezbarwnych fal EM widma światła białego, mimo że barwa całkowicie pochłaniana jest w cieniu.
- czarne przedmioty są ciemnością w świetle, gdyż prawie całkowicie pochłaniają światło. Czarny guzik pochłania prawie całe światło słoneczne, a Słońce mimo to nie gaśnie!
- nieistniejące Ciało Doskonale Czarne, całkowicie pochłania realnie istniejące światło.
- czarne światło nie istnieje, bo kto widział czarną żarówkę, a czerń na monitorze to szarość.
- barwny filtr selektywnie pochłania światło dopełniające, mimo że jest za filtrem w cieniu.

- **w fizjologii roślin** za odkrycie, że:

- kolor trawy, zgodnie z odkryciami fizyków wynika z selektywnego pochłaniania barw R i B, co z sukcesem zastosowano w sztucznym doświetlaniu roślin.
- rośliny nie potrzebują światła zielonego, gdyż jest odbijane! Badając spektrofotometrem absorpcję światła zielonego przez chlorofil, wartość 0 dla naukowców to 100 % odbicia! Eureka, czy zwykła ignorancja?

- **w fizjologii widzenia** za odkrycie, że mózg z bezbarwnych fal EM tworzy iluzję barwnej rzeczywistości.

- **w fotografii** za odkrycie, że aparat fotograficzny nie rejestruje obrazu rzeczywistości, ale barwne wrażenia i iluzje tworzone w mózgu.

- **w Sztuce** za odkrycie, że Mona Lisa jest barwną iluzją za miliard \$, a Leonardo da Vinci to tylko sprytny iluzjonista.

- dla całej nauki za ostantacyjny brak dowodów na powyższe odkrycia i lojalne wspieranie dogmatyzmu.

... i za wiele innych opisanych w RTK i które będą konsekwencją błędnej teorii koloru w całej nauce.

Ig Nobel Prize

https://en.wikipedia.org/wiki/Ig_Nobel_Prize

<https://improbable.com/>

Jakie ważne dla ludzkości problemy zajmują współczesnych naukowców?

<https://improbable.com/ig/winners/>

„Laugh first, think later”

Naukowcy za społeczne pieniądze zajmują się poważną Nauką i nie marnują czasu na pseudonaukowe bzdury, lojalnie bronią Autorytetu Nauki i walczą z obłudną herezją.

New scientific method: Laugh first at the facts, think later how to hide them!

©

Przez ponad dekadę oprócz setek tysięcy wyświetleń RTK, wysłałem setki maili do zawodowo zainteresowanych tematem naukowców, wykładowców uczelni, teoretyków i krytyków sztuki, czasopism, magazynów, PAN ...

Potencjalni plagiatorzy odkryć i wiedzy opisanej w RTK, będą mieć duże trudności z jej skrytym zakamuflowanym przejęciem i przypisaniem sobie autorstwa, świadomie ryzykując utratę wizerunku i autorytetu.

Proszę o info o zauważonych plagiatach, naruszeniach praw autorskich i własności intelektualnej.

Nauka ignorując fakty, dowody i dogmaty, nie widzi też dogmatycznych plagiatów RTK potwierdzających odkrycia – pierwszy plagiat pojawił się w 2015 r. (kolortrawy.pdf)

<https://realcolorthetheory.pl/>